

časopis udruženja košarkaških trenera

UK
SC

TRENER

Posle žrebanja za EP 2005basket
Belgrade

Dan „D” u Novom Sadu

GRUPA D:

ŠPANIJA

SRBIJA I CRNA GORA

LETONIJA

? ? ?

Zvanični sponzor za opremu OKK "Beograd"

Zvanični sponzor za opremu košarkaškog kampa

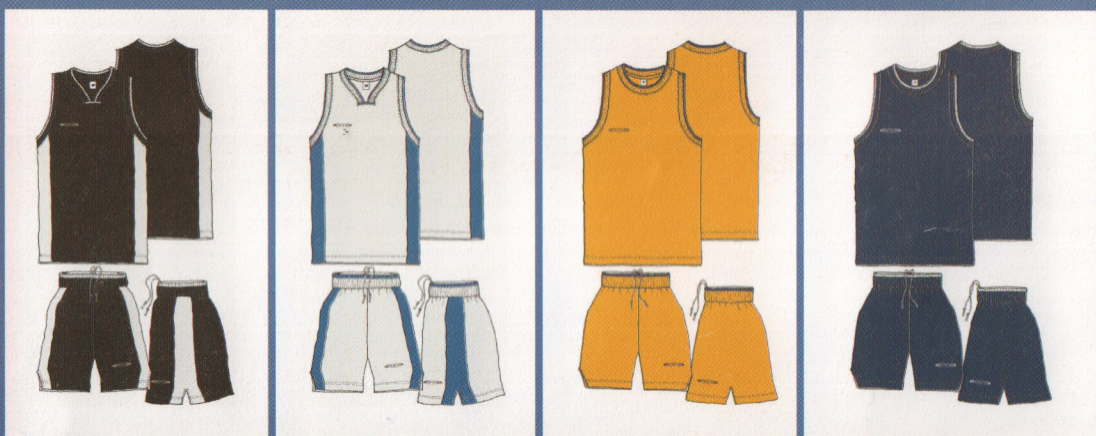

PRODAJA SPORTSKE OPREME ZA KLUBOVE

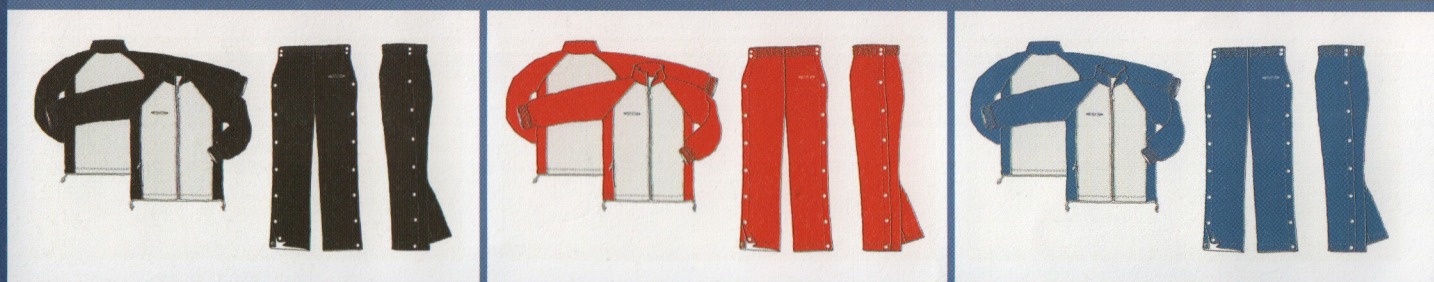

KOŠARKAŠKI KOMPLETI: dresovi, trenerke, čarape

uz svaki
komplet
POKLON
par čarapa

Šorcevi - Majice sa dva lica - Nadmajice - Junior kompleti

FRANG

Footwear & Sportswear

Omladinskih brigada 86, 11070 Novi Beograd, Tel: 011 - 3107 518, Fax: 011 - 3107 493
Kontakt: Željko Korać, Tel: 011 - 3107 435, 063 - 227 296

časopis udruženja košarkaških trenera

TRENER

Evropsko prvenstvo 2005.

Takmičenje za medalju i iskustvo

Piše: Mirko Polovina

Od 16. januara još jedna značajna nepoznanica manje kada je u pitanju Evropsko prvenstvo 2005. u košarci. Ono što je našu košarkašku javnost i neposredne učesnike najviše interesovalo – poznato je: naš državni tim će svoju prvu utakmicu u grupi D igrati u Novom Sadu, sa reprezentacijom Španije, inače – nosiocem grupe. U toj grupi snagu i umeće odmerićemo sa Litvanijom i za sada nepoznatim protivnikom koji će u Novi Sad posle kvalifikacija.

Dosta je simbolike u nazivu naše grupe – D. Da li je 15. septembar „dan D“ za našu košarku? Ljudski je i dobro je što je ne mali broj ljubitelja košarke koji su spremni da tvrde da ćemo se naći na pobjedničkom postolju, okićeni zlatnom medaljom.

Nije više fraza reći da bi za nas svaka medalja osvojena na ovom prvenstvu imala poseban sjaj. Našoj košarki u celini osvojena medalja na EP bila bi veliki podstrek, zadržala bi nas u krugu košarkaških velesila i podstakla bi ljubav prema košarki kod onih najmlađih koji su perspektiva naše košarke. Dakle, preblizo smo početku takmičenja u Novom Sadu. Posla je mnogo za sve. Od ljudi u najvišem organu naše košarkaške organizacije do selektora i igrača koji će na kraju dati odgovor na sva naša pitanja. Ono što daje pravo na optimizam jeste činjenica da posedujemo izuzetan stručni i igrački potencijal. Kako to najefikasnije iskoristiti – obaveza je, pre svih, onih koji vode KSSCG. Naravno, ne zavisi sve od nas. Uverili smo se da se dobra košarka igra u najvećem broju evropskih zemalja i mnogo je pretendencija, s pravom, na medalje. Činjenica je da su, ipak, Španci nosioci naše grupe, što je već blaga prednost na papiru. Međutim, prednost donosi i domaći teren. Srećom čari košarke i jesu u tome što se pobjednik dobija na parketu. Dakle nadajmo se.

Evropsko prvenstvo 2005. imaće posebnu dimanziju kada su u pitanju naši treneri, i to od početnika do već dokazanih stručnjaka ovog posla. Svako veliko takmičenje donosi i u stručnom smislu nešto novo i velika je škola za one koji u njemu učestvuju ili ga naporedno prate na licu mesta. Najveći broj naših trenera već predugo, velika takmičenja je mogao posmatrati na TV ekranima i slušati utiske onih koj su sebi mogli priuštiti zadovoljstvo da lično prisustvuju tom takmičenju.

Zato su BCB i EP 2005. velike šanse koje se moraju iskoristiti, kako bi se nastavilo sa stvaranjem nekih budućih osvajača medalja.

4

Licence

Znanje ipak
pobeduje

7

BCB 2005

Pešić i Manjano
sigurni

8

Trenerska vrteška

Smene trenera k
epidemija

27

Kriza koja traje

Devojčice u
prvoj ligi

Osnivač i izdavač:
Udruženje košarkaških trenera SCG
Beograd, Sazonova 83

Za izdavača:
Želimir Obradović

Glavni i odgovorni urednik:
Mirko Polovina

Uredivački odbor:
Jovo Malešević (predsednik)
Milan Opačić
Dragan Nikodijević
Mirko Polovina
Zoran Rađović
Gordana Čanović
dr Vladimir Koprivica

Tehnički urednik:
Đorđe Miličić

Urednik fotografije:
Miroslav Todorović

Naslovna strana:
Nebojša Vasiljević

Adresa redakcije:
Beograd, Sazonova, 83

E-mail:
uktj@uktj.org.yu

Telefon:
+381 11 34 00 852

Fax:
+381 11 34 00 851

Priprema:
DanGraf d.o.o. Beograd,
Alekse Nenadovića 19-23

Štampa:
Standard 2, Beograd

Tiraž:
3000 primeraka

List izlazi dvomesečno

Rešenjem Ministarstva za informacije
Republike Srbije br. 651-03-00323/1999
od 17. 01. 2000. g. „Trenner“ je upisan
u registar javnih glasila, pod rednim
brojem 2928.

Znanje ipak pobeđuje

krajem prošle godine, Željko Obradović, jedan od najboljih trenera u istoriji naše zemlje, koji trenutno uz posao trenera Panatinaikosa i selektora državnog tima Srbije i Crne Gore, obavlja i funkciju predsednika trenerskog udruženja, održao je pres konferenciju na kojoj je bio kristalno jasan:

– Problem sa licencama postao je akutan i moramo ga rešiti. Da bismo mogli da stanemo u zaštitu struke, treneri naših klubova moraju da zadovolje elementarne zahteve, a to je pre svega dobijanje licence.

Iza reči čoveka koji je u karijeri pet puta osvajao titulu klupskog prvaka Starog kontinenta, odmah su stale sve instance naše košarke – KSSCG, KSS, Udruženje ligaša. Najavljeno je da će sve nepravilnosti biti regulisane do 15. januara, kada će pravo vođenja ekipa imati samo treneri sa licencom. U suprotnom neće smeti da ustaju sa klupe, a tajm aute bi imali pravo da zatraže kapiteni ekipa. Najavljeno je da će sudije i delegati dobiti zadatak da pomno prate dešavanja, a komesar takmičenja Bata Jelić, najavio je da će nepoštovanje dogovora i propisanog pravila biti sankcionisano.

Diplomci

Od početka ove školske godine pet naših trenera diplomiralo je na Višoj košarkaškoj školi i time steklo jedan od najznačajnijih preduslova za sticanje najviše – crvene trenerske licence.

Nemanja Jovanović je diplomirao na temi: Uporedna analiza statističkih pokazatelja i plasmana na Evropskom prvenstvu u Švedskoj 2003. godine.

Aleksandar Aćimović diplomu je stekao završnim radom: Odbrana od primarnog kontranapada.

Luka Pavićević, trener kome proriču uspešnu karijeru, diplomirao je na temi: Osnovni principi i sistem odbrane od Piken rola.

Dan Jonesku diplomirao je radom: Strukturna analiza štitiranja ekipa savezne lige u sezoni 2003/04.

Darko Rajaković, mladi trener Crvene zvezde, za diplomski rad je iskoristio svoj boravak u SAD i diplomirao na temi: Pripremni period Univerziteta Arizona.

– S obzirom na to da smo imali mnogo posla oko žreba za Evropsko prvenstvo, nisam uspeo još uvek detaljno da se informišem o tome šta se dešavalo u minulom kolu našeg šampionata. Međutim, tu praktično nema nikakvih nejasnoća. Odluka je doneta, podržali su je svi značajni centri naše košarke, pa će klubovi i treneri jednostavno morati da se povinuju osnovnim zahtevima. Trener mora da ima licencu i tu je tačka. Problem koji se provlači već četiri, pet godina će sigurno biti rešen. Popuštanja i fleksibilnosti neće biti. Nećemo više tolerisati tretiranje i tumačenje odluka kako to nekome odgovora. Pravila igre su ista za sve klubove – poručio je direktor Saveza Predrag Bojić.

Minulo kolo, kroz statistike i izveštavanje prošlo je kroz ruke komesara za takmičenje Bate Jelića, koji se ljubazno odazvao na molbu da prokomentariše dešavanja od subote, koji je bio svojevrsni „ded lajn”.

– Sve se odvija kako smo se i dogovorili. Klubovi su učinili dosta toga u nastojanju da ispune postavljene zahteve. Četiri tima su kažnjena novčano zbog toga što treneri nisu imali licence, a vodili su ekipe sa klupe. Pravila su jasna, ukoliko trener nema licencu, trenerski posao obavlja kapiten tima – rekao je Bata Jelić i nastavio:

– Znam da ćete insistirati na imenima klubova, pa ću vas preduhitriti, u pitanju su Sloga, Mašinac, Lovćen i Mornar.

I za klupu postoje pravila

S obzirom na to da su u pitanju talentovani stručnjaci Kadija, Pavićević, Pejić odnosno iskusni Vuk Kostić, postavlja se pitanje kako rešiti ovaj problem?

– Pravilnik je jasan i tu nema odstupanja. Naime, ukoliko trener nema licencu ne može da bude upisan u zapisnik a samim tim ne može ni da obavlja posao trenera. Prema informacijama koje imam, Pavićeviću i Kadiji nedostaju samo diplomski ispiti, a mislim da bi pravilnik malo

sno da izuzeci u slučajevima koje je pomenuo Jelić, neće biti napravljeni, ali čvrst stav i principijelnost u sprovođenju odluke o licencama je jedini način da se unapredi stručnost naših trenera. Naime, nije dovoljno igrati košarku desetak godina da bi se čovek bavio trenerskim poslom, isto kao što nije dovoljno gledati šta lekari rade, pa da odlučiti da i vi budete lekar.

S. Janičić

Licence bez kompromisa

Sekretar Udruženja košarkaških trenera Srbije i Crne Gore, bio je prilično jasan kada je reč o pitanju licenci i eventualnim popustima.

– Nema izuzetaka. Ukoliko žele da vode utakmicu treneri jednostavno moraju da imaju diplomu više škole kako bi dobili licencu. Kada pričamo o ustupcima, podsetio bih sve košarkaške poslenike da prošle sezone Aco Petrović, koji je inače član Upravnog odbora, Udruženja, nije dobio licencu iako je za nekoliko dana polagao diplomski. Mi ne možemo niti hoćemo da dajemo popuste. U bliskoj budućnosti će se održati Skupština, pa će možda do promene pravilnika, u smisli da legendama naše košarke, kao što su recimo Dalipagić ili Đorđević omogućimo dobijanje licence, ali o tom potom. Ono što je sada izvesno je da svako mora da ima licencu, u suprotnom klubovi će trpeti posledice.

U minulom kolu, koji je bio u neku ruku poslednji rok za regulisanje problema, koji je ujedno i tema ove

priče, dogovoreno nisu ispoštovali Mašinac, Lovćen, Mornar i Sloga.

– Realno gledano jedini pravi problem je trener Sloge Kostić, koji je bio na Višoj školi u Sarajevu, ali nikada nije doneo dokumentaciju niti pokušao da se upiše kod nas. Pavićević, Pejić i Kadija su obećali da će u najkraćem mogućem roku završiti školovanje, a ista je situacija i sa Aleksandrom Trifunovićem, kome nedostaje još nekoliko ispita do diplome a samim tim i licence. Verujte, ova principijelnost je jedini način da stignemo do cilja, a uvedemo red u našoj struci, obezbedimo mehanizme za zaštitu iste i približimo se onome što već godinama funkcioniše u svim značajnijim ligama u Evropi.

MultiVita

9 vitamina

Za Vaše zdravlje
Za Vašu snagu
Za Vaš uspeh

Srećna Vam
2005

Pripreme u završnoj fazi

Pešić i Manjano sigurni

va košarkaška godina proteći će u znaku evropskog prvenstva u Beogradu. Tokom trajanja šampionata, treneri će imati priliku da osim utakmica prate beogradsku košarkašku kliniku, koja je prethodnih godina izrasla u jedan od najcenjenijih svetskih skupova. Uveliko su u toku pripreme za ovogodišnji beogradski trenerski seminar i dosta toga je već poznato, iako će se održati tek od 20. do 22. septembra. Upravo zbog takvog pristupa i dugotrajnih priprema, beogradska klinika je brzo dostigla najviši mogući nivo.

U ovom trenutku definitivno je poznato da će jedan od predavača biti novi trener rimske Lotomatike i poslednji osvajač svetskog prvenstva – Svetislav Pešić. On će imati dve teme:

- Napadačka (tranzicija iz odbrane u napad, koja će obuhvatiti kontranapad i sekundarni napad)
- Odbrambena (izgradnja individualne odbrane tima)

Dogovoreno je i da predavač bude Vladan Devedžić – profesor informatike sa Više košarkaške škole, koji će govoriti o primeni savremenih informatičkih sredstava u trenažnom procesu.

Temu iz fizičke pripreme, koja još uvek nije definisana, imaće Sead Krđžalić. Sigurno je da će biti organizovano interesantno predavanje, možda u smislu razvoja skočnosti ili nekih specifičnih sposobnosti košarkaša koje zahteva savremena igra. Krđžalić ima ogromno iskustvo, koje je stekao kroz saradnju sa Željkom Obradovićem u Panatinaikosu i reprezentaciji 1998. kada je osvojena titula Svetskog prvaka. On i dalje individualno radi sa Rebračom, Nesterovićem i još nekim igračima iz NBA lige.

Učesnici seminara upознаće i proslavljenog argentinskog stručnjaka Rubena Manjana – selektora olimpijskog šampiona i aktuelnog trenera Varezea. On će kao i Pešić imati dve teme:

- Napadačka (flex-napad koji on dosta koristi u igri argentinske reprezentacije. Greg Popović smatra da je to veoma interesantan napad sa raznovrsnim rešenjima, tako da je San Antonio preuzeo neke njegove delove koje uspešno primenjuje, pogotovu što u ekipi ima argentinskog asa Đinobilija)

- Odbrambena tema (koja još nije definisana, ali će biti poznata uskoro posle sastanka sa izvršnim direktorom beogradske trenerske klinike Milanom Opačićem)

Stručnjak iz NBA lige koji će biti predavač, još uvek nije poznat. Problem je nastao onog trenutka kada je Pijubi

Braun iz Memfisa otkazao iz zdravstvenih razloga. Postoje redovni kontakti sa Kim Bohuni-direktorom za internacionalne operacije i od nje je stigla preporuka da se pozovu Rik Karlajl – trener Indijane i Van Gandi. Tokom februara izvršni direktor seminara Milan Opačić boraviće u Americi i ugovoriti sa predavačem sve detalje. Istovremeno, biće dogovoren novi boravak naših stručnjaka na jednom univerzitetu i u NBA klubu radi usavršavanja.

Novina je da će se ove godine seminar održati u sportskom centru „Šumice“, zbog zauzetosti hale „Pionir“ oko evropskog prvenstva. „Šumice“ će za tu priliku biti posebno pripremljene. Skoro sva predavanja zamišljena su kao kombinovana (teoretsko-praktična), a organizatori će nastojati da okupe i same učesnike Evropskog prvenstva.

Dvadesetog septembra na šampionatu će biti slobodan dan uoči četvrtfinala. Tada su predviđena tri predavanja, kao i 21. i 22. Biće ih, dakle ukupno devet – svakodnevno po tri, od 10 do 15 časova, tako da će kasnije nesmetano moći da se posmatraju četvrtfinalne utakmice.

Seminar je obavezan za sve trenere koji rade sa seniorskim ekipama u našoj zemlji (savezni rangovi takmičenja- „A“ muška i ženska liga, „B“ liga, srpske lige itd.) Svi oni moraću da uplate kotizaciju, koja će iznositi oko 50 evra. Očekuje se i dolazak velikog broja trenera iz

inostranstva, koji će pratiti Evropsko prvenstvo, među kojima će se naći i neki skauti iz NBA.

Ove godine seminar prvi put nije obavezan za trenere mlađih kategorija, koji će naravno moći da učestvuju, ukoliko uplate već pomenutu kotizaciju. Ulaznice za evropsko prvenstvo moći će da se nabave preko Saveza, tako da treneri mogu da računaju da će pratiti i utakmice i predavanja.

Izbor predavača je takav da će i ove godine beogradska trenerska klinika garantovati izuzetan kvalitet (Pešić-osvajač Svetskog prvenstva, Manjano – osvajač Olimpijskog turnira). Kada je reč o treneru iz Amerike, bilo ko da bude u pitanju, biće na raspolaganju sva tri dana, za razliku od njegovih prethodnika. Jedna od osnovnih zamerki učesnika prošlog seminara, bila je vezana za Amerikance, koji su prošle godine održali četiri predavanja po 30 minuta i nisu mogla da im se postavljaju pitanja.

Organizatori najavljuju da će ove godine to biti korigovano i da će svi predavači biti slobodni i u potpunosti posvećeni beogradskoj trenerskoj klinici.

Ruben Manjano

Mnogi klubovi se odlučili za promene na klupi

Smene trenera kao epidemija

davno su prošla vremena kada su se treneri zadržavali na klupi jednog kluba nekoliko sezona, mogli na miru da rade i stvaraju asove. Tada su i dometi naše košarke bili najveći. Šepurili smo se sa krova sveta...

Nažalost, sada je praksa potpuno drugačija. Svi bi rezultat sada i odmah, pobeđe i trofeje preko noći. A kada ne ide žrtva je, po pravilu, trener. Kako obično komentarišu čelnici naših klubova, lakše je promeniti stratega nego 12 igrača. Niko više, dakle, ne razmišlja dalekosežno i sistematski, pa su, po običaju, i prvi deo sezone u Atlas Pils i Jadranskoj ligi, obeležile promene trenera.

U Crvenoj zvezdi slovenačkog stručnjaka Zmaga Sagadina zamenio je njegov asistent Aleksandar Trifunović, koji je kao pomoćnika nedavno angažovao Predraga Badnjarevića. Na klupi Hemofarma umesto Ace Petrovića ponovo je Željko Lukajić za čijeg je pomoćnika postavljen Zoran Sretenović, dok je u drugom vršačkom klubu Svislionsima Milovana Stepandića zamenio Miodrag Baletić. Novosađani su uručili otkaz Nikoli Laziću i angažovali Jovicu Arsića koji je u NIS Vojvodinu stigao sa klupe Lavova 063, na koju je posle njega seo bivši trener košarkašica Crvene zvezde Jovica Antonić. Nikšićani su rešili da pokušaju da poprave rezultate promenom šefa stručnog štaba, pa je prvi trener umesto Dragana Ivanovića postao Momir Milatović.

Toliko za sada, ali ne treba sumnjati da će se i u nastavku sezone okretati trenerska vrteška. Kako jedu isti hleb, mi smo u ovoj rubrici dali reč kako smenjenom tako i novom treneru.

ACO PETROVIĆ: – Na klupi jednog od naših najbolje organizovanih klubova Hemofarma proveo sam godinu i po. Posao sam preuzeo na poziv Miodraga Babića, koji mi je ukazao poverenje da selektiram novi tim koji je za cilj imao plasman u Jadransku ligu i ULEB Kup. Plan smo i ostvarili, mada je bilo problema sa sastavljanjem ekipe. Dakle, prošle sezone smo Efes Prvu ligu odigrali odlično, u izuzetno jakoj konkurenciji kroz Superligu stigli do finala plej-ofa gde smo poraženi od Partizana.

– Zahvaljujući uspesima Uprava mi je ukazala poverenje i odlučili smo da nastavimo saradnju. Međutim, letos ipak nisam bio ispraćen na pravi način u svojim idejama i željama da ove sezone Hemofarm napravi korak više. Pojačanja nisu stigla na vreme, u datim okolnostima desile su se i neke povrede, pa se javilo i nezadovoljstvo poslodavaca. Još

uvek ne znam na čemu se ono temeljilo, jer su rezultati na startu prvenstva bili dobri. Želeo sam da sa Vrščanima osvojim bar jedan pehar.

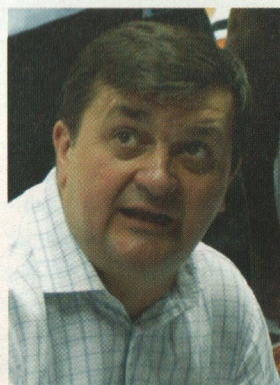
Ipak, čelnici kluba bili su nestrpljivi i usledio je razlaz.

– Rastali smo se prijateljski, ali mi je žao što sam zbog Hemofarma odbio nekoliko odličnih ponuda iz inostranstva. Više od svega mi je krivo što sam propustio stručno usavršavanje u SAD. Nažalost, realnost je da mi je posle svega tekuća sezona propala, a siguran sam da bih sa Vrščanima ispunio sve ciljeve – tvrdi Aco Petrović.

ŽELJKO LUKAJIĆ: Trenerski posao je takav da nikada ne znaš gde ćeš biti sutra, promene su njegov sastavni deo. Pošto sam profesionalac, stalno zaposlen u klubu, čelnici Hemofarma pozvali su me da preuzmem tim, što sam i prihvatio. Uostalom, na nama trenerima je da se stalno hvatamo u koštac sa problemima, to je tema stara koliko i struka, a kakva je realnost i zašto smo smenjeni znamo samo mi treneri. Lično sam sto puta napuštao klupe i sedao na njih... U ovim vremenima pritisci na nas su veliki, nema strpljenja kao nekada i svi žele rezultate odmah, što je često nemoguće.

MILOVAN STEPANDIĆ: – Kada sam preuzeo tim želja je bila plasman u elitnu ligu, jer vršačkom klubu to nije uspelo iz dva pokušaja, kroz baraž i Prvu B ligu. Pošto smo stigli do Atlas Pils Prve lige postigao sam dogovor sa Upravom da se pojačamo posle početka sezone i nekoliko utakmica. Posle prva četiri kola imali smo tri pobeđe, shodno tome tražio sam od čelnika kluba da prema dogovoru angažujemo pojačanja. Umesto novih igrača, dobio sam otkaz, uz obrazloženje da su rezultati slabi! To mi je lično saopštio vlasnik kluba Rodoljub Drašković, pa sam se pokupio i napustio Svislionse. Svaki gazda ima pravo da promeni trenera, ali se nikako ne slažem sa tim da smo imali slabe rezultate.

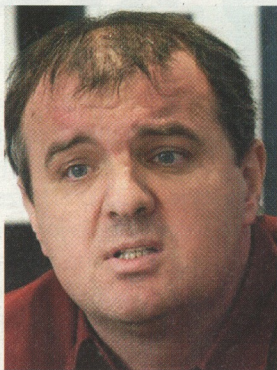
MIODRAG BALETIĆ: – Najteže je kada u sred sezone preuzmeš ekipu, jer je krajnje nezahvalno kada treba da nastaviš nečiji posao i nadgradiš nečiji rad. Ipak, zadovoljan sam kada radim, jer posle više od 30 godina u ovom poslu postajete zavisnik košarke.

– Veliki problem naše košarke je u tome što je srušena institucija trenerskog posla, jer su stručnjaci ti koji stvaraju košarkaše i igru.

NIKOLA LAZIĆ: – Iako sam dobio otkaz, zadovoljan sam jednoipogodišnjim radom u Vojvodini. Prošle sezone bilo je dobrih rezultata, a ovu faktički nisam pošteno ni počeo, jer sam vodio ekipu na samo pet mečeva. Dešavale su se čudne stvari vezane za moju smenu, koje ne bih želeo sada da komentarišem, a o tome ću pričati kada prođe malo vremena i sve se slegne.

JOVICA ARSIĆ: – Pošto sam napustio Lavove zbog opštepoznatih finansijskih problema u klubu, zaista nisam planirao drugi posao u ovoj sezoni. Preuzimanje ekipe u toku prvenstva je krajnje nezahvalan posao, jer nisam učestvovao u selektiranju tima, ali je olakšavajuća okolnost po mene što sam sa plejmejkerima

Dragoljubom Vidačićem i Miljanom Pavkovićem već saradivao. Vojvodina je ozbiljan i dobro organizovan klub, normalno je da ima i dosta tekućih problema, ali je situacija generalno dobra. Zadovoljan sam novom sredinom. Prvi zadatak nam je da se plasiramo u Superligu, a onda ćemo razgovarati o pojačanjima i ciljevima kada vidimo sastave konkurentskih timova.

JOVICA ANTONIĆ: – Prihvatio sam da preuzmem košarkašice Crvene zvezde zbog izazova koji nosi učešće u Evroligi. Dogovor je bio da zadržimo šampionski tim iz prošle sezone i adekvatno ga pojačamo, kako bismo igrali značajnu ulogu na evropskoj sceni. Međutim, prvi čovek Živko Uzelac, sticajem okolnosti napustio je klub, pa je na čelu ostao usamljen Vladislav Lučić. Tako je i propao ceo projekat, tim se potpuno rasturio zbog nedostatka finansija, napustila nas je kompletna prva petorka i Zvezda je odustala od Evrolige. Čekao sam tri meseca, ali nije bilo pomaka. Pošto je klub izgubio sve ambicije nisam video sebe u celoj priči, jer smatram da trener ne treba da radi ako nema pred sobom cilj. Posle svega, dobio sam ponudu Lavova 063, koju sam prihvatio.

Dejan Kontić

Permanentno usavršavanje 2005

Kvalitetan početak

program permanentnog usavršavanja za trenere mlađih kategorija počeo je, po planu, da se realizuje 17. januara u Novom Bečeju. Na seminaru koji je za pomenutu kategoriju trenera besplatan, ali obavezan za produženje licence, prisustvovalo je oko stotinu trenera.

Seminar je, u ime organizatora otvorio Milan Opačić, član Upravnog odbora UKTSCG.

Po svim elementima ovaj prvi u nizu seminara može se oceniti kao izuzetno uspešan. Mladi treneri imali su

priliku da slušaju izuzetno nadahnuto predavanje Ranka Žeravice i Janka Lukovskog. Pored teoretskih predavanja koja su održana u hotelu „Tiski cvet“, Lukovski je drugi deo praktičnog predavanja, održao u

sportskoj hali. Atmosfera na samom predavanju i brojna pitanja slušalaca koja su bila upućena Lukovskom i Žeravici, potvrdili su, da su izbor predavača i tema bili pun pogodak.

Pored Milana Opačića, seminaru je prisustvovao još jedan član Upravnog odbora – Jovo Malešević. Njihovo prisustvo bila je prilika za neformalnu razmenu informacija, koja je bila od koristi kako za trenere tako i za članove Upravnog odbora. Ceo tehnički deo, besprekorno je organizovala kancelarija Udruženja. Naravno, košarkaški poslenici Novog Bečeja, po ko zna koji put, opravdali su epitet dobrih domaćina.

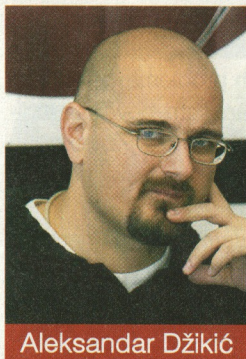
M. PI.

Predavač na parketu: Janko Lukovski

Učesnici seminara Milan Opačić i Ranko Žeravica

Aleksandar Džikić

Sa studijskog usavršavanja u SAD – 16. 10 - 17. 11. 2004.

Košarkaška škola najvišeg kvaliteta

Verovatno postoji mnoštvo načina da se ispriča (napiše) priča o ovoj i ovakvoj akciji. Problem nije u tome šta napisati, već kako sva ta iskustva spakovati na stranice koje sada čitate. Siguran sam da je u ovome slučaju mnogo lakše biti opširan nego koncizan, jednostavno postoji toliko toga što vredi spomenuti i ne sme se preskočiti.

Kakva god da je, i koliko god da je dugačka, priča mora početi na isti način. Idejom da se posle mnogo godina grupa trenera organizovano pošalje na jedno studijsko putovanje u Sjedinjene Američke Države, i da se na taj način obnovi jedna lepa i korisna aktivnost Udruženja košarkaških trenera SCG. Naravno, od ide-

je do njene realizacije „dugačak je put”, i sve to bolje nego iko drugi znaju u kancelariji našeg udruženja. Ocena njihovog obavljenog posla je najviša, sama činjenica da je ideja potpuno sprovedena u delo, govori sama za sebe.

Kao što je poznato, ideja je bila da se grupa od 5 trenera organizovano pošalje na dvomesečno putovanje u SAD, i to u periodu koji je trenerski sigurno najzanimljiviji, odnosno u pripremnom periodu, tokom oktobra i novembra. Ono što je sve moje inostrane prijatelje listom ostavilo bez teksta je „slučajni” odabir naših destinacija – San Antonio Sparsi, kao NBA organizacije čiji ćemo pripremni kamp pratiti, i University of North Carolina men's basketball program, čiji ćemo pripremni period

takođe ispratiti. Ono što nas je u startu odvojilo od svih ostalih prijatelja ova dva programa je dužina naše pose- te. CEO predsezonski kamp Sparsa, i, ono što je još neverovatnije, CEO predsezonski kamp Tar Heelsa – to je bila ideja, a ta ideja je ostvarena.

Poslednjeg dana septembra put Amerike su krenuli Stevan Karadžić, Zoran Lukić, Nikola Lazić, Jovica Arsić, Aleksandar Džikić i Mirko Ocokoljić. Prvi deo našeg putovanja bio je boravak u San Antoniju, i dve nedelje praćenja rada dvostrukih NBA šampiona.

SAN ANTONIO

Srećom po mene, ovo nije bio moj prvi susret sa organizacijom San Antonio Sparsa. Protekla dva leta proveo sam sa Mamuzama, kao jedan od trenera u stručnom štabu ekipa koje su igrale tzv. Letnju ligu, tako da mi je košarkaška filozofija bila poznata. Ono što me je veoma interesovalo je način rada na najvišem nivou (ipak je Letnja liga stepenik ispod) i način na koji se do određenih ciljeva dolazi. Neke od njihovih metodskih principa sam poznao (tokom Letnje lige, i pored najšire moguće autonomije trenera koji vodi tu ekipu, košarkaški principi su identični onima koje prate „veliki” ili drugim rečima, i na tom nivou pravilo je: SVE JE KAKO GREG KAŽE), ali je prilika da se isprati rad NBA šampionskog tima verovatno san svakog trenera. Interesovala me je količina informacija koju će igrači dobiti i načini na koje će se te informacije prezentovati, načini na koji će se sistem njihove igre formirati, a sve u predviđenih 14 dana, koliko kamp traje, pre početka trening utakmica.

TRENAŽNI CENTAR SAN ANTONIO SPARSA

Moram da napišem nekoliko redova o trenažnoj dvorani Sparsa, o prostorijama gde košarkaški deo ovog NBA kluba živi, radi i stvara. Ta dvorana je pravo remek-delo među sportskim građevinama. Sve što ovaj facility ima i mogućnosti koje pruža su na najvišem nivou, i po rečima RC Buforda (generalni menadžer tima), na to su ponosni isto onoliko koliko su ponosni na svoj tim. Uz to, Buford je više nego ponosan na to što su on i Popović uspeali, posle

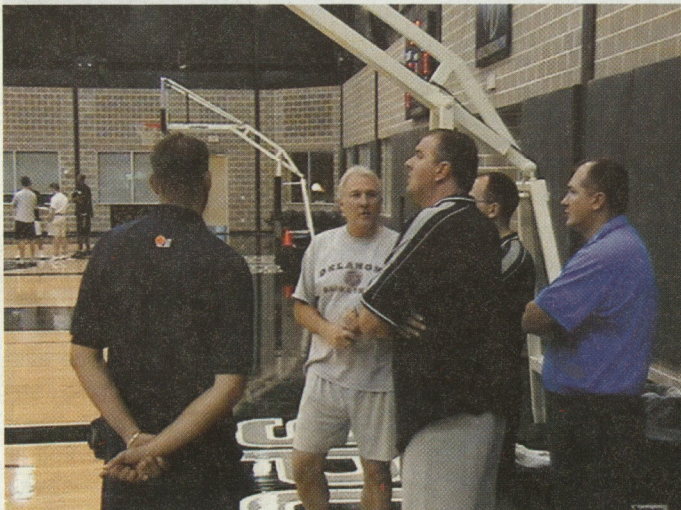
više godina „teške obrade“ vlasnika ekipe, da se izbore za investiranje u ovaj objekat.

Jednostavno, hala je najbolji mogući miks kvaliteta i funkcionalnosti, i nema detalja o kojem se nije vodilo računa prilikom planiranja i izgradnje. Parket je, po njihovim rečima, najbolji u SAD, teretana i medicinski blok su baš onakvi kakvi su želeli da budu, prostor od dva košarkaška terena je u potpunosti pokriven kamerama (koje imaju gotovo neverovatne mogućnosti praćenja aktivnosti), a ono što je posebnost je broj koševa u dvorani – ima ih 8, što pruža velike mogućnosti za individualniji pristup radu na treningu. Dnevni boravak za igrače je takođe prostorija o kojoj se dosta vodilo računa, baš kao i o uslovima za opuštanje posle treninga. Želja je bila da se „atmosfera“ što više približi domaćinskoj, da sati provedeni na poslu ostavljaju što „manje posledica“.

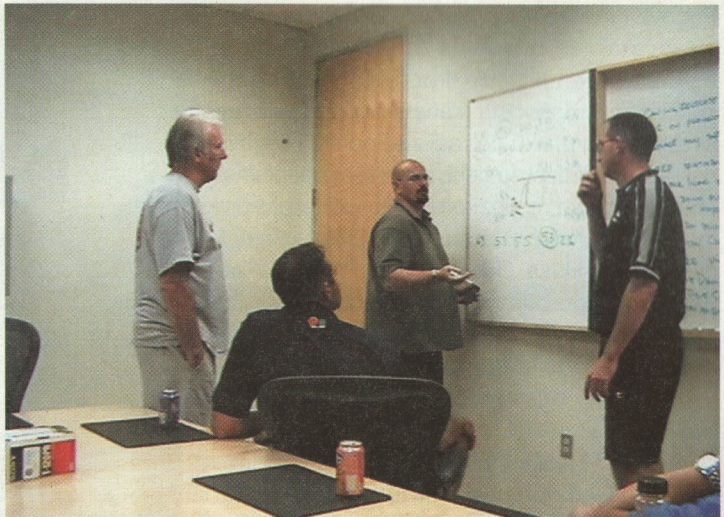
O video i scouting prostorijama biće više reči u daljem tekstu.

NEKOLIKO REČI O STRUČNOM ŠTABU

Prvi čovek San Antonija je Greg Popović, ne samo kao šef stručnog štaba, već i kao čovek koji i dalje donosi sve važne odluke vezane za tim, pa i čitavu organizaciju (iako je, zvanično, 2002. g tu funkciju prepustio pomenutom RC Bufordu). Popović je više nego zanimljiva ličnost, i njegova karijera je sve samo ne uobičajena. Svoju diplomu je dobio na Akademiji ratnog vazduhoplovstva (Air Force Academy), i to na smeru koji se bavio Sovjetskim Savezom (Soviet studies), tako da

šale na račun njegovog „špijuskog školovanja i delovanja“ nisu retkost. Početak njegove trenerske karijere je vezan za Air Force, da bi 1979. g počeo svoj osmogodišnji period rada na Pomona Pitzer školi. Posle toga dolazi do susreta koji je promenio Popovićevu dalju karijeru. Naime, pismom se obratio Dean Smithu, tadašnjem treneru North Carolina, sa molbom da prati njegov program, što mu je i dopušteno, da bi na preporu-

ku Smitha, proveo vreme i na Kansasu, koji je u to vreme vodio Larry Brown. Te veze više nikada nisu prekinute – Brown je Popovića „povukao“ u San Antonio 1988. g, kada je postavljen za glavnog trenera, i od tog dana počinje njegov rad u Sparsima. 1996 je postavljen za prvog trenera, tako da je 6 godina paralelno obavljao funkcije prvog trenera i generalnog menadžera tima (na toj funkciji bio od 1994-2002). Poznato je da je osvajač dva NBA prstena, sa dobrim izgledima da taj uspeh ponovi i ove godine.

Mogu samo da nagađam „poreklo“ specifične „vidovitosti“ Popovića, ali je činjenica da upravo tim koji on vodi ima najviše neameričkih igrača u NBA. I ne samo to, njegovi „stranci“ su prve zvezde tima – Duncan, Ginobili, Parker, Nesterović. Sigurno je za takvo nešto potrebna vizija i posebna otvorenost u shvatanjima, ali to je upravo ono što ga i karakteriše, i kao ličnost i kao trenera – najlepše reči uvek sačuva za nekog drugog.

Popović ni jednog trenutka ne krije da je mnogo toga naučio od Larry Browna, ne samo o vođenju košarkaškog tima, već i o vođenju same organizacije. Tako je, posredno, i sam član CAROLINA FAMILY. Košarkaške razlike postoje, ali su principi zasnovani na filozofiji čiji je rodonačelnik Dean Smith.

Više od 25 godina iskustva u poslu najbolja je preporuka P. J. Carlesima, prvog asistenta u stručnom štabu Popovića. Iako i sam uspešan NBA trener (Portland, Golden State, asistent u originalnom Dream Teamu), Carlesimo ceni šansu koju ima u Sparsima (posle incidenta sa igračem, što je praktično bio početak kraja te faze njegove

NBA karijere), i čovek je koji poslednji odgovara na Gregova pitanja.

Čovek koji na parketu više nego ostali tokom treninga sprovodi ideje prethodno pomenutih je Mike Budenholzer, koji je 11 godina u San Antoniju. Karijera mu je počela na način koji je u NBA u poslednjoj deceniji veoma uobičajen – '94. g počinje kao video koordinator, da bi se posle par godina našao i na terenu, odnosno klupi.

Popović ima veliko poverenje u ovog mladog stručnjaka, i sigurno je da se radi o „projektu“.

Brett Brown je posle 4 godine igranja za Rika Pitina, i 14 godina trenerskog posla u Australiji, dobio priliku da radi za Sparse. Njegovo mišljenje se izuzetno ceni, kada su u pitanju ne-američki igrači, s obzirom na to da je bio pomoćnik u stručnom štabu Australije, tokom 2 olimpijska ciklusa (1996, 2000). Prvobitno zadužen za napredak igrača, uz Budemholzera je deo štaba koji se trudi da ispravi individualne nedostatke igrača.

Poslednji prispeli član štaba je Donnie Newman, takođe iskusan stručnjak (20g rada u NCAA i NBA košarci), i ličnost velike energije, koju uspeva da prenese i na igrače. I sam je, u neku ruku, „rođak“ u porodici Karolina, s obzirom da je 4 godine radio sa George Karlom (diplomac Dean Smitha) u Milwaukee Bucksima.

O pripremi igrača brine Mike Brungdart, koji je u Sparsima od kada je Popović preuzeo mesto GM. Prvi je i jedini kondicioni trener ove organizacije, a u svom radu koristi i svoja tri pomoćnika.

E sad, prostim sabiranjem može se doći do broja trenera koji su prisutni na većini treninga. Međutim, tu nije kraj. Na terenu svoje mesto imaju i Joe Prunty, advanced scout Sparsa, takođe trener sa više od deset godina provedenih u San Antoniju, James Borrego, šef scouting „odeljenja“ (koji takođe ima dva pomoćnika) i Monty Williams, sveže penzionisani NBA igrač, sa zaduženjima vezanim za rad sa igračima.

Sve u svemu, 10 košarkaških trenera, 4 kondiciona trenera i tim od 3 člana, koji brine o zdravlju igrača. To je standardna brojka, barem smo to imali prilike da vidimo tokom našeg boravka.

Sam trening je planiran do tančina, sve u cilju iznalaženja najbolje rezultante uloženog rada/utrošenog vremena i rezultata. Rad, naravno, vodi, nadgleda i koordinira Popović, ali asistenti su i te kako uposleni na terenu. Rad u dobroj meri sadrži i rad po grupama, po stanicama, zadaci i ciljevi su jasni, i sve se radi sa ciljem sprovođenja planiranog. Svaki član štaba ima pravo na svoje mišljenje, koje imaju prilike da iznesu na sastanku pre treninga, a vezano za način igre ili organizaciju treninga. Sa sastanka se izlazi sa jednim planom i idejama u jednom, istom pravcu.

Filozofija Sparsa je jednostavna i jasna. Postoje pravila, prava, zadaci i obaveze, i taj posao mora da se obavlja na način na koji se traži i u sistemu koji je uspostavljen, bez obzira o kom se igraču radi. Analiza igre je stalna, što je pokazatelj spremnosti za iznalaženje najboljih rešenja, koja postaju deo sistema. Neposredno pred naš dolazak, košarkaški deo stručnog štaba je proveo 3 dana, „od jutra do sutra“, u gledanju utakmica iz protekle sezone, sa ciljem ustanovljavanja i uočavanja grešaka i problema u igri, te njihovih rešavanja. Nažalost

nismo prisustvovali ovom delu radu, verujem da bi to bilo izuzetno korisno.

Scouting sistem koji koriste Sparsi je, verovatno, vrlo blizu savršenog. Kao partneri čuvene software kuće XO's, razvili su sopstveni način obrade utakmica, koji im omogućava čuvanje, obradu i analize svih vrsta u svakom trenutku. Za sastanke štaba, kao i sastanke sa igračima, koriste BIOSKOP, kako ga zovu, salu sa četrdesetak mesta i velikim ekranom, koji je povezan sa kompjuterskim sistemom, te omogućava i raznovrsne manipulacije prilikom tih video i kompjuterskih prezentacija.

Posebna priča je način na koji nas je Greg Popović, pa za njim i svi ostali, primio i prihvatio. Treba napomenuti da je izuzetna retkost da se brojna grupa (6 članova) prihvati i ugosti tokom čitavog kampa. Naravno, mi nismo bili jedini gosti na treninzima. Bilo je tu i trenerskih veličina (Rick Majerus, Calvin Sampson), i predstavnika medija, ali je pravu nevericu izazvala informacija da smo

nas šestorica tu tokom svih 14 dana, sa pravom da pratimo sve aktivnosti koje smatramo zanimljivima.

Greg Popović je više puta našao vremena za nas i naša pitanja, razmenu ideja i iskustava. Ponavljam još jedanput, radi se o čoveku koji je izuzetno otvoren i zainteresovan za sve ono što „košarkaški“ donosimo iz naše zemlje. O našim igračima i trenerima se u ovom klubu govori sa velikim poštovanjem i priznava-

njem svega postignutog. Za razliku od nekih ostalih, Popovića veoma interesuje i način na koji se prate uspesi van NBA, te nije retkost čuti ga kako rad evropskih trenera ocenjuje višim ocenama nego svoj rad i rad u NBA.

Bez ikakvog preterivanja, mislim da bih mogao još mnogo, mnogo toga da napišem o ovom prvom delu našeg putovanja. Nadam se da će za to i biti prilike.

Upravni odbor UKTSCG na osnovu Pravilnika o školovanju i usavršavanju za 2005. godinu raspisuje.

KONKURS

PLAN I PROGRAM USAVRŠAVANJA U 2004/05

1. „BCB 05“ od 20-22. septembra 2005. u Beogradu. Seminar je obavezan za sve trenere koji rade sa seniorskim ekipama. Kotizacija za seminar iznosi 50 eura u dinarskoj protivvrednosti.
2. „Trenerski dani 2005“, april, za vreme finalnog turnira SCG. Trenerski dani su obavezni za sve trenere mlađih kategorija. Trenerski dani su besplatni.
3. Permanentno usavršavanje. Januar, februar, mart u tri grada: Novi Bečej (Region 1,2), Beograd (Region 3,4) i Kruševac (Region 5,6,7,8). Usavršavanje je namenjeno trenerima koji rade sa mlađim kategorijama. Besplatno je i obavezno.
4. Pomoć treneru. Prema zahtevu-molbi uputiti iskusnije trenere na određeno vreme u klub radi pomoći i konsultacija. Period oktobar-jun.
5. Stažiranje u klubu. Boravak kod iskusnog trenera u zemlji i inostranstvu.
6. Stažiranje u reprezentaciji. Praćenje rada reprezentativnih selekcija u pripremama za velika takmičenja.
7. Studijski boravak u SAD. Boravak na kampu NBA ligaša i na Univerzitetu u toku pripremnog perioda (oktobar i novembar).

PLAN I PROGRAM ŠKOLOVANJA U 2004/05

1. Viša košarkaška škola. Stipendirati polaznike VKŠ, najbolje studente prve godine.
2. Tečaj operativni trener. Upisati trenere ž'malih sredina", regiona bitnih za razvoj košarkaškog sporta, klubova koji ne poseduju trenersku licencu.

Prijave u roku od 30 dana poslati kancelariji UKTSCG na adresu:
Sazonova 83, 11000 Beograd ili na
e-mail: uktj@uktj.org.yu

U Beogradu,
01. 02. 2005. godine

UKTSCG
Mirko Ocokoljić s.r.

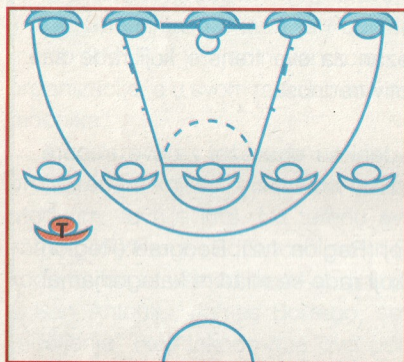
Greg Popović

Igra tranzicije i pick'n'roll visokih igrača

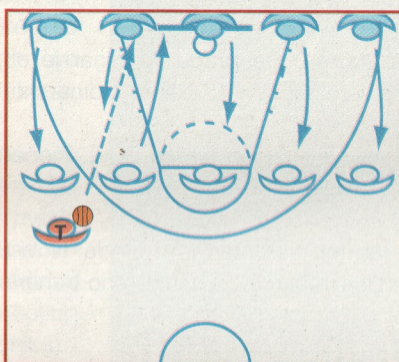

vom prilikom obrađivaćemo istovremeno igru u odbrani i u napadu. Vežba koju često koristimo takmičarskog je karaktera. Na taj način igrači shvataju prioritete i filozofiju igre. Kako je osnovni zadatak akumulirati poene, vežba dostiže vrlo visok takmičarski nivo.

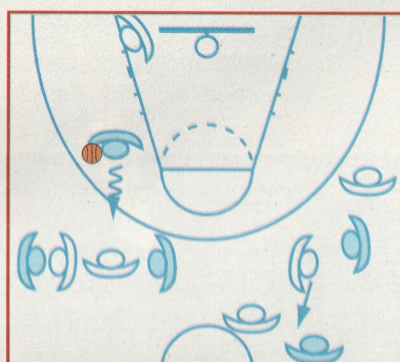
Igrači su postavljeni u dve kolone, spremni za igru pet na pet (*dijagram 1*). Jedna ekipa od pet igrača, koji će igrati napad, postavljena je u koloni na čeonj liniji, licem okrenuti prema košu na suprotnoj strani. Ekipa od pet igrača, koji će igrati odbranu, postavljena je u koloni na produženoj liniji slobodnog bacanja, licem u lice sa igračima napada. Lopta se nalazi kod trenera, kao dodavača od kojeg počinje vežba.

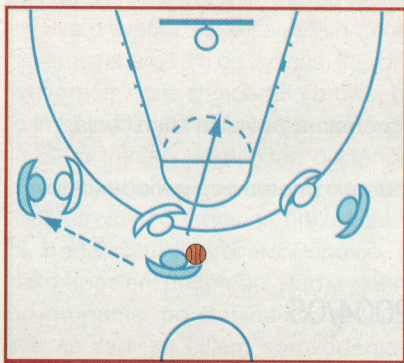
DIJAGRAM 1

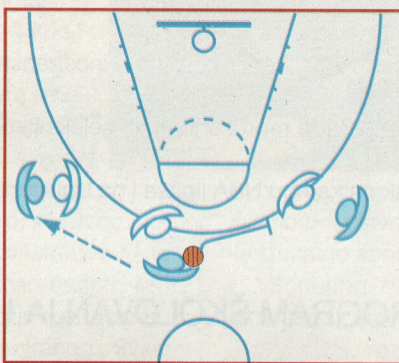
DIJAGRAM 2

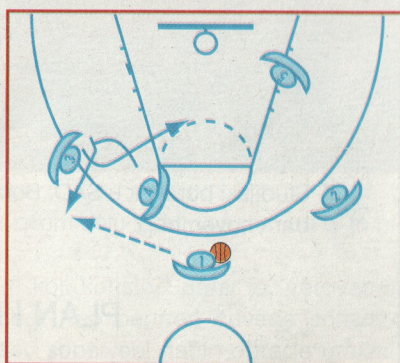
DIJAGRAM 3

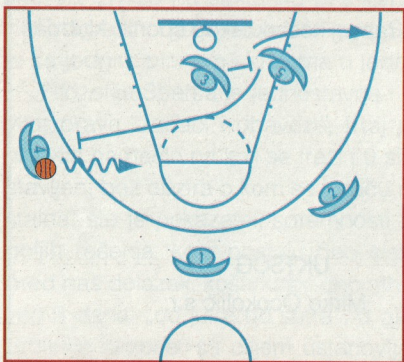
DIJAGRAM 4

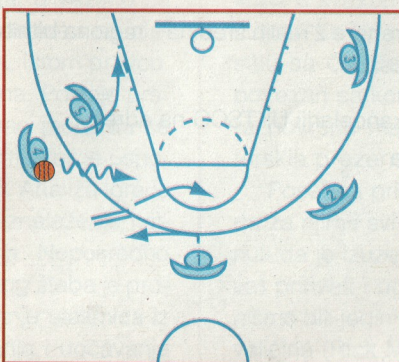
DIJAGRAM 5

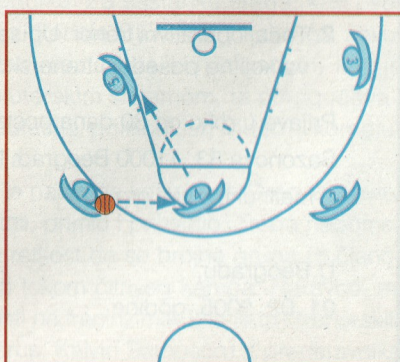
DIJAGRAM 6

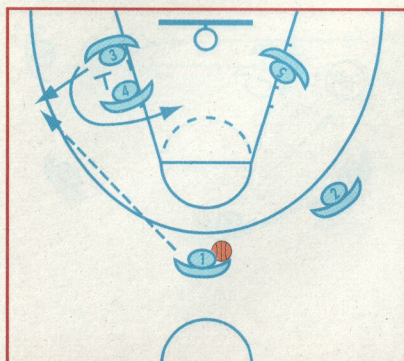
DIJAGRAM 7

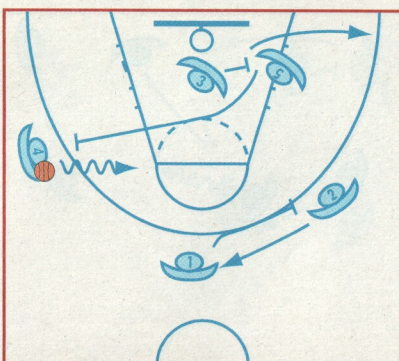
DIJAGRAM 8

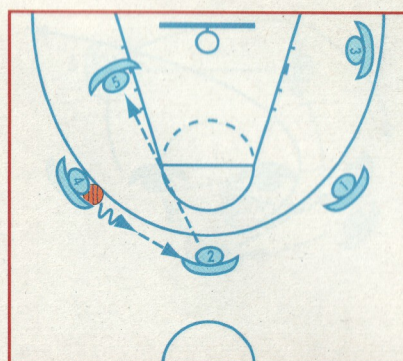
DIJAGRAM 9

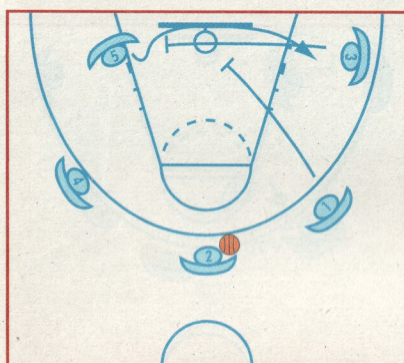
DIJAGRAM 10

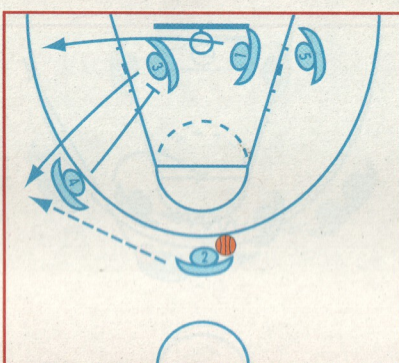
DIJAGRAM 11

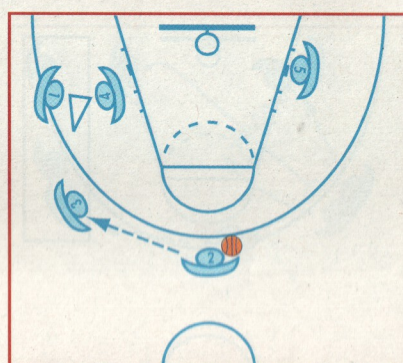
DIJAGRAM 12

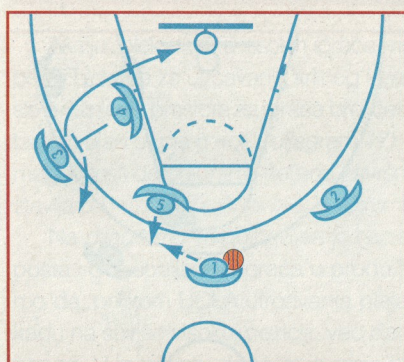
DIJAGRAM 13

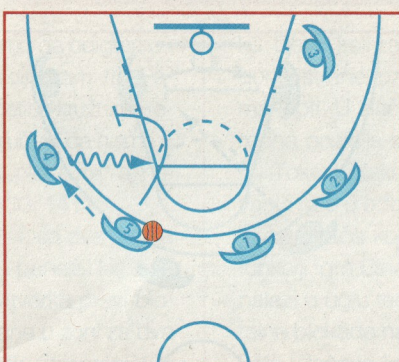
DIJAGRAM 14

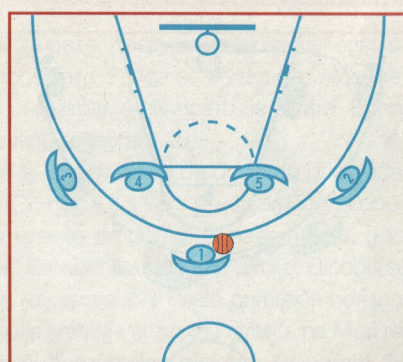
DIJAGRAM 15

DIJAGRAM 16

DIJAGRAM 17

DIJAGRAM 18

Trener dodaje loptu jednom od igrača iz ekipe napada (*dijagram 2*) i u tom trenutku počinje kontranapad 5x4+1. Suprotna ekipa startuje u odbrani sa broječanom inferiornošću (*dijagram 3*), jer odbrambeni igrač postavljen naspram igrača koji je primio loptu, priključuje se ekipi tek nakon što nogom dodirne čeonu liniju.

Vežba je vrlo jednostavna, ali primorava igrače da razmišljaju o tranziciji iz odbrane u napad, i obrnuto.

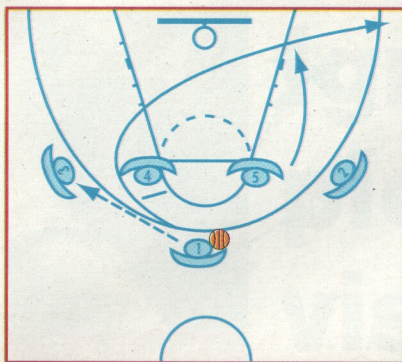
Ukoliko odbrana zaustavi napad, dobija jedan poen. U slučaju da, po osvojenoj lopti, realizuju svoj kontranapad dobijaju još jedan poen (ukupno dva poena). Prva napadačka ekipa, iako postigne koš, ne dobija ni jedan poen. Svoj prvi poen u mogućnosti su da osvoje tek nakon sprečenog kontranapada protivničke ekipe. Na taj način jedna ekipa je motivisana da odigra dobro u odbrani i realizuje tranziciju iz odbrane u napad, dok je druga ekipa motivisana da posle kontranapada odigra uspešnu tranziciju iz napada u odbranu, i na taj način osvoji svoj poen.

Najvažnija stvar u tranziciji iz napada u odbranu jeste da igrač najbliži košu (čeonj liniji) zaštiti koš. Sledeći prioritet je

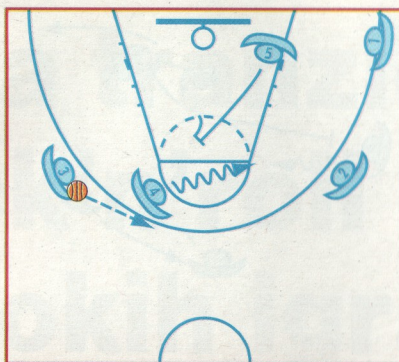
zaustaviti loptu. Odbrambeni igrač na napadaču sa loptom daje znak saigračima: lopta! lopta! Treći prioritet, i najteži, je pokriti reket, zaustaviti loptu i odrediti najopsanijeg igrača u napadu. U 99 odsto slučajeva, posle pasa napadačke ekipe na stranu, poslednji igrač odbrane u punom sprintu popunjava mesto na suprotnoj strani od lopte. Na taj način pokriva najopsanijeg igrača na strani pomoći, jer su svi igrači iz odbrane u tom trenutku pomereni prema lopti. Dakle, poslednji igrač odbrane ne traži svog igrača, već najopsanijeg igrača na strani pomoći. Kasnije, prilikom organizacije ranog napada protivnika, konsolidacijom u odbrani dolazi do preuzimanja, tako da se svaki igrač vrati na svog napadača.

U situaciji kada je lopta prešla polovinu igrališta igrači odbrane trebalo bi da agresivnijom igrom teže ka zaustavljanju lopte i na taj način sprečavaju protivnika u organizaciji ranog napada.

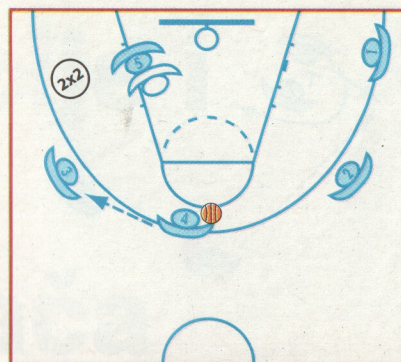
Igrač sa loptom, u sredini napada, prilikom organizacije ranog napada, posle dodavanja na stranu ima dve opcije: da utrči kroz reket (*dijagram 4*), ili da postavi kontra-blok (*dijagram 5*), blok igraču suprotno od lopte.

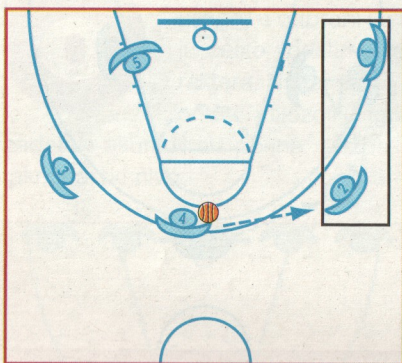
DIJAGRAM 19

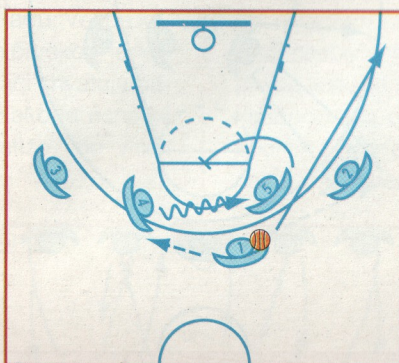
DIJAGRAM 20

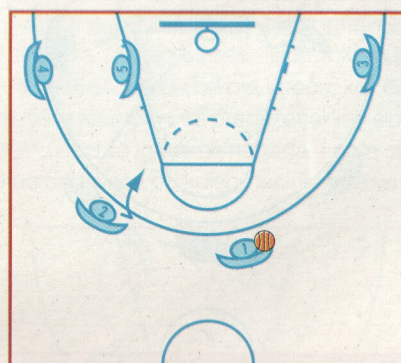
DIJAGRAM 21

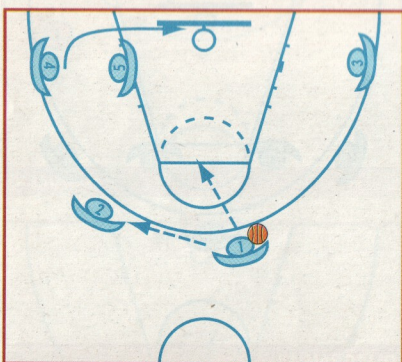
DIJAGRAM 22

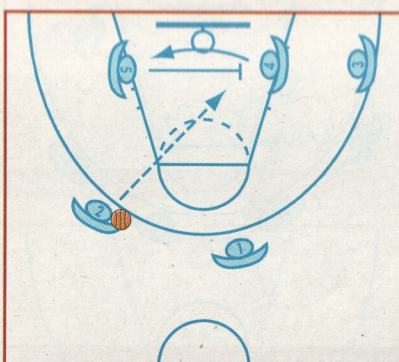
DIJAGRAM 23

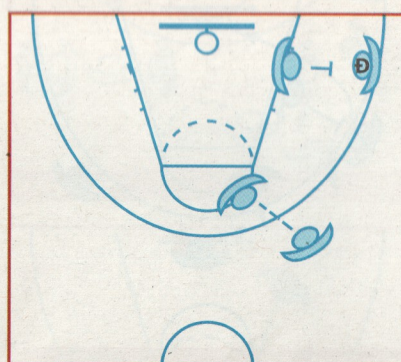
DIJAGRAM 24

DIJAGRAM 25

DIJAGRAM 26

DIJAGRAM 27

Ovu vežbu završavamo kaznama za tim koji izgubi. Vežba ima prioritet igre u odbrani, ali istovremeno je izvanredna prilika za postavljanje ranog napada.

PICK 'N' ROLL VISOKIH IGRAČA

U nastavku pokazujemo „pick'n'roll” sa visokim igračima. Olakšavajuća okolnost u igri San Antonio Sparsa je što u sastavu ekipe igra Tim Dankan, ali, u principu, ima dosta igrača na poziciji četiri koji mogu da odigraju ovu vrstu napada. Sa druge strane, vežba se i odbrana od napada u kojoj učestvuju oba centra.

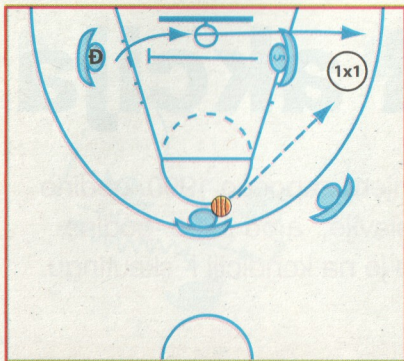
Na *dijagramu 6* prikazujemo jedan od uvoda u kretnju pomenute saradnje visokih igrača. Četvorka pravi blokadu za utrčavanje trojke u reket i ostaje široko postavljen primajući pas od pleja. Na taj način se stvara pozicija za „pick'n'roll” tako što petica izlazi u „pick” četvorci (*dijagram 7*). Ustanovili smo da odbrana nije veliki problem kod ove saradnje. U slučaju preuzimanja stvaramo dobru poziciju da sami otvaramo kraj naše kretnje.

Na sledeći način stvaramo opciju kada su odvojeni visoki igrači. Posle uvodne kretnje za već prikazan raspored na prethodnom dijagramu, sledi uručivanje igrača na poziciji 4 najbližem spoljašnjem igraču (*dijagram 8*), i nakon toga tražimo različite opcije za završetak akcije.

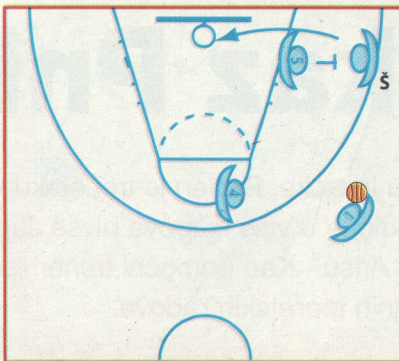
U slučaju da odbrana ostane ispred niskog posta, koristimo saradnju visoki-niski post (*dijagram 9*).

Jednom od akcija čitavu četvrtinu terena oslobodamo za saradnju dva visoka igrača. Pre toga smo videli sledeće kretnje: blokada za trojku (*dijagram 10*), za peticu (*dijagram 11*), pred „pick'n'roll” saradnju visokih igrača.

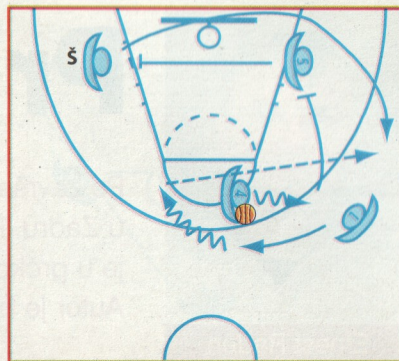
Na *dijagramu 12* prikazujemo drugačiji nastavak iz prethodnog „pick'n'roll”-a. U slučaju da četvorka nije u mogućnosti da izvrši dodavanje petici, nakon otvaranja iz „pick”-a, akciju ćemo nastaviti preko spoljašnjeg igrača. U slučaju da nam ni ta opcija nije omogućena, nastavljamo kretnju za uzastopnu blokadu petici za poziciju ispod koša (*dijagram 13*). Nastavak akcije stvara trougao koji za spoljašnje igrače stvara četvorka svojim blokovima (*dijagrami 14 i 15*).

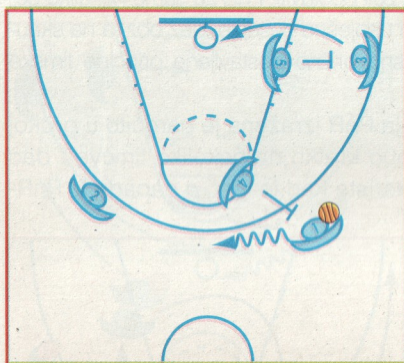
DIJAGRAM 28

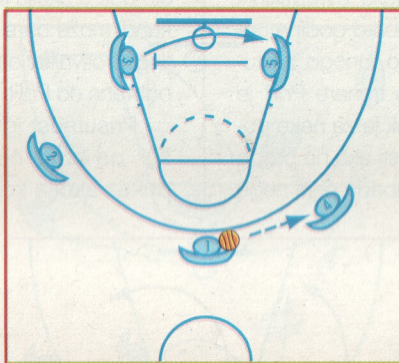
DIJAGRAM 29

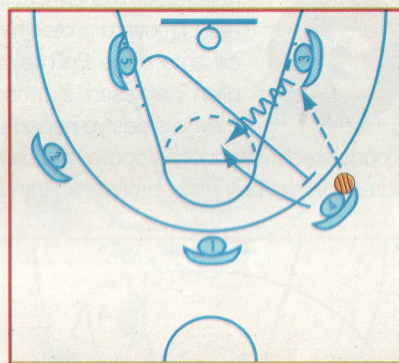
DIJAGRAM 30

DIJAGRAM 31

DIJAGRAM 32

DIJAGRAM 33

Akciju „pick'n'roll“-a visokih igrača možemo da odigramo i posle blokade za utrčavanje krilnog igrača (*dijagram 16*). Posle pražnjenja prostora za igrača broj četiri, petica kružnim kretanjem ulazi u „pick'n'roll“ (*dijagram 17*). U slučaju da nismo u mogućnosti da odigramo željenu završnicu „pick'n'roll“-a, nastavljamo kretnje objašnjenje u dijagramima 13, 14 i 15.

Na *dijagramu 18* postavljen je napad 1-4, sa dva visoka postava i dva spoljašnja igrača u produžetku penala. Ne želimo da, prilikom UCLA utrčavanja pleja, četvorka pravi blokadu na suviše visokoj poziciji, već da ostane u zoni za dva poena. U momentu dodavanja pleja na bok (*dijagram 19*), petica se spušta na niskog postava, suprotno od lopte, da bismo opet došli do saradnje dva visoka igrača u „pick'n'roll“-u (*dijagram 20*). U slučaju da nismo u mogućnosti da završimo započetu akciju, prebacivanjem lopte spoljašnjem igraču na drugu stranu, stvaramo opciju za igru dva na dva (*dijagram 21*). Ako ni ta opcija nije izvodljiva, stvara se mogućnost za igru dva spoljašnja igrača na suprotnoj strani od niskog postava (*dijagram 22*).

Na *dijagramu 23* prikazujemo jednu od brzih opcija, kraćih kretanja za istu saradnju visokih igrača. Plej, posle pasa na bok odlazi u ugao na suprotnoj strani od lopte. Na taj način, posle kružnog kretanja petice, stvara se prazan prostor za „pick'n'roll“ visokih igrača.

Saradnju viskih igrača u mogućnosti smo da izvedemo i u drugačijem rasporedu (*dijagram 24*). U slučaju agresivne odbrane na prvi pas dvojka ima mogućnosti prodora na „back door“. U suprotnom, ima mogućnost prijema prvog dodavanja. Akciju je moguće završiti nakon blokade visoki visokom (*dijagram 25*), ili da četvorka nastavi kretanje na ivicu reketa. Nastavak akcije sledi ponovnom blokadom visokih igrača, kada petica pravi horizontalnu blokadu za četvor-

ku. Detalj koji zaslužuje pažnju jeste da se blokada koristi sa donje strane, uz čeonu liniju. Petica se otvara grudima prema lopti. U slučaju preuzimanja na ziceru se stvara izvanredna pozicija za peticu (*dijagram 26*).

Tokom utakmice je lako moguće da dođe do prilagođavanja igre u odbrani, i zbog toga vam da dajem jednu opciju za igrača koji je izrazito prodoran. U našem timu, u toj funkciji igra Emanuel Đinobili. Na početku akcije, Đinobili se nalazi u uglu terena (*dijagram 27*). Posle primljene horizontalne blokade nastavlja kretanje suprotnu stranu, na ivicu reketa. Ponovo koristeći horizontalnu blokadu (*dijagram 28*) dolazi u poziciju da po prijemu lopte odigra jedan na jedan.

Na kraju, pokazaćemo neku od fleks opcija. U početnoj poziciji najboljeg šutera postavljamo u ugao terena (*dijagram 29*). Četvorka je postavljena visoko i prima prvi pas od pleja sa opcijom nastavka akcije za šutera, koji koristi horizontalnu blokadu primljenu od niskog postava. Nastavak akcije je da četvorka posle driblinga uručuje loptu pleju i nastavlja u uzastopnu blokadu, koju sa peticom pravi za šutera (*dijagram 30*). Prva opcija je uvek za najboljeg šutera.

Druga opcija je opet za saradnju visokih igrača. Početna formacija je identična prikazanom na *dijagramu 29*. Plej „pick'n'roll“-om menja poziciju sa visokim postom, dok niski post pravi horizontalnu blokadu za igrača broj tri (*dijagram 31*). Visoki post se široko otvara iz „pick'n'roll“-a i prima loptu od pleja, dok niski post i trojka ponavljaju horizontalnu blokadu na drugoj strani (*dijagram 32*). Visoki igrači ovog puta ne igraju „pick'n'roll“, već petica pravi dijagonalnu blokadu četvorci. Visoki post odigrava povratni pas sa trojkom, koristeći pomenutu blokadu.

Ovom prilikom smo spomenuli samo neke kretnje koje koristimo u igri San Antonio Sparsa.

Pripremio: Srđan Antić, viši košarkaški trener

Ernest Rađen

Prikaz PnR akcija

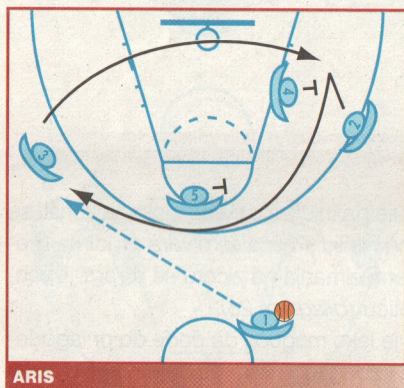
Po završetku igrачke, Rađen je trenersku karijeru započeo 1990. godine u Zadru. Radio je u više klubova bivše Jugoslavije, a od 1998. godine je u grčkom Arisu. Kao pomoćni trener radio je na kondiciji i skautingu. Autor je brojnih teoretskih radova.

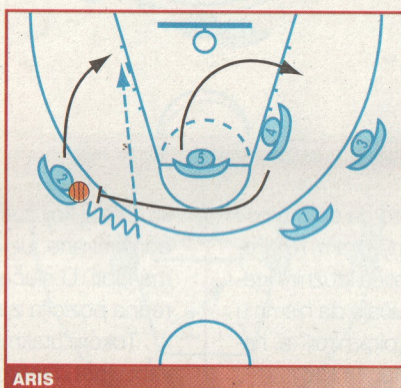
analizirajući ofanzivnu strategiju evropskih i NBA timova u proteklih nekoliko godina uočili smo da je PnR izuzetno mnogo zastupljen i efikasan. Za mnoge trenere PnR je glavno sredstvo napada dok je za neke pomoćno sredstvo odnosno opcija koja se koristi ako ne prođe određena akcija ili da bi promijenili stranu napada prije nego

što uđe u akciju koju želi postaviti. PnR za samo nekoliko sekundi može da stvori uspješno rješenje, bez obzira na skauting protivnika odnosno brižno postavljene principe timske odbrane od PnR.

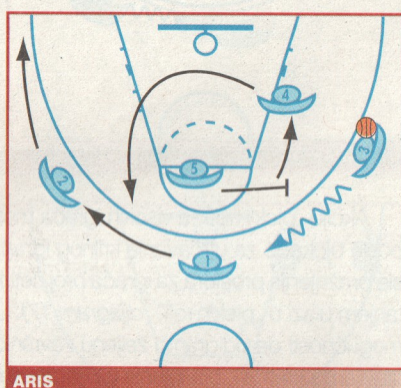
Prisutnost igranja PnR izražena je naročito u grčkoj ligi, pa bi se osvrnuo kratko na nekoliko timova i dao prikaz akcija koje koriste kad je riječ o napadu iz PnR-

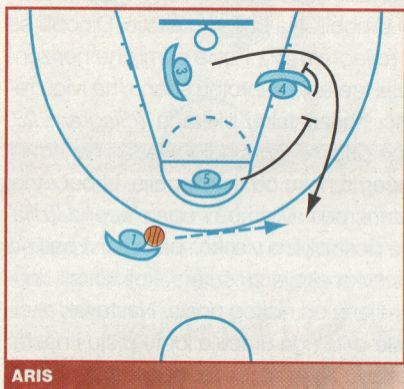
ARIS

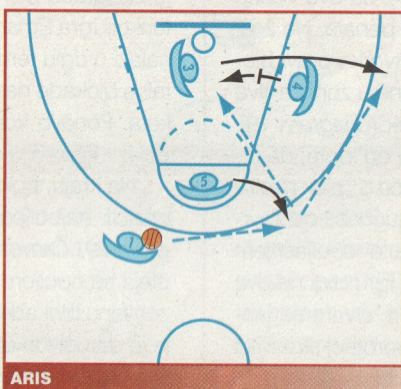
ARIS

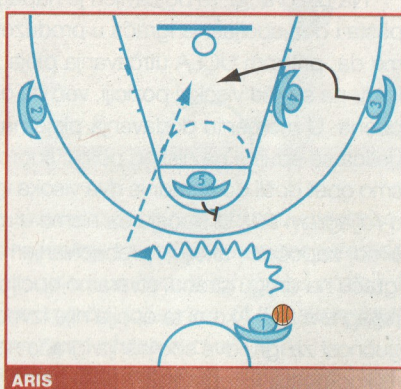
ARIS

ARIS

ARIS

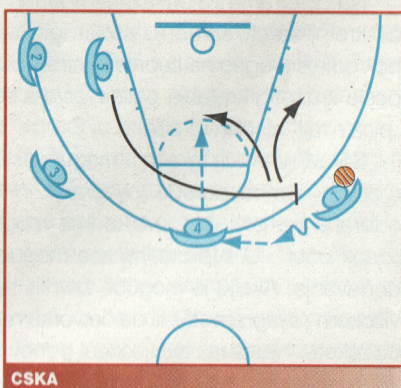
ARIS

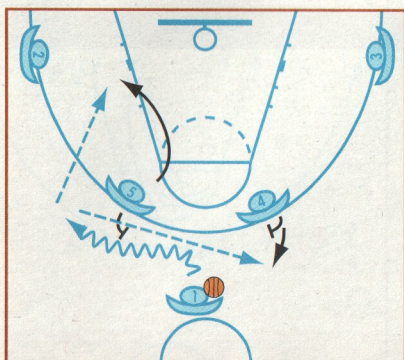
CSKA

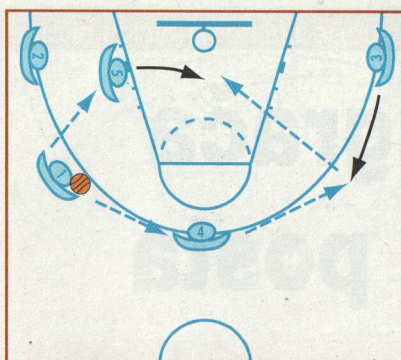
CSKA

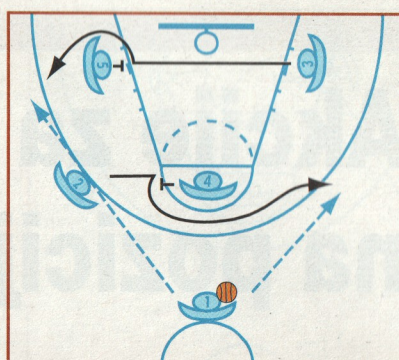
CSKA

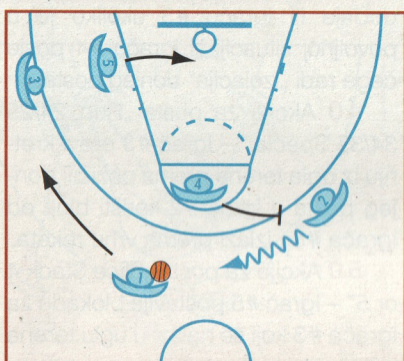
CSKA

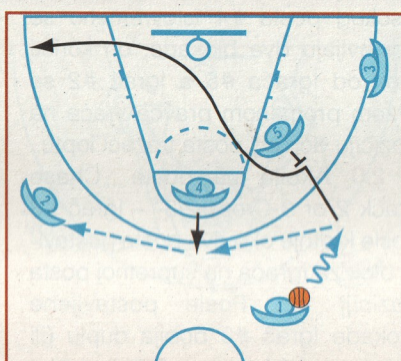
CSKA

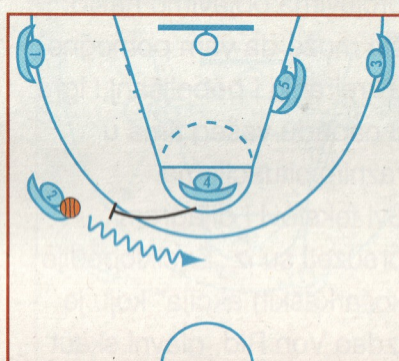
MACCABI

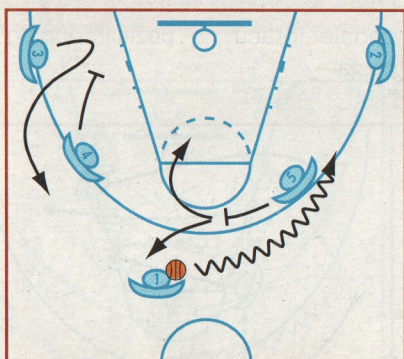
MACCABI

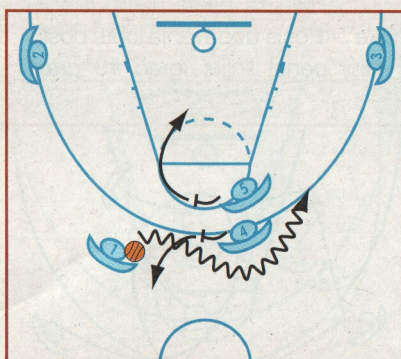
MACCABI

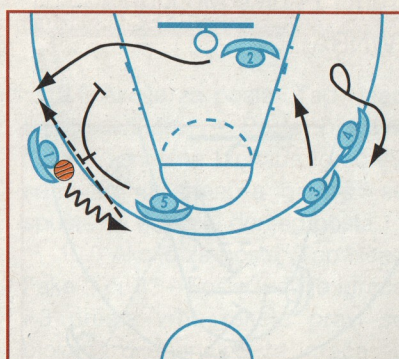
MACCABI

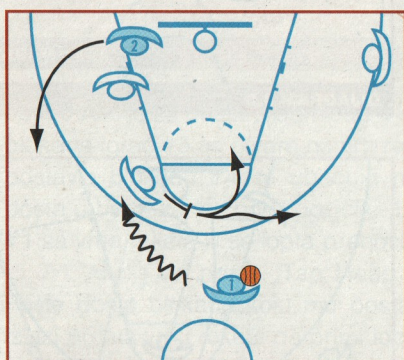
SACRAMENTO

MILWAUKIEE

NEW YORK

SAN ANTONIO

a. Panatinaikos, veliku pažnju posvećuje PnR-u kao napadačkom sredstvu. Uvjerili smo se u to kako su igrači Panatinaikosa zahvaljujući dobro postavljenom PnR napadu dobivali dubinu napada i tako postizali lake poene zahvaljujući penetraciji ili extra pass-u. Trener Pedulakis (Makedonikos) od 22 akcije koje igra u ovoj sezoni, 18 je podredio napadima iz PnR, dok je moj tim Aris u prošloj sezoni kompletnu ofanzivnu strategiju podredio

tranziciji i napadima iz PnR. Od 18 akcija koje smo igrali, 12 je bilo u funkciji PnR-a. Paoku koji konstantno postiže veliki broj poena PnR je osnovno sredstvo napada i baš iz tih situacija nalazi najbolja rješenja i postiže najviše poena.

Uspješnost izvođenja PnR s gledišta napada ovisi o nekoliko faktora. Najvažniji bi bio kvalitet izvođenja blokade i dobar tajming svih 5 igrača koji učestvuju u napadu (PnR započinje igrom 2 igrača napada ali odmah zatim je aktivno uključeno svih 5 igrača). Naravno, sve to zavisi od izbora igrača koje imamo u timu.

Danas se u evropskoj i NBA košarci igra izuzetno veliki broj akcija s pozicije PnR. Bitno je spomenuti da su akcije postavljene u odnosu na lokaciju (strana ili vrh) na kojoj se PnR izvodi i mogućnosti pojedinaca u timu. Prikazaću vam dio akcija koje su koristili u protekloj sezoni i koriste u ovoj neki NBA, grčki i evropski timovi.

vali dubinu napada i tako postizali lake poene zahvaljujući penetraciji ili extra pass-u. Trener Pedulakis (Makedonikos) od 22 akcije koje igra u ovoj sezoni, 18 je podredio napadima iz PnR, dok je moj tim Aris u prošloj sezoni kompletnu ofanzivnu strategiju podredio

Akcije za igrača na poziciji posta

Želja nam je da u narednim brojevima objavimo nešto što može da vam pomogne u kreiranju i poboljšanju igre u napadu vašeg tima u raznim situacijama.

Svi tekstovi i dijagrami preuzeti su iz „Enciklopedije košarkaških akcija” koju je izdao Von Rid, glavni skaut Orlando Medžika i bivši trener Feniks Merkurija (WNBA).

1.0 Akcije za posta „Chase 4 or 5 Slip” – Za igrača na poziciji visokog posta #4 istovremeno se postavljaju dve blokade, on koristi blok od igrača #5 a igrač #2 se brзом promenom pravca vraća na poziciju donjeg posta tražeći loptu.

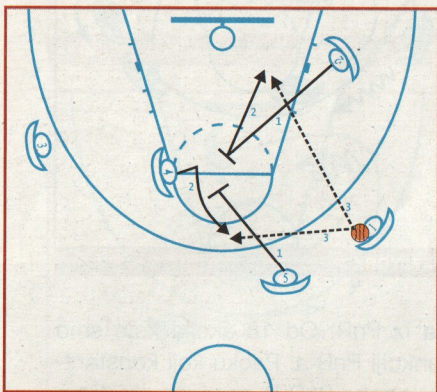
2.0 Akcije za posta „Chase Stack 2 or 3 Cross 2/3” – Igrač #3 posle kretnje oko dva posta postavlja blok za igrača na suprotnoj posta poziciji #2. Posle postavljene blokade igrač #3 dobija duplu (ili uzastopnu) blokadu od dva visoka igrača #4 i #5.

3.0 Akcije za posta „Drop 4 or 5 Snake” – Posle dodavanja lopte postu u visini penal linije, igrač #3 pravi

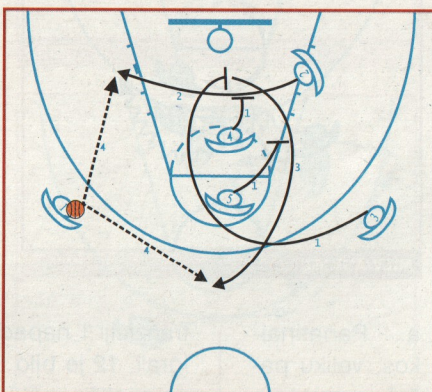
kružnu kretnju oko donjeg posta #4 i vraća se na drugu stranu. Lopta se dodaje ili igraču #3 ukoliko je u povoljnoj situaciji ili igraču #4 posle čega radi „izolacija” donjeg posta.

4.0 Akcije za posta „Rub 24/25 34/35 Special” – Igrač #3 pravi kretnju iz ugla terena prema poziciji donjeg posta a igrač #2 koristi blok od igrača #5 i izlazi prema vrhu reketa.

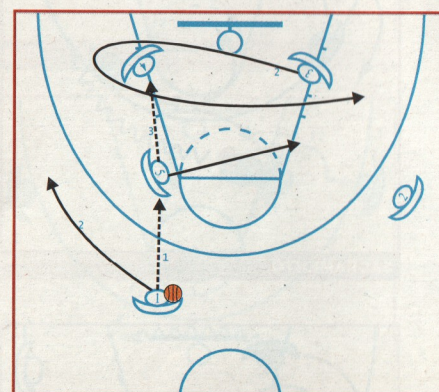
5.0 Akcije za posta „Slice Stack 4 or 5” – Igrač #5 postavlja blokadu za igrača #3 koji se nalazi u uglu terena i koji posle kretnje prema reketu postavlja blok za visokog igrača #5. Lopta se prenosi preko igrača #2 i dodaje igraču na poziciji donjeg posta.

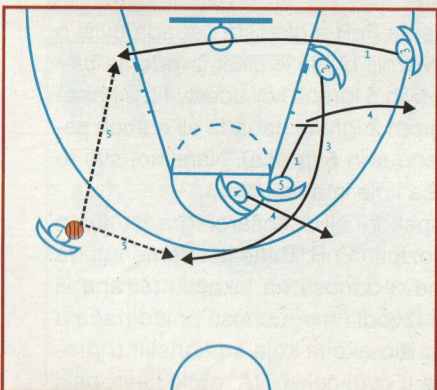
DIJAGRAM 1.0

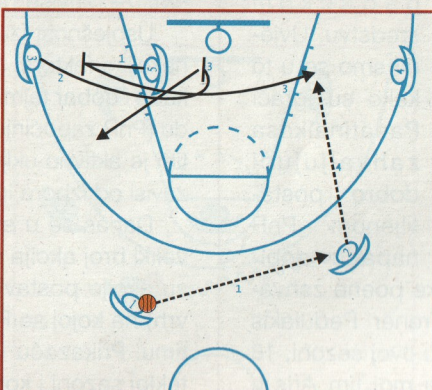
DIJAGRAM 2.0

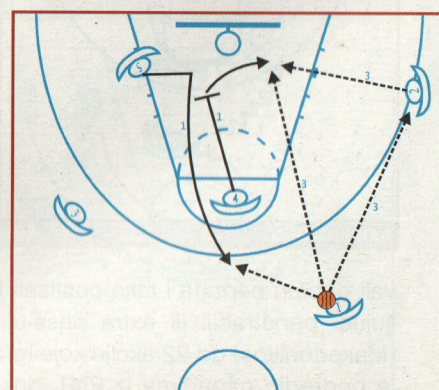
DIJAGRAM 3.0

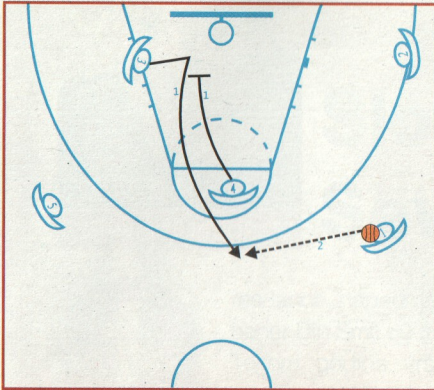
DIJAGRAM 4.0

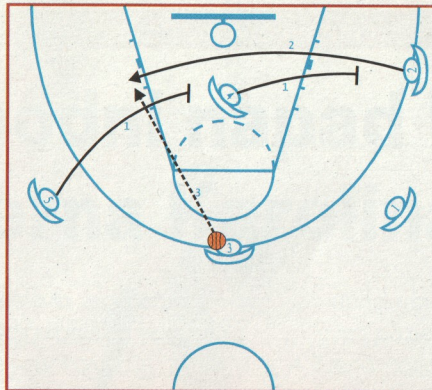
DIJAGRAM 5.0

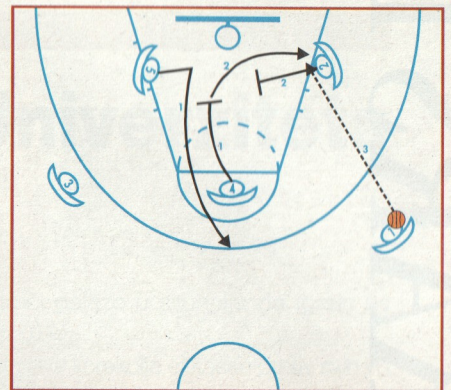
DIJAGRAM 6.0

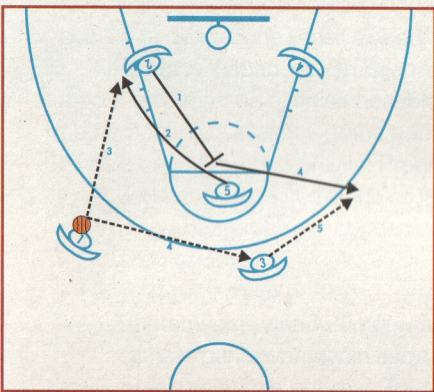
DIJAGRAM 7.1

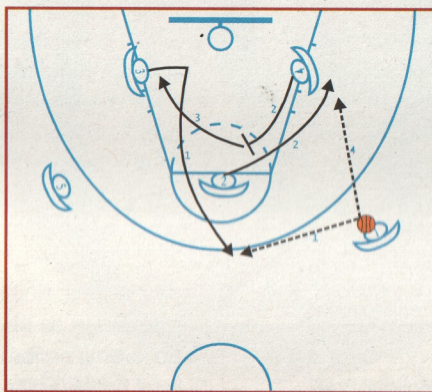
DIJAGRAM 7.2

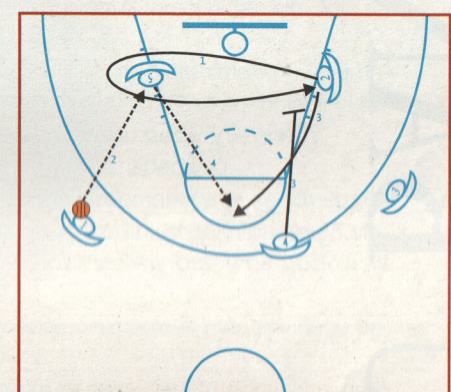
DIJAGRAM 8.0

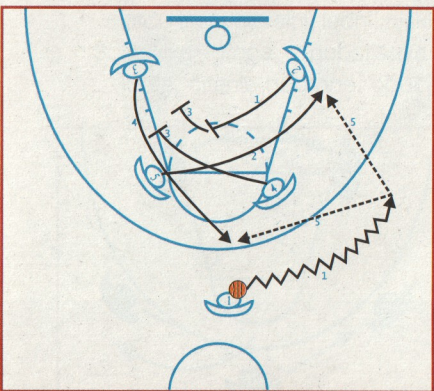
DIJAGRAM 9.0

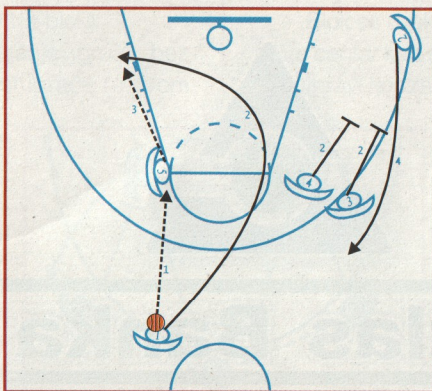
DIJAGRAM 10.0

DIJAGRAM 11.0

DIJAGRAM 12.0

DIJAGRAM 13.0

6.0 Akcije za posta „Tap Head 4 or 5” – Posle donje blokade igrač #5 se otvara na vrh reketa a igrač koji je postavio blokadu #4 se ubacuje na poziciju donjeg posta u borbi za što bolju poziciju. Lopta dodaje igrač #1 sa vrha reketa ili se lopta prenosi preko igrača #2.

7.1 Akcije za posta „Tap Head 2 or 3 Double” – Posle donje blokade koju mu postavlja #4, igrač #3 izlazi prema vrhu reketa da primi loptu.

7.2 Akcije za posta „Tap Head 2 or 3 Double” – Pošto igrač #3 primi loptu sledi uzastopna blokada koju postavljaju igrači #4 i #5 za igrača #2 koji iz ugla pravi kretnju prema poziciji donjeg posta.

8.0 Akcije za posta „Tap Head 42/43” – Igrač #4 posle donje blokade koju postavlja za igrača #5 dobija blok od igrača #2 i prima loptu na poziciji donjeg posta.

9.0 Akcije za posta „Tap Head Backpick/Flare” – Posle postavljene dijagonalne blokade igrač #2 se otvara na stranu a igrač #5 se spušta na poziciju donjeg posta.

10.0 Akcije za posta „Tap Head Fake 2 or 3” – Posle kretnje igrača #3 prema vrhu reketa pravi se blokada dijagonalna za igrača na liniji penala #2 koji traži prijem lopte na poziciji donjeg posta.

11.0 Akcije za posta „Turn 4 or 5 Weakside Pindown” – Posle kružne kretnje igrača #2 oko donjeg

posta, sledi dodavanje igraču #5. Igrač #2 nastavlja kretnju koristeći blok od visokog posta #4 i izlazi prema vrhu reketa. Sledi saradnja dva igrača.

12.0 Akcije za posta „Chase 4 or 5 w/stagger” – Istovremeno, dok igrač #1 prenosi loptu na stranu, igrač #2 postavlja dijagonalnu blokadu igraču na poziciji visokog posta #5, posle čega se postavlja uzastopna (ili dupla) blokada za igrača #3. Igrač sa loptom #1 ima opciju dodavanja lopte igraču na poziciji donjeg posta #5 ili igraču #3 koji izlazi prema vrhu reketa.

13.0 Akcije za posta „Pinc 1-5” – Posle dodavanja igraču #5 koji se nalazi na poziciji visokog posta sledi kretnja igrača #1 prema poziciji donjeg posta gde prima loptu. Na drugoj strani sledi uzastopna (ili dupla) blokada za šutera #2.

PRVA LIGA I U BANKARSTVU

Atlas Banka

**Call center (24 časa):
011 3024 077, 3024 078**

**11000 Beograd, Kolarčeva 1, tel.: 011 3024000, fax: 011 3024019, 3024040
Emilijana Josimovića 4, tel.: 011 3024000, fax: 011 3024027**

Filijale i poslovne jedinice:

Beograd: Kneza Miloša 9, 011/3238733, Emilijana Josimovića 4, 011/3024000, Makedonska 4, 011/3027825,
Jurija Gagarina 153a, 011/3180063, Bulevar Umetnosti 2, 011/3012402

Novi Sad, Kralja Aleksandra 3, 021/423400 **Požarevac,** Ćede Vasovića 14, 012/532662

www.atlas.co.yu

Stevan Karadžić

Tema sa studijskog usavršavanja u SAD – 16. 10 - 17. 11. 2004.

Slobodni napad Univerziteta Severna Karolina

f

Free-lance napad je postavio legendarni trener Din Smit 60-ih godina prošlog veka. Tokom godina vršene su korekcije ali osnovna načela su ostala ista. Ovaj napad je doneo dosta uspeha Univerzitetu Severna Karolina. Prikazaćemo kako sadašnji trener Roj Vilijams poslednje dve sezone koristi slobodni napad.

Free-lance napad je zamišljen da unapredi saradnju među igračima i da afirmiše nesebičnu igru. Iako ovaj napad omogućava svakom igraču poprilično slobode i spontanosti, napad nije bez pravila. **Prednosti ovog napada su:**

1. Jednostavnost – free-lance se lako nauči posle 5-6 treninga bez problema ga demonstriraju i igrači junior-skog uzrasta.
2. Rad na timskoj odbrani – postavljanje free lance u pripremnom periodu omogućava da se napad koristi na organizovan način kada se radi na timskoj odbrani. Vežbanje odbrane na taj način postaje kvalitetnije, jer ovaj napad pored toga što otvara situacije koje se često dešavaju u igri sadrži više vrsta blokada (fler, lateralni, leđni, niski kontra-blok).
3. Navike igrača – poboljšava kretanje igrača bez lopte, čitanje odbrane, obučenost igrača (u ovom

napadu svi igrači dolaze u situaciju da igraju na svim pozicijama).

4. Free-lance je uz male korekcije efikasan protiv svih vrsta odbrane.

Nedostaci ovog napada su:

1. ofanzivni skok kad su spoljni igrači u trenutku štuta na poziciji niskog posta
2. Individualne sposobnosti na štetu timskih – ovaj napad može da nanese štetu timu ako su pojedinci suviše koncentrisani na vlastito postizanje poena.

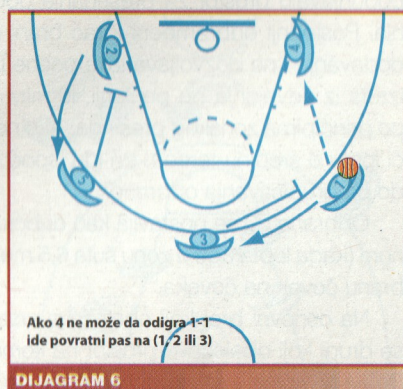
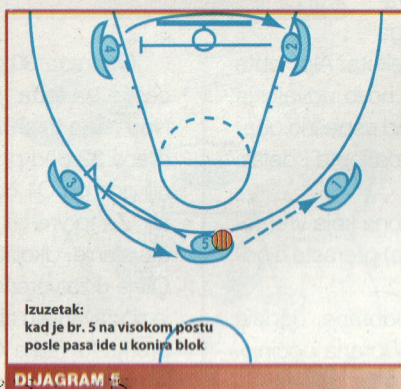
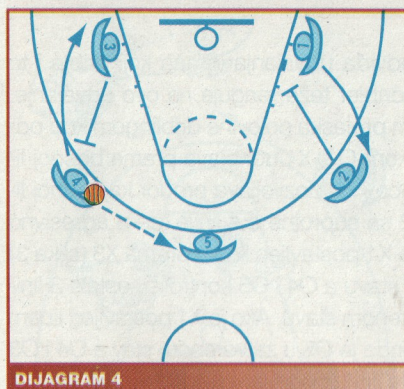
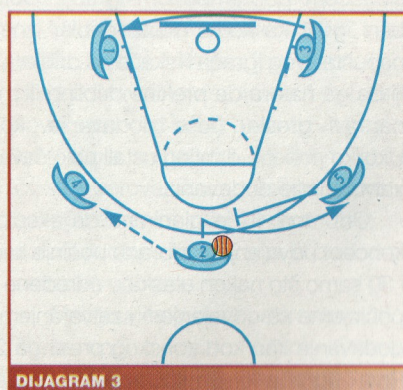
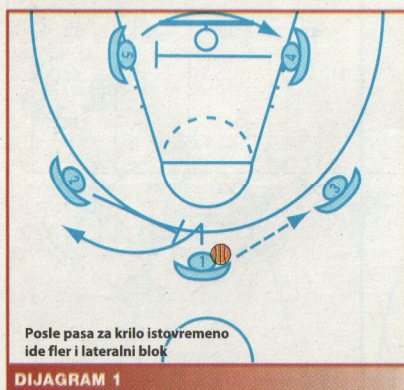
Generalna pravila free-lance napada su:

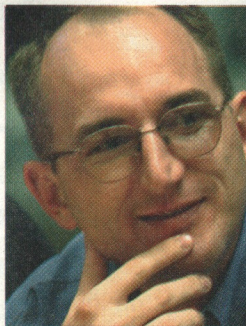
– početni raspored posle demarkiranja krilnih igrača je 1-2-2 (plej sa loptom na sredini, dva krilna na 45 stepeni u odnosu na koš i dva visoka igrača na poziciji niskog posta.

– Lopta mora biti dodata najmanje tri puta pre nego bude šutnuta.

– Bez driblinga tokom perioda prva tri dodavanja osim ako to nije neophodno da bi se izvukli iz neprilika ili ako je otvoren prodor ka košu za nesmetano polaganje.

– Blok se uvek pravi za igrača koji je dodao loptu (izuzetak je centar kad se nađe na poziciji visokog posta on posle pasa pravi kontrablok.

Jovica Arsić

Tema sa studijskog usavršavanja u SAD – 16. 10 - 17. 11. 2004.

Višestruki sistem odbrana Univerziteta Severna Karolina

okom rada Din Smita na UNC je izgrađen sistem 4 osnovne odbrane obeležene brojevima 20, 30, 40 i 50.

Osnovne karakteristike odbrane 20 je čvrsta čovek na čoveka odbrana i ona se najčešće koristi. Igra se sa velikim pritiskom na igrača sa loptom i na linije dodavanja. Igrača sa loptom usmeravamo ka bočnim linijama, dok istovremeno zatvaramo liniju dodavanja ka bočnom igraču na prvom dodavanju. Igrač na lopti i igrači sa strane pomoći brinu da se po svaku cenu brani prodor sa loptom. Ovoj vrsti odbrane posvećuje se najveći deo vremena posvećen odbrani.

Odbrana 30 započinje isto kao i odbrana 20 čvrstom odbranom čovek na čoveka. Razlog je taj što ne želimo da protivnik lako razlikuje naše odbrane. Tokom ove odbrane do promene dolazi kad protivnik otpočne driblin. U početku u dribleru brine samo njegov čuvar a do promena dolazi kada zadribla ka sledećem odbrambenom igraču. Odbrambeni igrač ka kome dolazi dribler iznenada napušta svog igrača i iskače na driblera u želji da ga natera da prekine dribling ili možda napravi grešku (loše dodavanje, koraci). Ukoliko prekine dribling ostali pokušavaju da zatvore linije dodavanja.

Odbrana 40 je planirana da eksploatiše koncept udvajanja. Odbrana počinje kao i 20 i 30 samo što nakon ulaska u određene zone počinjemo sa udvajanjem i zatvaranjem linija dodavanja kao kod zonskog presinga 2-2-1. Prva 2 igrača formiraju udvajanje. Sledeća 2 popunjavaju prostor za presecanje dodavanja. Poslednji odbrambeni igrač brani duga dodavanja i ne dozvoljava lake poene iz reketa. Ako lopta izađe iz udvajanja po periferiji, formira se novo udvajanje po principima zonskog presinga. Ako napad uspešno ubaci loptu u sredinu terena, svi idu ispod nivoa lopte i dolazi do pregrupisanja odbrane.

Odbrana 50 se postavlja kao duboka zona koja vremenom (kada lopta uđe u zonu šuta 6,5 metara) prerasta u odbranu čovek na čoveka.

Na osnovni broj koji obeležava vrstu odbrane, dodaje se drugi koji obeležava prostor na kome odbrana počinje. Broj 4 se koristi kao drugi kod odbrane koja se igra na 4/4

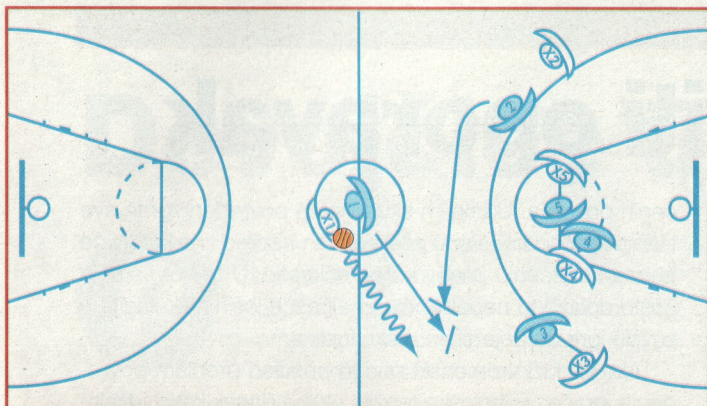
terena i počinje sprečavanjem ubacivanja lopte u igru sa čeonu linije. 3 se koristi za odbrane koje se igraju na 3/4 terena, 2 za odbrane na pola terena i 1 za odbrane u zoni šuta (6,5-7 metara).

Nekad asistent Dean Smith-a, a sada glavni trener UNC-a Roy Wilijams izvršio je neznatne izmene kod odbrana 30 i 40 i njih ćemo detaljnije upoznati.

	20 presing čovek na čoveka	30 trči i skači	40 presing sa udvajanjem	50 zona
	24	34	44	54
	23	33	43	53
	22	32	42	52
	21	22	41	51

Slika 1

Odbrana 30 predviđa udvajanja igrača koji dribla i to češće iza leđa, jer dribler teže reaguje na ovo udvajanje. Npr. (slika 2) prilikom prelaska polovine driblingom kod odbrane 32 pod pritiskom O1, X1 udriblava prema bočnoj liniji gde ga O1 odseca i ne dozvoljava prodor ka čeonu liniji. Za to vreme O2 sa suprotne aut linije ide u agresivno udvajanje. Ukoliko je X1 postavljen licem prema X3 (slika 3) O3 je u zatvorenom stavu a O4 i O5 kontrolišu ostale 3 linije dodavanja u otvorenom stavu. Ako je X1 postavljen licem prema X2 (slika 4) onda je O5 u zatvorenom stavu a O4 i O3 kontrolišu 3 preostale linije dodavanja u otvorenom stavu.

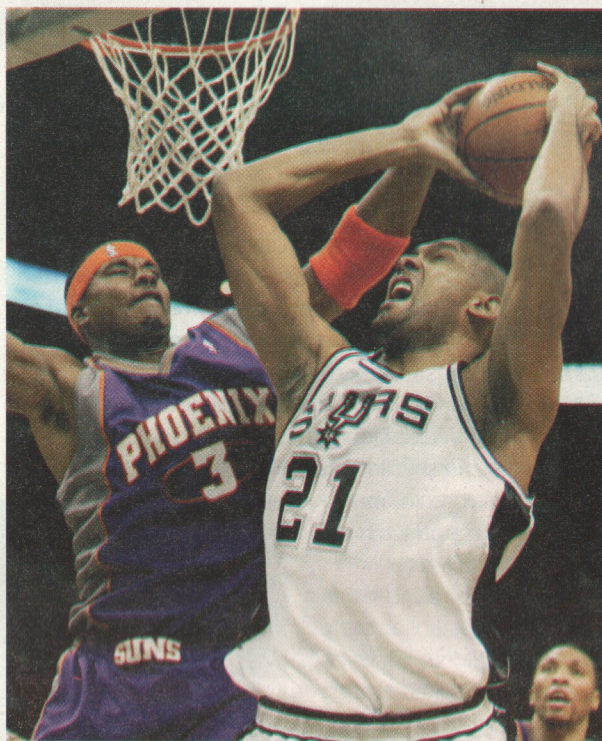

Slika 2

Obrana 40 predviđa udvajanje na prvo dodavanje iza određene linije na terenu. Npr. kod odbrane 42 posle prvog dodavanja ka polovini terena igrač koji je čuvao dodavača ide za loptom i udvaja igrača sa loptom (slika 5) dok na liniju dodavanja prema njegovom igraču dolazi igrač sa suprotne strane terena. U zavisnosti od toga da li je X2 okrenut prema X3 ili prema X1 odbrambeni igrači se raspoređuju u rasporedima kao na slikama 6:7.

Osnovni uslovi za uspešna udvajanja su:

- 1 – dobar pritisak na loptu od strane igrača koji čuva igrača sa loptom
- 2 – brzina prilaska igrača koji udvaja
- 3 – pokretljivost i sposobnost igrača koj pokrivaju periferna dodavanja da predvide moguće dodavanje,
- 4 – tehnička obučenost igrača koji udvajaju da ne dozvole dodavanje između njih u sredinu terena i

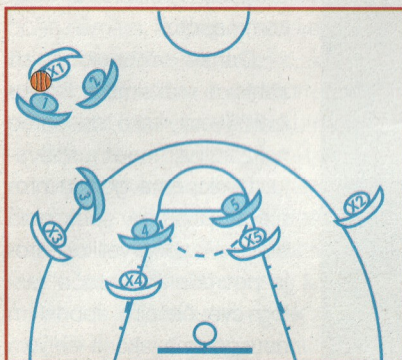

5 – faktor iznenađenja zbog kojeg se promene u odbrana ne proizivaju glasom nego pokazuju rukama prilikom povratka u odbranu, što je zadatak prvog spoljašnjeg igrača koji ulazi u središnji krug.

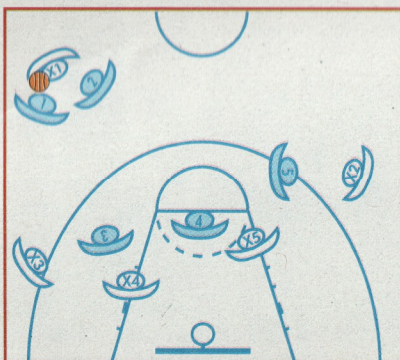
Odbrane na 3/4 i čitavom terenu moguće je igrati samo posle prekida ili slobodnih bacanja dok se na pola terena igra i tokom igre posle postignutih poena. Ukoliko ne postignu poen, uvek se vraćaju u osnovnu odbranu 22 (čvrsta odbrana čovek na čoveka na pola terena).

Uz prethodno navedene UNC ima i jednu zonsku odbranu (point zone) koja po postavci najviše liči na 1-3-1 zonu i ovaj raspored imaju bez obzira na položaj lopte na terenu. Međutim, zbog čvrstog verovanja u agresivne odbrane sa povremenim udvajanjima retko se odlučuju da se igraju i ona je poslednje sredstvo odbrane.

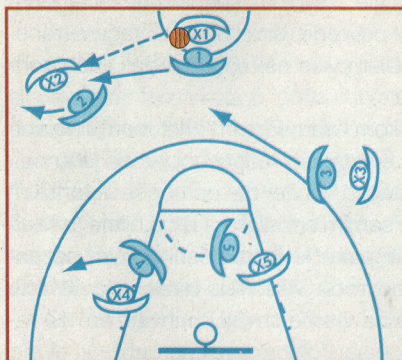
Mnogo više o ovim odbrana može se naći u knjizi „Multiple Offense and Defense” od Din Smita.

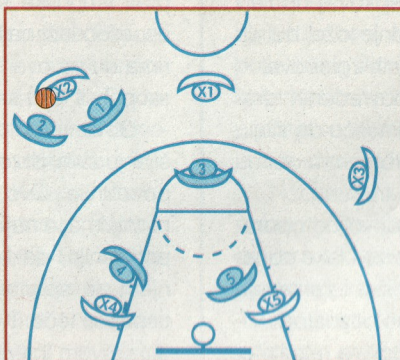
Slika 3

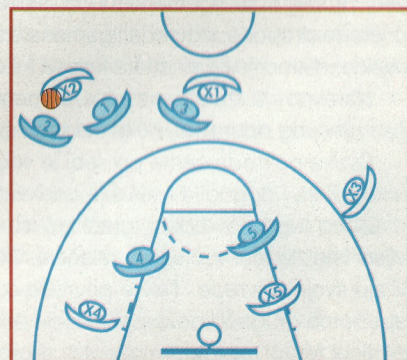
Slika 4

Slika 5

Slika 6

Slika 7

Kako protiv povreda

Moguće skratiti oporavak

Sportske povrede su sastavni deo same profesije sportista i njihov najveći neprijatelj. Kada će se povređeni igrač vratiti na sportsko borilište, uglavnom zavisi od ekipe, njihovog znanja, umeća, iskustva, i same sposobnosti u lečenju i saniranju povrede.

Svaki trener želi da izvrši selekciju igrača zavisno od svoje vizije, košarkaške igre i da s tom ekipom kompletno prođe svoj zamišljen plan priprema, a sve u cilju ispunjenja dogovorenih obaveza, tj. rezultata od kojih zavisi njegov dalji rad.

Zato je potrebno da ta odabrana selekcija bude stalno SPREMNA da izvrši njegove zamisli, a to mogu samo kompletno zdravi igrači.

Medicina nije svemoćna. Pristupa se saniranju povreda na određen klasičan način, koji je protekom vremena jasno vidljiv i daje rezultate na nivou očekivanog.

Pošto su igrači svakodnevno izloženi maksimalnim fizičkim naporima, njihova muskulatura, tkivo i ligamenti trpe velika fizička naprezanja, to svi znaju, ali isto tako se vrlo malo poklanja pažnja svakodnevnom oporavku tkiva i same muskulature, koji su najviše izloženi povredama, a sve u cilju sprečavanja istih.

Pored bolova u leđima i na kičmenom stubu, sve je veći problem sa ligamentima i mišićima kukova, upale i povrede prepona, povreda ligamenata zadnje lože, butnih mišića, distorzije ligamenata kolena i skočnih zglobova.

Naravno da iza zdravstvene procene povređenih igrača i njihovog oporavka, neko treba sa sigurnošću da stoji.

Svaka povreda sama po sebi je već problem u obimu u kojem se i dogodila i iziskuje adekvatan tretman.

Zbog toga povređeni igrači koji su nedovoljno oporavljeni i neizlečeni već samo zalečeni, vrlo brzo i lako obnavljaju svoje povrede. Takve povrede su teške i zahtevaju apsolutno drugačiji pristup u lečenju od već poznatog u fizikalnoj terapiji koja ne može dati skoro nikakve rezultate. A to je vidljivo jer skoro svi sportisti „vuku” mnogo neizle-

čenih povreda. U takvim situacijama povređeni igrač sve teže podnosi bol i samu povredu, a unapred zna kakav će tretman u lečenju imati i koliko efikasan. U takvom stanju često dolazi do nepotrebnih i najčešće loših kalkulacija u smislu igre na pojedinim utakmicama.

Ako je duži vremenski period prisutan problem povređenih igrača, psihološka tenzija uzima danak kako od ekipe tako i od samog trenera.

Realno je posegnuti za drugim načinom fizikalne terapije, konkretno predloženim dubinskim tretiranjem i lečenjem. Na taj način će se ne samo sanirati bol i povrede, već što je važnije otkloniti i sam uzrok nastajana povreda, a ujedno omogućiti prisustvo igrača treninzima i vrlo brz povratak na teren.

Statistika u vrhunskom sportu pokazuje da je često netačna dijagnoza i neadekvatan način lečenja teških povreda, mnoge sportiste zauvek odvojilo od terena. Ranije se to retko događalo, ali su tada i sportisti bili drugačije tretirani u fizičkom naporu.

Danas vrhunski sport zahteva maksimum fizičke izdržljivosti, tako da samo najizdržljiviji traju i uspevaju. U ekipama gde je hronično prisutna „pokretna bolnica”, zbog velikog broja povređenih igrača razlog sve češćim sportskim neuspesima jako je vidljiv.

Kao fizioterapeut koji

prati vrhunske sportiste i svojom specifičnom metodom uspešno leči najteže povrede, direktno se obraćam trenerima da na ovaj problem više ne mogu gledati kao sportski peh ili lošu sreću.

Govorimo o timskom radu. Pravim pristupom u razmišljanju svih, brzom i efikasnom reagovanju kada je to najpotrebnije. Ovo iskustvo može da pomogne sportskim radnicima, a najviše samim sportistima jer je njima to i najpotrebnije, da bi bili psihički rasterećeni samim saznanjem da sportske povrede više nisu bauk i da se one uspešno leče. Ko to na vreme shvati i prihvati, pre će raditi u svom interesu, u suprotnom uvek se gubi.

Miroslav Vasiljević, fizioterapeut

Trilling povrednih asova: Milojević, Avdalović i Šuput

Križa koja traje...

Devojčice u prvoj ligi

poraz novosadske Vojvodine u Evroligi košarkašica od ruskog prvaka Samare (53:103) mogao bi da bude jedan od parametara u predstojećoj analizi o stanju naše ženske košarke u ovom trenutku.

Mogao bi zato što je ta Vojvodina, koja je od ruskog prvaka izgubila sa 50 poena razlike, neprikosnovena u domaćem šampionatu. Na deset utakmica zabeležila je isto toliko pobeda, a sa druge strane, u Evroligi na isto deset utakmica Novosađanke su doživele devet poraza!

Izvlačenje zaključaka „gde smo” na osnovu ta dva pokazatelja moglo bi da bude relevantno samo kada je u pitanju klupska košarka. Jer, u ženskoj klupskoj košarki, u evropskim okvirima, Srbija i Crna Gora odavno ne predstavljaju značajniji faktor.

Ozbiljniji analitičari, međutim, dovešće i tu relevantnost pod sumnju iz razloga što Vojvodina u najelitnijem evropskom takmičenju ne igra kao prvak Srbije i Crne Gore. Mesto na evropskoj sceni obezbedila je tek posle otkaza aktuelnog šampiona Crvene zvezde, učinjenog zbog materijalnih razloga.

Formalno gledano, dakle, Vojvodina je „kupila” mesto u eliti a račun posle neuspeha platićemo svi, jer je reč o padu rejtinga srpskokrnogorske košarke u celini.

Bilo bi, međutim, nepravedno optuživati Vojvodinu za taj pad. Novosadski klub je u Evroligu ušao iz najboljih namera. Pogotovo ako se te namere sagledaju sa aspekta državne košarke, jer samo jedan izostanak sa evropske scene sobom nosi nesagledive posledice po celokupnu košarku na ovim prostorima.

Zbog toga ceo problem treba gledati šire. Na primer, koliko se u žensku košarku u Srbiji i Crnoj Gori ulaže već godinama. Zašto je naša liga, u poređenju sa evropskim, praktično juniorska ili, kakva je zastupljenost ženske košarke u našim medijima.

Podatak da aktuelni prvak zbog finansijskih razloga nije mogao da igra Evroligu najbolje ilustruje materijalnu situaciju naših klubova. Na tu temu moglo bi se pričati danima, a zaključak bi uvek bio isti.

Kada govorimo da je naša liga juniorska u poređenju sa evropskim, kao najbolja ilustracija poslužiće primer seniorska reprezentacija koja je igrala u kvalifikacijama za Evropsko prvenstvo 2005. Suočen sa brojnim otkazima iz inostranstva selektor Zoran Višić okrenuo se „domaćem tržištu” i za kvalifikacije izabrao: Anu Joković, Katarinu Manić, Ivanku Matić, Jelenu Škerović, Ivu Perovanović, Natašu Ivančević, Marinu Puškar, Aleksanadru Vujović, Radu Vidović, Milenu Vukičević, Milicu Dabović i Biljanu Stanković.

Od 12 pozvanih koje su Srbiji i Crnoj Gori obezbedile pravo učešća na EP, u nastavku šampionata u domaćoj ligi igraće samo Biljana Stanković!

Pri tom, neke od košarkašica, kao Julkica Marković ili Snežana Momirov, prestale su sa aktivnim igranjem i klubovi su morali „preko noći” da podmlađuju kadar. Juniorke su silom prilika postale seniorke, a nije redak slučaj da su u ceo proces aktivno uključene i kadetkinje. Da li se u takvoj situaciji može govoriti o kvalitetu?

Naravno da može, ali u budućnosti. Ta budućnost i predstavlja svetlo na kraju tunela kada je naša ženska košarka u pitanju, ali problem je u tome što se, bar sada, ne vidi koliko je „tunel dugačak”. Jer, nije sporno da je kadetska reprezentacija Srbije i Crne Gore pre dve godine bila evropski prvak. Činjenica je, takođe, da je juniorski nacionalni tim prošle sezone bio vicešampion „starog kontinenta”. Nažalost, činjenica je i da sadašnjim propisima niko ne može zaustaviti mladog igrača da ode u inostranstvo.

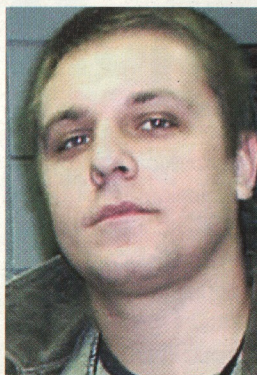

Obri, okreni, krug nikako da se zatvori. Samo entuzijizam, iako ga ima i previše, nije dovoljan da se sa optimizmom gleda u budućnost. Jer, kao što i košarkašice gledaju da se što pre obezbede, isto to će činiti i ovo malo pravih trenera što je ostalo. Jednostavno, moraju i oni da misle na budućnost. Možda zato ne bi bilo na odmet razmisliti o posebnom stimulisanju trenera. Njih je znatno manje nego košarkašica, a samim tim ulaganje u njih bilo bi mnogo isplativije sa aspekta nacionalnog interesa jer bi njihova misija bila stvaralačka.

Nacionalni interes, naravno, ne podrazumeva samo reprezentaciju. On je, pre svega, obnavljanje košarkaških centara u Čačku, Užicu, Valjevu, Kraljevu... a ne proširenje „beogradskog pašaluka”.

Jer, bude li se ženska košarka i ubuduće igrala na površini od pedesetak kilometara onih minus 50 Vojvodine protiv Samare biće još i dobar rezultat. **Milan Tomašević**

Sa putovanja u SAD

Nebojša Andrić, viši košarkaški trener

Sekundarni napad Detroit Pistonsa

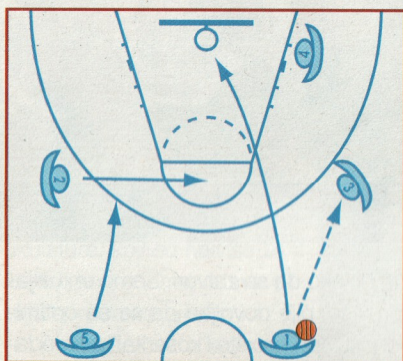
detroit Pistonsi su poznati kao veoma dobar odbrambeni tim, što im omogućuje veliki broj kontranapada i sekundarnih kontranapada i takva igra im je prošle sezone donela rezultat u vidu osvajanja šampionske titule u NBA ligi. Zbog toga trener Braun i njegov stručni štab posebnu pažnju obraćaju na ovaj segment igre jer na utakmicama često dolaze u situaciju da igraju kontranapade i sekundarne kontranapade.

Na bukvalno svakom treningu 15 do 20 minuta je odvojeno na usavršavanje ovog dela igre i to uvek posele uvodnog dela treninga. U najvećem broju slučajeva se radi 5 na 0 i to 3 vezane dužine. Obično se na jed-

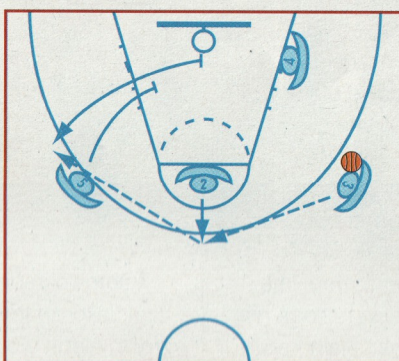
nom treningu vežbaju 4 do 5 opcija koje proziva trener Braun.

Pistonsi u svom „playbook-u” imaju 44 različite opcije sekundarnih kontranapada, a na treninzima se vežba već pomenuti broj opcija koje se u određenom delu sezone trenutno koriste. Osnovni sekundarni kontranapad ima naziv „Thru” i ima 20 opcija završavanja, od kojih svaka ima naziv i posebno se proziva. Zastupljen je i sekundarni kontranapad „Dive” sa 5 opcija, ostali sekundarni kontranapadi su posebne kretnje i ima ih 19.

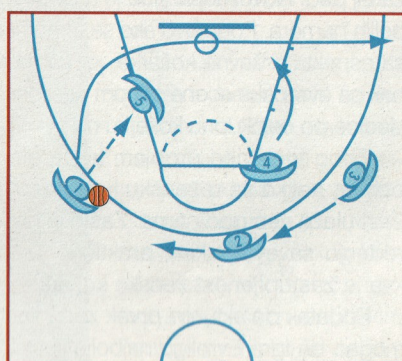
Ovom prilikom ću izložiti opcije koje se ove sezone najčešće koriste i koje su se za vreme mog boravka u Detroitu najčešće igrale.

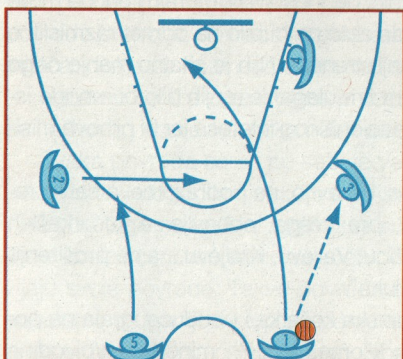
DIJAGRAM 1.1

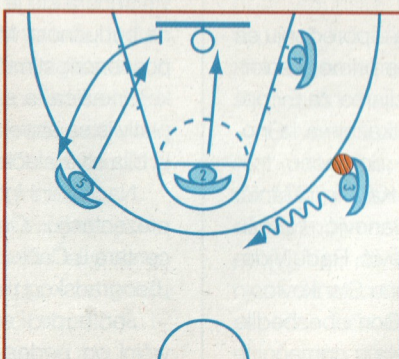
DIJAGRAM 1.2

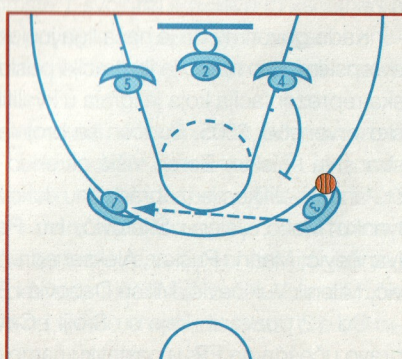
DIJAGRAM 1.3

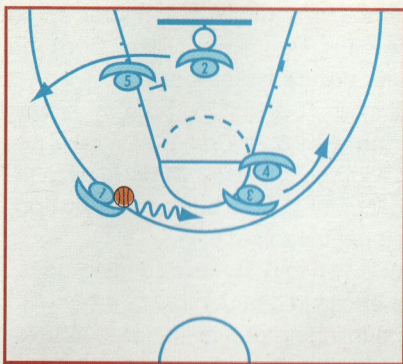
DIJAGRAM 2.1

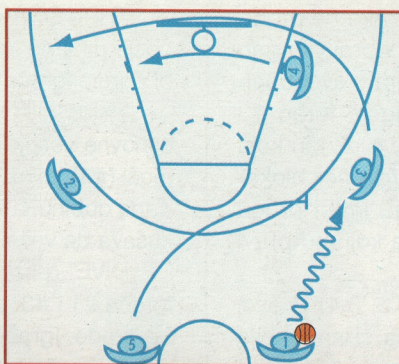
DIJAGRAM 2.2

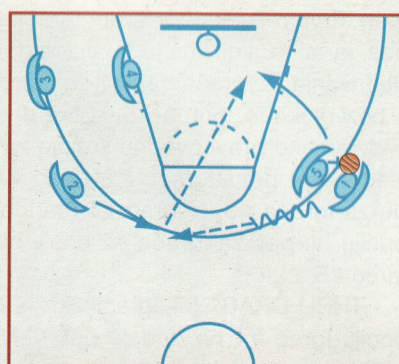
DIJAGRAM 2.3

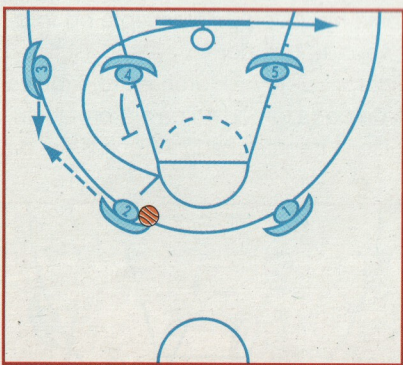
DIJAGRAM 2.4

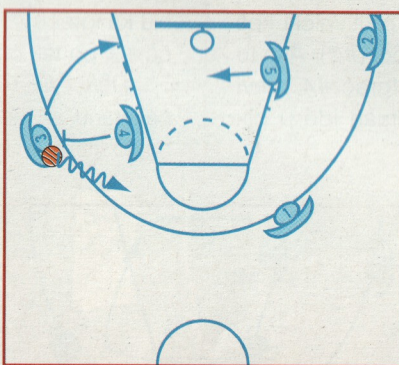
DIJAGRAM 3.1

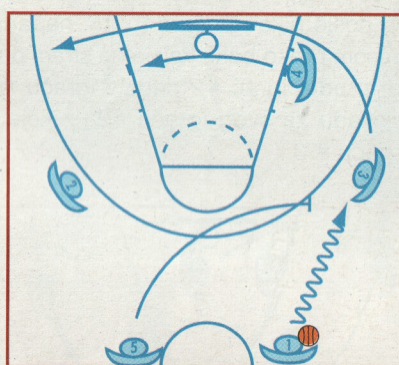
DIJAGRAM 3.2

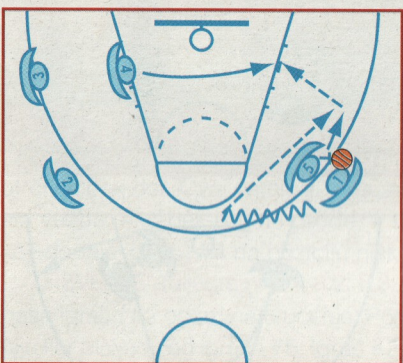
DIJAGRAM 3.3

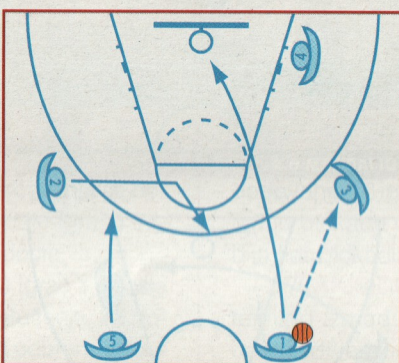
DIJAGRAM 3.4

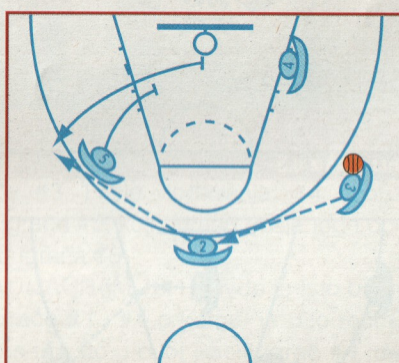
DIJAGRAM 4.1

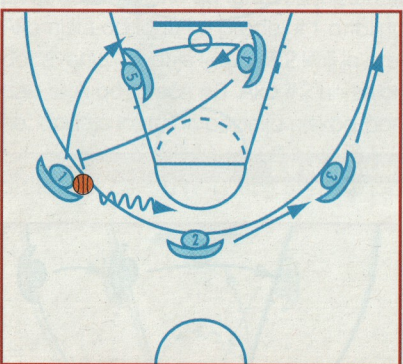
DIJAGRAM 4.2

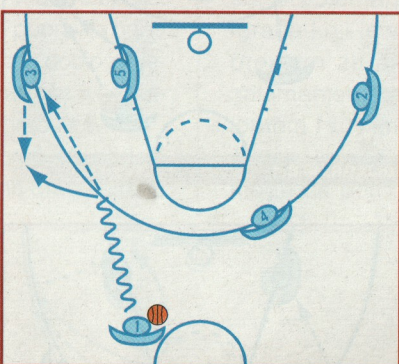
DIJAGRAM 5.1

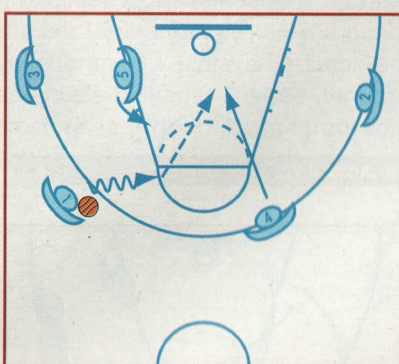
DIJAGRAM 5.2

DIJAGRAM 5.3

DIJAGRAM 6.1

DIJAGRAM 6.2

„THRU“ (dijagrami 1.1, 1.2, 1.3) Igrač #1 posle pasa beku na istoj strani (#3) protrčava kroz reket. Za to vreme, bek sa strane pomoći (#2) se demarkira i prima loptu na kapici. Prateći centar (#5) pravi blokadu za igrača #1, koji prima pas na 45 stepeni i dodaje pas igraču #5 na niskom postu. Ovo je osnovna verzija

ovog sekundarnog kontanapada koji ima veliki broj nastavaka.

„THRU DRIBBLE OUT“ (dijagrami 2.1, 2.2, 2.3, 2.4) Ova opcija se igra pored toga kada se prozove i kada bek sa strane pomoći (#2) ima problem s prijemom lopte na kapici (najčešće kada odbrana brani napa-

met). Prvo rešenje je bek-dor igrača #2. Ako ne prođe pas, igrač #3 koji ima loptu driblingom popravlja ugao dodavanja za igrača #1, koji se demarkira u ovoj opciji bez blokade igrača #5, a tim driblingom igrač #3 istovremeno pravi uvodnu kretnju za fler blokadu koja sledi posle pasa igraču #1. Igrač #4 pravi fler blokadu za igrača #3, a igrač #1 (sa loptom) ima i drugu opciju tj. pas za igrača #2 posle bloka koji mu pravi igrač #5.

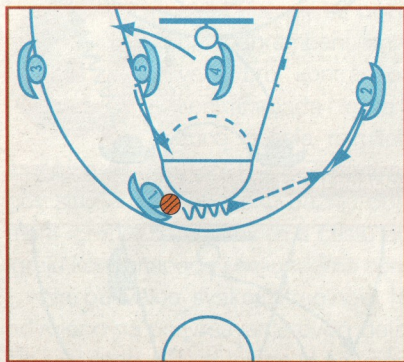
„THRU DRAG” (dijagrami 3.1, 3.2, 3.3, 3.4) U ovoj opciji, igrač #1 ne dodaje pas beku na strani akcije (#3), već čeka pik pratećeg centra (#5), igrači #3 i #4 proturčavaju na drugu stranu terena. Prva opcija je da se posle pika igrača #1 i #5, napadne protivnički koš pasom preko beka koji je na strani pomoći (#2). Ako to ne prođe, igrač #2 dodaje igraču #3. Igrač #4 pravi blokadu za svog igrača #2, iz koje odmah ide u pik igraču #3.

„THRU DRAG HOLD” (dijagrami 4.1, 4.2) Igrač #5 se posle pika na igraču #1, otvara široko (pik en pop), da bi dodao igraču #4 na poziciji niskog posta.

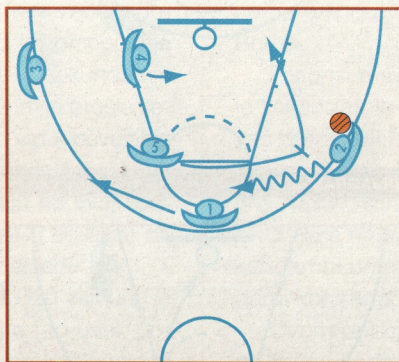
„THRU FIST” (dijagrami 5.1, 5.2, 5.3, 5.4) Nastavak osnovne verzije „thru-a” (5.1,5.2). Centar sa strane pomoći (#4) dolazi u pik igraču #1. Igrač #4 posle pika napada dubinu, a drugi centar (#5) se bori za poziciju i pokušava da veže svog centra za sebe.

„DIVE” (dijagrami 6.1, 6.2, 6.3) Posle „duplog pasa” igrača #1 i #3, prva opcija je bek-dor igrača #4. Ako to ne prođe, igrač #1 driblingom popravlja ugao dodavanja za igrača #2, koji kada primi loptu igra pik en rol sa igračem #5. Kod prve opcije igrač #4 često fintira kretnju ka igraču #1, posle njegovog prijema lopte od igrača #3, pa tek onda napada bek-dor.

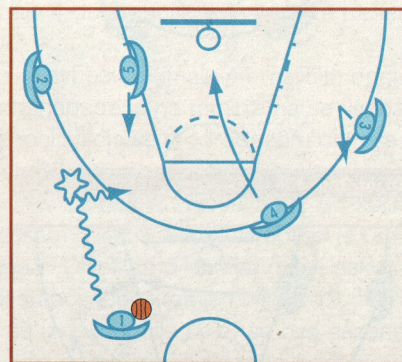
„DIVE POST” (dijagrami 7.1, 7.2) Igrač #1 nadriblava na stranu, sa idejom da doda igraču #5 na niskom postu, naglo menja pravac i to je trenutak kada #4 pokušava da

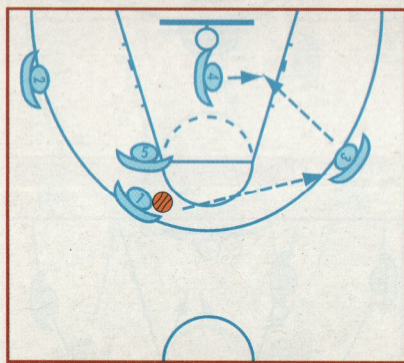
DIJAGRAM 6.3

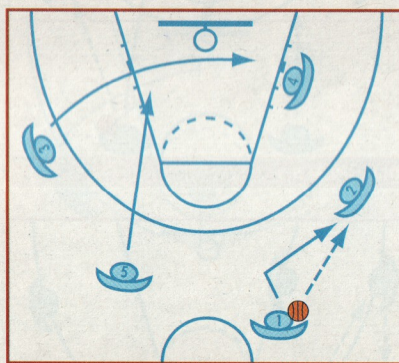
DIJAGRAM 6.4

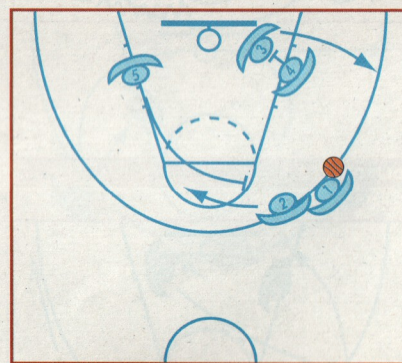
DIJAGRAM 7.1

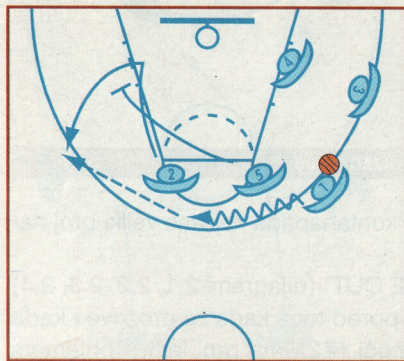
DIJAGRAM 7.2

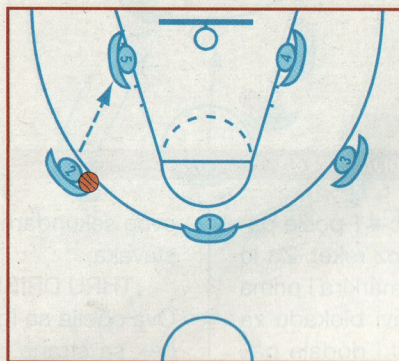
DIJAGRAM 8.1

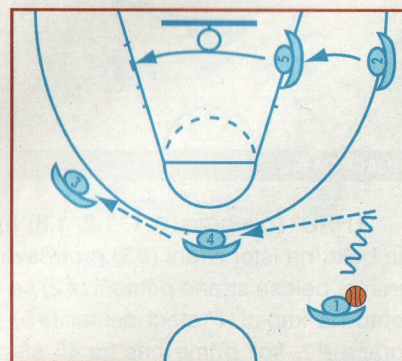
DIJAGRAM 8.2

DIJAGRAM 8.3

DIJAGRAM 8.4

DIJAGRAM 9.1

Uspomena iz SAD: Mladi stručnjak Nebojša Andrić sa legendarnim Lerī Braunom

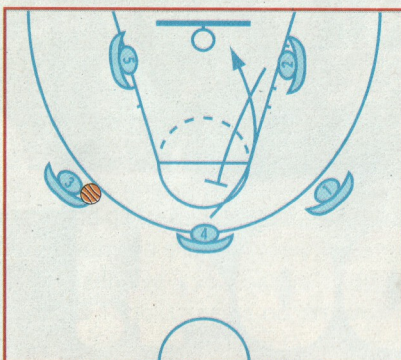
utrči na bek-dor. Ovaj detalj, tj. trenutak utrčavanja se dosta vežba. Ako bek-dor ne prođe, #1 dodaje igraču #3, koji dodaje igraču #4 na poziciju niskog posta.

„REVERSE“ (dijagrami 8.1, 8.2, 8.3, 8.4) Igrač #1 posle pasa igraču #2 odlazi na uručenje. Posle uručjenja, #2 dobija fler blokadu od igrača #5. Igrač #2 čita odbranu i otvara se ili široko ili napada dubinu. U isto vreme, #4 pravi blok za igrača #3, tako da igrač sa loptom (#1) ima dve opcije. Ako ništa od toga ne prođe, #1 driblingom popravlja ugao dodavanja i dodaje igraču #2 koji je prethodno dobio još jedan blok od igrača #5. Ako #2 ne zalomi ka košu ili ne šutne, dodaje loptu na poziciju niskog posta igraču #5.

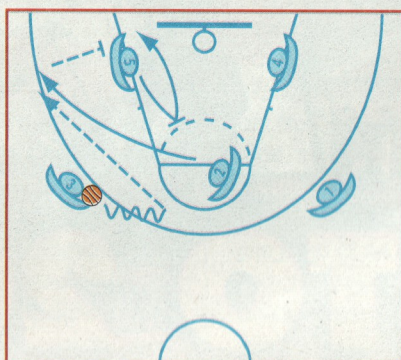
„KANSAS“ (dijagrami 9.1, 9.2, 9.3) Igrač #1 dodaje pratećem centru (#4), koji prenosi loptu na drugu stranu

dodavanjem igraču #3. Posle dodavanja, #4 dobija leđnu blokadu od igrača #2, koji odmah posle toga dobija fler blokadu od igrača #5.

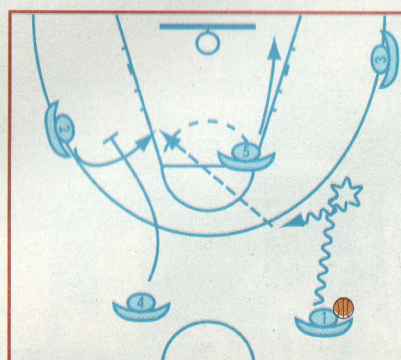
„WEAK SIDE“ (DIJAGRAM 10.1) Ovde je isto bitan tajming između igrača #1 i #4 o kome je bilo reči u opciji „dive post“, s tim što u ovoj opciji igrač #4 ide u blok igraču #2. Ovaj dijagonalni blok je pravio dosta problema protivnicima, s obzirom da se radi za igrača koji je veoma brz i dobar šuter, koji ima puno prostora za čitanje odbrane i kažnjavanje šutom ili zalamanjem ka košu posle blokade. Takođe, igrač s loptom (#1) ima prostora za prodor, jer su igrači koji čuvaju igrače #4 i #2 su vezani za svoje igrače i ne mogu da pomognu.

DIJAGRAM 9.2

DIJAGRAM 9.3

DIJAGRAM 10.1

LETO 2004.

Udruženje košarkaških trenera Rusije

Četiri kategorije trenera

Udruženje košarkaških trenera Rusije (UKTR) je javna organizacija, koja nije zasebna već predstavlja deo Košarkaške federacije Rusije (KFR). Ona zvanično postoji od maja 2003. godine i sastoji se

od četiri organa:

Vrhovni savet trenera sastoji se od košarkaških stručnjaka i ima funkciju usklađivanja rada saveta muških i ženskih trenera, koje bira Generalna konferencija UKTR, kao i predsedavajući Saveta trenera. Izuzev predsedavajućeg – Valerij Luničkin, koji profesionalno radi i u ruskoj košarkaškoj federaciji, ostali članovi saveta, kojih ima 20, rade volonterski.

U okviru Federacije postoji trening centar profesionalnih trenera čije članove plaća Košarkaška federacija Rusije.

Članstvo UKTR se testira jednom u četiri godine, dok stručnjaci koji vode profesionalne timove, moraju da obnavljaju svoje licence svake godine.

Licence propisuje Košarkaška federacija i postoje četiri vrste licenci:

- treneri najviše kategorije (treneri reprezentacija)
- treneri koji rade u klubovima
- treneri koji rade sa studentskim timovima (treneri omladinskih sportskih škola)
- treneri koji rade sa mlađim kategorijama (profesori fizičke kulture i treneri školskih timova)
- Pored ovih dozvola za rad, svi treneri se svrstavaju u četiri kategorije, u zavisnosti od postignutih rezultata. To su: visoka, prva, druga i treća kategorija.

Kada je reč o stranim stručnjacima, licenciranje podrazumeva skuplje plaćanje za njihove dozvole i posebne zahteve u vezi sa kvalifikacijama trenera: Osvojeno od 1. do 3. mesta na svetskim i evropskim prvenstvima, Olimpijskim igrama, učestvovanje u evropskim kupovima.

Košarkaška federacija Rusije ne propisuje pravila koja bi određivala visinu novčanih primanja trenera, ni ona koja bi sprečavala jednostrane raskide ugovora, ali zato postoji obavezno zdravstveno osiguranje svih stručnjaka.

UKTR od izdavačke delatnosti izdaje samo štampani materijal. U poslednje dve godine objavljeno je osam stručnih knjiga o košarki od kojih su najtraženije „Programm of the youth basketball players preparation“, „The instructions for the coaches working with youth teams“, „Training process during children's summer camps“.

CILJEVI I AKTIVNOSTI SAVETA TRENERA

Prvi cilj Saveta je da popravi nivo talenta trenera i da pripremi novu generaciju trenera.

UKTR to čini objavljivanjem članaka o treniranju u „Planet Basketball“, zvaničnom časopisu ruske košarkaške federacije, pružanjem informacija o treniranju na veb-sajtu KFR, organizovanjem godišnjih specijalizovanih klinika u raznim regionima i organizovanjem klinika na kojima predaju strani stručnjaci.

Takođe, UKTR organizuje seminare o naučnim temama koje su u vezi sa košarkom, okrugle stolove za prošireni Savet trenera, košarkaške seminare u trajanju od tri do pet dana pred kraj sezone. Perspektivni treneri šalju se na brojne svetske klinike o trošku Udruženja, koje, takođe finansira i održavanje trening-kampova u zemlji i inostranstvu.

Savet trenera radi i na programu licenci i na kreiranju regionalnih košarkaških centara.

Drugi cilj Udruženja jeste pružanje informacija klubovima i reprezentacijama o naučnim metodama treniranja.

Ovo se postiže preko specijalizovanog osoblja sa znanjem iz različitih naučnih oblasti. Osim organizovanja klinika, oni pokazuju kako treba organizovati plan vežbi, kako izvesti značajne fizičke i tehničke testove, kako prepoznati pozitivan psihološki stav i nude ideje za predavanje i vežbu.

Treći cilj Saveta trenera je da se usavrši organizacija i uvećavanje reprezentacija.

Pažnja je najviše usmerena na utvrđivanje dugoročne strategije, otkrivanje i rešavanje mogućih problema, kao i određivanje ljudskih i finansijskih resursa značajnih za realizaciju utvrđenih zadataka. UKTR stvara program i kalendar treniranja, bira moderne tehnologije za treniranje (metode, sredstva, oblici), bira kvalifikovano osoblje i definiše funkcije svakog stručnjaka. Vršiti se stalna kontrola procesa treniranja, dozvoljava se prisustvo treninzima reprezentacije kako bi se omogućilo klupskim trenerima da se osete kao deo zajedničkog procesa. Stalni su napor da se poboljša selekcija trenera nacionalnih timova i da im se pomogne, posebno kada je reč o pojedinačnim treninzima.

Pripremili: Tatjana Milosavljević i Marko Petković

SUPERFUND
BASKETPLUS

SUPERFUND
THE FUTURE OF INVESTING

Dragoljub Vidačić, NIS Vojvodina

Kod Laleta je bilo najlepše

Lale Lučić je umeo sa igračima, pa smo na treninge uvek dolazili sjajno raspoloženi • Prvi trener se uvek pamti • Vidačić 5. decembra 2004. oborio rekord Josipa Đerđe po broju odigranih utakmica u Prvoj saveznoj ligi

dragoljub Vidačić se baš naigrao košarke na ovim prostorima. Ipak, da nije reč o pukoj ptici selici dokazuju i imena klubova u kojima je ostavio značajan trag. U proteklih 13 godina branio je boje Crvene zvezde,

IMT-a, Partizana, Hemofarma, Lavova 063 i sada NIS Vojvodine, a u međuvremenu je bio internacionalac u Turskoj, Makedoniji i Grčkoj.

Njegov rekord od 340 utakmica u Prvoj saveznoj ligi je za svako poštovanje, ali Ljuba mnogo ne hajde za statistiku.

– S jedne strane to je svakako potvrda kvaliteta i dugovečnosti, a sa druge jasan pokazatelj da biološki časovnik polako ot-kucava poslednju četvrtinu – veli 34-godišnji rođeni Trebinjnjac, koji je basket zavoleo i prve korake naučio u Višegradu.

Namenjao se Ljuba trenera u karijeri. Imao je od svakog ponešto da nauči, ali više od ostalih pamti dvojicu.

– Jedan je Lale Lučić! Naravno, i prvi trener, a zove se Ismet Oprašić Pike, ima posebno mesto u mom sećanju.

Šta je to presudilo da među trenerskim gromadama i zvučnim imenima poput Duleta Vujoševića, Moke Slavnića, Mute Nikolića... poseban kutak bude posvećen Laletu Lučiću?

– On je najzaslužniji za moje trajanje i dugovečnost – bez dvoumljenja ističe Vidačić.

– Lale umeo sa igračima i kod njega je zaista bilo najlepše. Uvek kada se okupi ta Zvezdina generacija niko ne propusti da podseti na sjajnu atmosferu, drugarstvo i kvalitet koji je na velemajstorski način umeo da objedini Lale. Ne pamtim da je ikada bio namršten na treningu, pa smo i mi s posebnim zadovoljstvom ulazili u salu i teretanu. Dobra atmosfera je

preduslov za dobar rad, a dobar rad za dobre rezultate. To je najbolje sproveo Lučić – kaže Vidačić.

Naravno to ne znači da Lale nije umeo da kažnjava.

– Kako da ne. Dobro sam okusio olako „prodavanje“ lopti na jednoj utakmici. U sledećoj na parketu nisam proveo ni sekunda. Slično je prošao i Dejan Tomašević, ali niko od nas mu takve odluke nije nikada uzeo za zlo. Jednostavno, znali smo da je u pravu, a nisam baš siguran da bi danas slični postupci većine trenera tek tako prošli kod igrača – smatra naš sagovornik.

Piketu iz Višegrada, kaže, duguje što mu je usadio ljubav prema košarci i utkao mu osnovu bez koje teško da bi prošao čistilište velikih klubova u kojima je posle igrao.

– Počeo sam u lokalnoj Vardi i pravo je zadovoljstvo bilo igrati sa drugovima. Bili smo prvaci BiH u svim mlađim kategorijama a igrao sam i dve sezone za seniore u Prvoj B saveznoj ligi. Tu me je zapazio Duško Vujošević, na čiju sam preporuku stigao u Crvenu zvezdu. Dule je baš insistirao na detaljima, na pasu, na šutu, na proigravanju, na položaju ruke i noge. Kod njega nikada nije bilo mesta za improvizaciju – ističe Vidačić.

Danas je u Novom Sadu, pod stručnim nadzorom Jovice Arsića.

– Pre svega da kažem kako je za moj dolazak u Novi Sad najzaslužniji Ivica Mavrenski. Njega naročito cenim i dugo me je ubeđivao da je Novi Sad naš najbolji grad. Poverovao sam mu, Vojvodina je sjajan kolektiv, s nama neće biti šale, ali priznajem, meni se, ipak, više sviđa Beograd. A što se Arsića tiče, daleko bi mi lakše bilo da o njegovim stručnim kvalitetima govorim da mi nije trener. Vojvodina je njegovim angažovanjem napravila pun pogodak – kratko će Vidačić.

S. Savić

Zoran Lukić

Tema sa studijskog usavršavanja u SAD – 16. 10 - 17. 11. 2004.

Tranzicija Univerziteta Severna Karolina

North Carolina je jedan od najpoznatijih univerziteta za amatersku košarku u SAD. Tim sa jednom izuzetno bogatom tradicijom i velikim brojem uspeha (tri puta NCAA šampioni), a predvođeni jos pomalo aktivnom trenerskom legendom

Din Smitom. Od pre dve godine na klupu kao prvi trener seo je Roj Vilijems, povratnik u staro jato, naslednik i prvi vojnik košarkaške filozofije trenera Smita. Jedan od trenutno najboljih trenera (najbolji skor u odnosu pobjeda i poraza u NCAA) u Americi kome je još samo ostalo da se okiti šampionskim prstenom što je jedan od razloga napuštanja klupe Univerziteta Kansas i dolaska na UNC.

Danas je to ekipa sa vrlo prepoznatljivim stilom igre nimalo ugodnim za svoje protivnike, koja se nije puno menjala u poslednjih nekoliko decenija. Može izgledati i zvučati čudno ali trener Smit je svoju koncepciju razvio dalekih 60, 70-ih i on i trener Villiams su dosledni u njenom sprovođenju. Nijanse su se promenile (više pick and roll igre, nova pravila) ali filozofija je ostala ista. „Još duboko verujem u nju“, rekao mi je Din Smit.

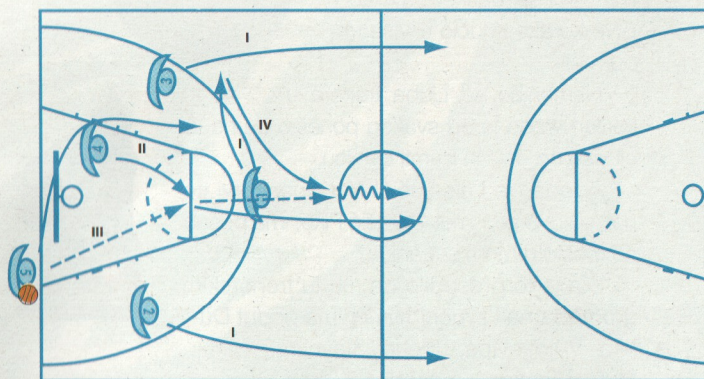
Tranzicija (odbrana-napad) – kretanje igrača posle primljenog koša ili uhvaćene lopte i otvaranja prvog dodavanja

Igrač 4 ili 5 hvata loptu po izlasku iz mrežice i postavlja se iza čeonu linije. Visoki igrači koji izvode loptu imaju obaveznu da izbacuju pas sa dve ruke iznad glave ili bezbolno dodavanje vodeći računa da ne stoje direktno ispod table i da vide poziciju odbrambenih igrača i otvorene linije dodavanja. Igrač na poziciji jedan se otvara za prijem lopte na strani lopte u visini slobodnog bacanja i prima pas. Ako je

lopta uhvaćena posle šuta na koš, visoki igrači Karoline koriste vrlo brzi pas sa dve ruke iznad glave i trude se da dodaju loptu u dubinu – iza linije tri poena čime se stiče mogućnost za brzo kažnjavanje napada koji nema vremena za brzu reakciju. Broj 1 treba da primi loptu u kretanju, udri-blava u sredinu sa ciljem dodavanja ispred igrača 2 i 3 koji šire i istrčavaju uz bočnu liniju. Broj 4 istrčava kao prvi pratilac a igrač 5 kao drugi pratilac (par metara iza prvog pratioca) za slučaj odbrane od kontranapada.

Kretanja igrača ako igrač 1 ne može da primi loptu

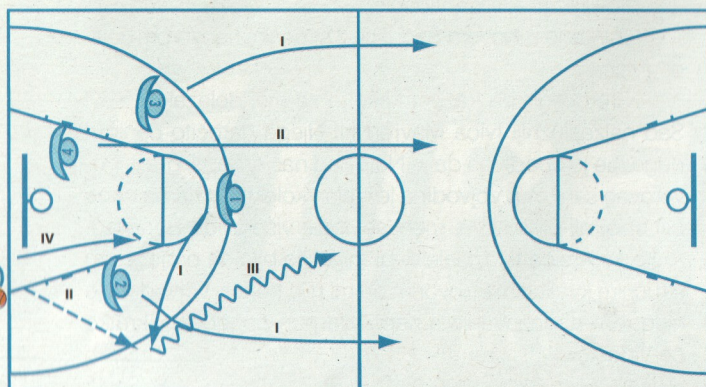
Kad je 1 pod pritiskom odbrane, u toj situaciji igrač 4 ostaje u visini slobodnog bacanja pomaže u otvaranju prvog pasa, prima dodavanje od 5 a za to vreme igrač 1 utrčava iza leđa odbrambenog igrača i na taj način do-

lazi u priliku da primi dugo dodavanje prema sredini terena, osvaja prostor driblingom, 2 i 3 šire uz bočne linije terena, 4 istrčava kao prvi a 5 kao drugi pratilac.

Primarni kontranapad

Kao i većina američkih igrača, igrači Karoline su veoma dobre atletike. Od njih se traži da posle brzog otvaranja prvog pasa kontrolisano pretrče protivnika u što kraćem vremenskom periodu sa što manjim korišćenjem driblinga – ako je to moguće, a korišćenjem dodavanja stvore brojčanu, terensku prednost i naravno sa efikasnom završnicom koja u njihovom slučaju može da bude veoma atraktivna. Situacije 1:0 koje su uglavnom proizvod ukradenih ili presečenih lopti završavaju se atraktivnim zakucavanjem jer nema igrača u timu koji nije sposoban

to da izvede. Koriste jako mali broj driblinga sa brzom i pravolinijskom kretnjom tako da odbrambeni igrači teško stižu i sprečavaju ove završnice. U situacijama 1:1 svojim atletskim sposobnostima rešavaju situacije. Promenom ritma i tempa, koristeći finte prosto lome odbranu koja jako teško zaustavlja njihove odlučne prodore u kontakte koji su u nekim momentima prosto nezaustavljivi. Situacije 2:1 i 3:2 se takođe često koriste u trenažnom procesu ekipe.

Kao primarni kontranapad koji se često susreću u igri, igrači kroz određene vežbe koje će biti prikazane u daljem izlaganju vežbaju rešavanje ovih situacija da bi bili uspešni u rešavanju postavljenog napada. U ovim situacijama najbitnije je da igrač s loptom vidi poziciju odbrambenog ili odbrambenih igrača i čita njihovu reakciju. Završnica treba da bude što bliža košu – polaganjem kao prvim rešenjem pa tek onda šutom jer je procenat šuta polaganjem mnogo bolji u odnosu na procenat šuta sa distance.

Bitno je napomenuti da su u svim primarnim kontranapadima dozvoljena dodavanja iza leđa, kroz noge.

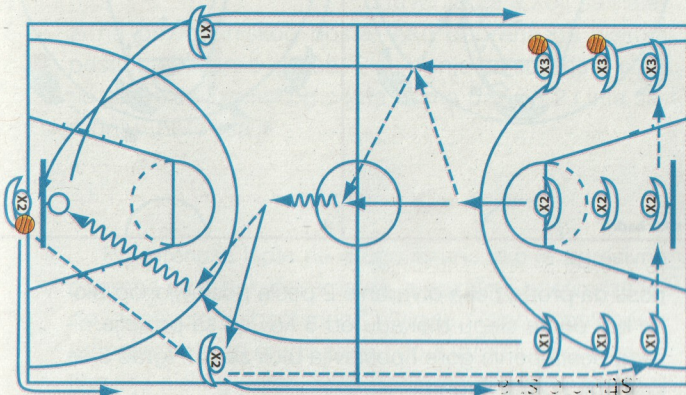
Situacije 4:2 ili 5:2 su situacije sa kojim se susreću jako malo tokom zvaničnih utakmica, što ne znači da ih ne pripremaju u trenažnom procesu. Kroz određenu vežbu naglašavaju prepoznavanje određenih situacija i u zavisnosti od toga šta se igra (ako su u odbrani 1 ili 2 igrača odigrava se primarni a ako su 3 i više odbrambenih igrača sekundarni kontranapad). U igri četvrti i peti igrač najčešće učestvuju u sekundarnom kontranapadu tako da u ovim situacijama četvrti igrač utrčava kroz reket kao potencijalni primalac lopte ili skakač u napadu 4:2. Ako je tu i peti igrač uključen on će stajati na polovini terena kako bi usporio protivničku kontru posle gubljenja poseda lopte.

Vežbe kontranapada

Vežbe koje ću prikazati koriste se početkom glavnog perioda treninga, naizmenično svakog dana i neizostavni su deo trenažnog procesa.

Vežba broj 1

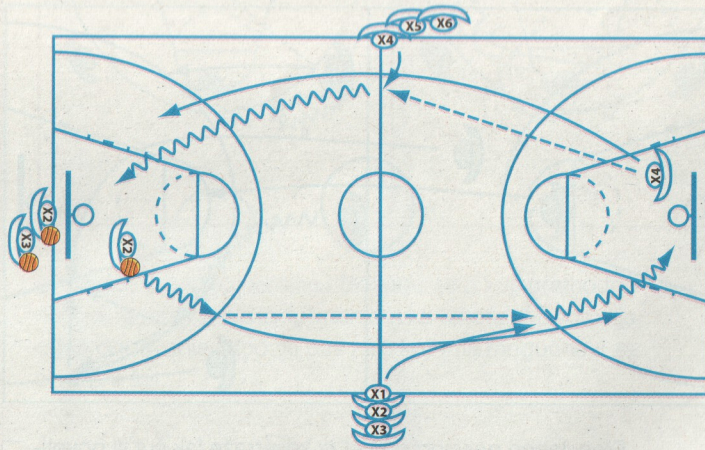
Ovu vežbu ekipa UNC koristi i u zagrevanju pred odigravanje trening ili zvaničnih utakmica. Vežba se radi u trojkama i potrebne su dve lopte. U njoj ima dosta

trčanja, dodavanja sa grudi sa dve ruke i razvija sposobnost kontrolisanja lopte u punoj brzini. Nije teška i komplikovana za izvođenje a sadrži sve što ima jedan primarni kontranapad. Takođe je koriste u radu sa svojom drugom ekipom i igračima koji dolaze na letnji kamp. Prva trojka, igrači X1, X2, X3 kreću istovremeno u istrčavanje. Lopta se nalazi kod X3 uz desnu aut liniju, koji u kretnji razmenjuje tri dodavanja sa X2. Posle razmenjenih dodavanja lopta se nalazi u sredini i X2 dodaje pas u visini linije tri poena do X1 koji driblingom ide na završnicu polaganjem. Igrač koji doda loš pas ili promaši polaganje dobija kaznu i po završetku vežbe radi sklekove. X3 ide na skok i uvodi loptu otvaranjem prvog pasa koji mora da bude sa dve ruke iznad glave do X1, koji se otvara u visini linije tri poena na stranu na koju je dodao pas i dodaje bejzbol pas do igrača sledeće trojke. Igrač X1 posle polaganja otvara trčanjem suprotnu stranu terena. Za sledeće ponavljanje igrači menjaju početna mesta.

Vežba broj 2

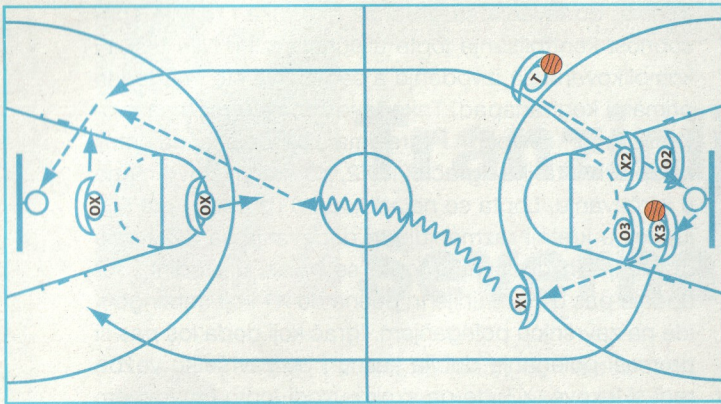
Vežba se radi u parovima – kružno i svakom paru je potrebna lopta. Poznata je našim trenerima jer se koristi kod nas u sličnim varijacijama.

Igrači X1 i X4 nabacuju loptu na tablu, hvataju je u skoku i otvaraju prvi pas (bejzbol pasom sa dve ruke iznad glave ili driblingom pa pasom sa dve ruke sa grudi) svom paru koji čeka na polovini terena. Po primanju pasa driblingom ide na polaganje a dodavač mora da stigne do lopte pre nego što ona padne na zemlju. Hvatanjem lopte igrači završavaju vežbu i menjaju uloge.

Vežba broj 3

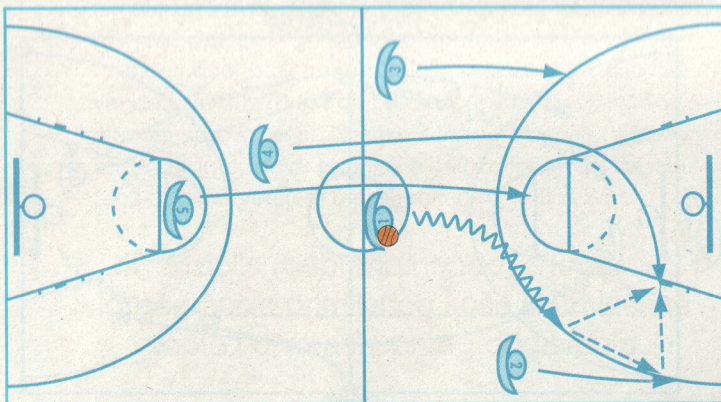
(2:2+1, 3:2, 2:1) Pomoćni trener na početku vežbe šutira na koš. U reketu se nalaze parovi X i O koji se bore za posed lopte. Igrač koji uhvati loptu sa svojim parom i igrač X1 koji se nalazi na liniji od tri poena otvaraju kontranapad i igraju na suprotnoj strani 3:2. Igrači odbrane X i O kad dođu u posed lopte prelaze u napad protiv najudaljenijeg napadača u odnosu na koš 2:1.

Kad se igra završi ulazi novi par u borbu za loptu a štira igrač koji je igrao odbranu i vežba se nastavlja.

Sekundarni kontranapad

Jedan od segmenata igre kome se puno poklanja pažnja na North Carolini je organizacija sekundarnog kontranapada ili „Secondary break organization”. Igraju ga mnogo čak do te mere da u nekim utakmicama ne moraju da postavljaju organizovane napadačke kretnje. Ako sekundarni nije „prošao” ulaze u slobodnu kretnju ili

„Free-lance passing game” iz koje traže lak šut ili povoljnu poziciju za završetak. Ekipe su koja ne voli da troši sve vreme dozvoljeno za napad tako da im ni kretnje nisu predugačke i komplikovane. Posle otvaranja prvog pasa i prelaskom u prednje polje ili polje napada igrači zauzimaju sledeći raspored:

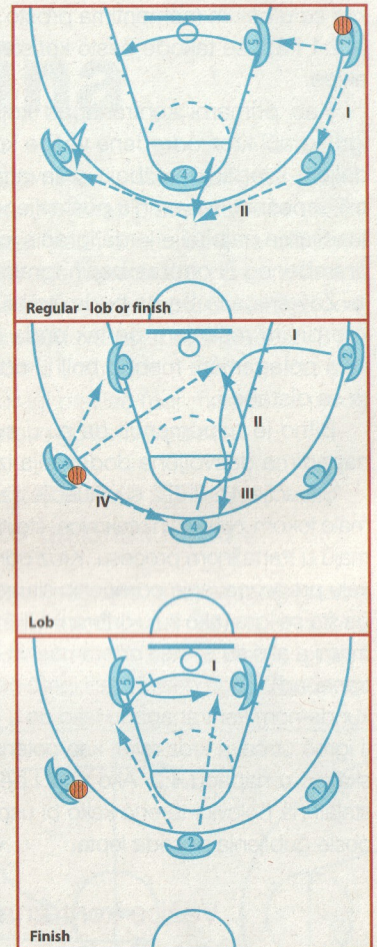
- igrač u sredini (1) izdriplava loptom prema desnoj strani produžetka linije slobodnog bacanja i linije tri poena
- igrač uz desnu aut liniju (2) zauzima mesto u uglu terena
- igrač uz levu aut liniju (3) zaustavlja se na liniji od tri poena i produženoj zamišljenoj liniji penala
- prvi pratilac (4) utrčava kroz sredinu reketa na poziciju niskog posta na strani lopte
- drugi pratilac (5) se zaustavlja na poziciji visokog posta (na kapići)

Iz ovog rasporeda spoljni igrači imaju zadatak da dodaju loptu centru na poziciji niskog posta koji igrom leđi-

ma ima sva prava da reši ovu situaciju. Ako pas nije moguć igrači UNC kreću u odigravanje sekundarnih kretnji koje ću ja sada predstaviti a ima ih 11.

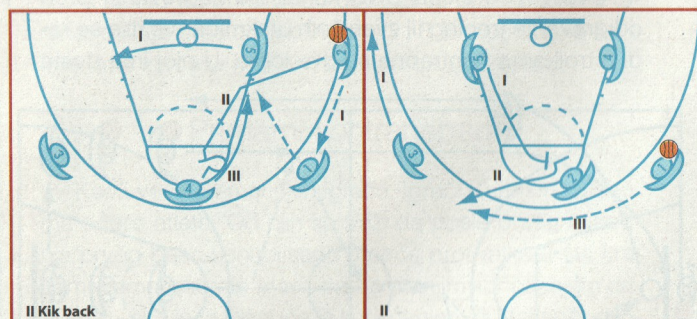
„Regular” lob or finish (I)

Ako igrač 2 nije bio u mogućnosti da spusti pas na niskog posta (5) dodaje pas 1 koji preko visokog posta 4 prebacuje loptu na suprotnu stranu do 3. U ovoj situaciji 3 može da spusti pas do 5 i čeka utrčavanje 2 u reket i postavljanje leđne blokade za 4 na strani od lopte kome dodaje lob pas (LA LUP – zakucavanje). Ako dodavanje nije moguće 2 se posle blokade otvara i prima pas od 3 (ako je odbrana loše postavljena može da šutne) a 4 postavlja horizontalni blok 5 i otvara se. Dva ima mogućnost da spusti pas 5 ili 4 u zavisnosti kako se odbrana postavila.

„Kick back” (II)

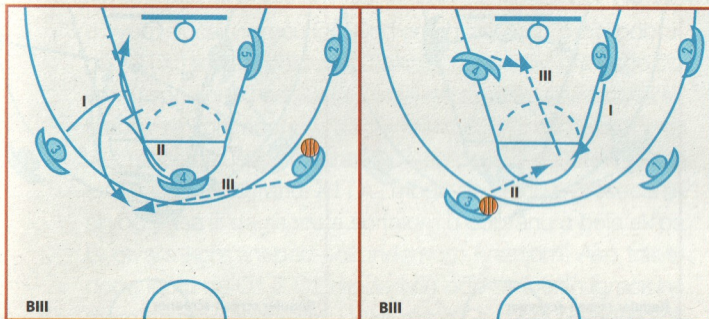
Igrač 2 dodaje loptu do1 (to je znak da 5 promeni stranu reketa) i pravi kretnju u reket i pravi leđnu blokadu na strani lopte za 4. 1 spušta pas 4 ako nije u moguć-

nosti da prođe čeka otvaranje 2 posle postavljenog bloka koji prima slepu blokadu od 5 koji se sa pozicije niskog posta penje gore i postavlja blok za šut. Igrač 3 se pomera u ugao terena.

„BIII” (III)

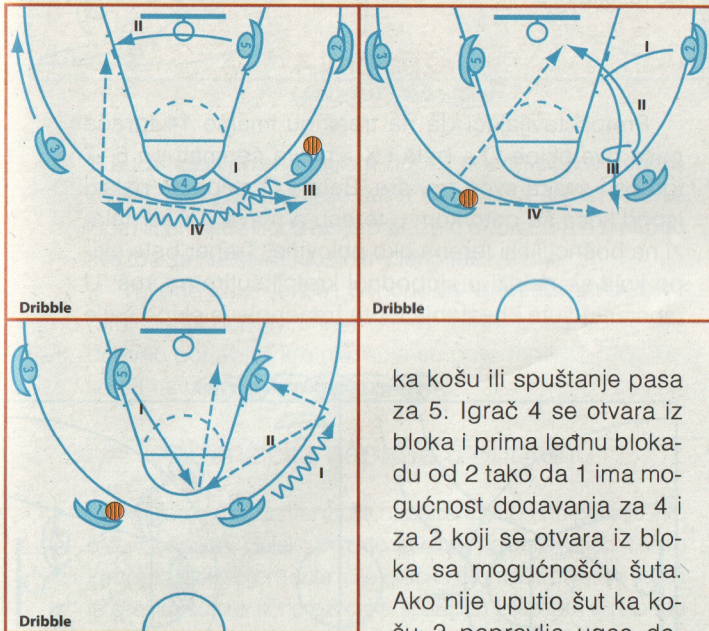
Jedna kratka kretnja iz koje tražimo brz šut spoljnog igrača. Igrač 4 postavlja blokadu 3 koji prethodno navo-

di odbranu kretnjom ka reketu pa istrčava oko bloka, prima pas od 1 za brz šut.

„Dribble” (IV)

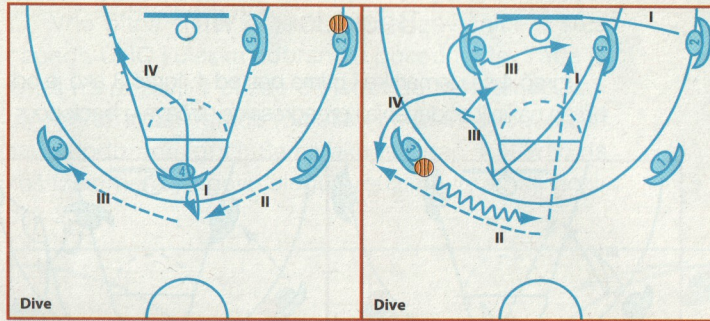
Sam naziv kretnje govori da se ona otvara driblingom. 4 postavlja pick za 1 koji driblingom menja stranu a sa njim i niski post 5. 1 ima mogućnost prodora

ka košu ili spuštanje pasa za 5. Igrač 4 se otvara iz bloka i prima leđnu blokadu od 2 tako da 1 ima mogućnost dodavanja za 4 i za 2 koji se otvara iz bloka sa mogućnošću šuta. Ako nije uputio šut ka košu 2 popravlja ugao dodavanja za 4 koji se nalazi na poziciji niskog posta. Ako odbrana na niskom postu stoji ispred igrača, 5 se penje sa suprotne strane na poziciju visokog posta prima pas od 2 i ima saradnju „hi-lo” sa 4.

„Dive” (V)

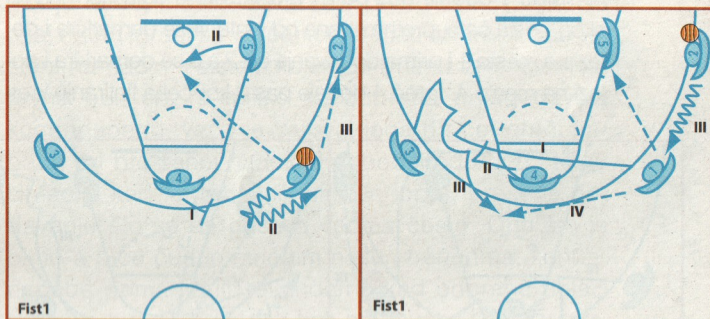
Pre prenosa lopte na drugu stranu ako je agresivna odbrana na 4 pokušavamo da je kaznimo pasom iza leđa i kretnjom u „back-door”. Ako to nismo uspeli posle prenosa lopte na drugu stranu do 3 igrač 4 se spušta na poziciju niskog posta. 5 se penje sa suprotne strane u

pick 3 a 2 istovremeno pravi horizontalni blok za 4. Igrač 3 nadriblava u sredinu sa mogućnošću prodora i dodavanja za 4. Ako nije spustio pas 3 čeka dodavanje za 2 koji prima blok od 5 posle otvaranja iz pick-a. 2 u ovoj situaciji ima mogućnost za otvoren šut.

„Fist I” (VI)

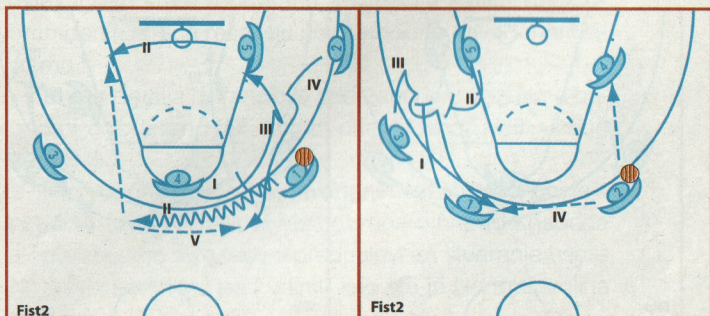
1 pravi lažnu kretnju za odigravanje pick-a sa 4 i pokušava da doda pas 5 na niskom postu koji se bori za poziciju u sredini reketa. Ako nije uspeo, dodaje pas do

2 i postavlja sa 4 uzastopnu blokadu za 3 koji prethodno navodi igrača na blokadu kretnjom ka reketu. 2 popravlja ugao dodavanja i dodaje pas za 3 koji ima mogućnost za otvoreni šut.

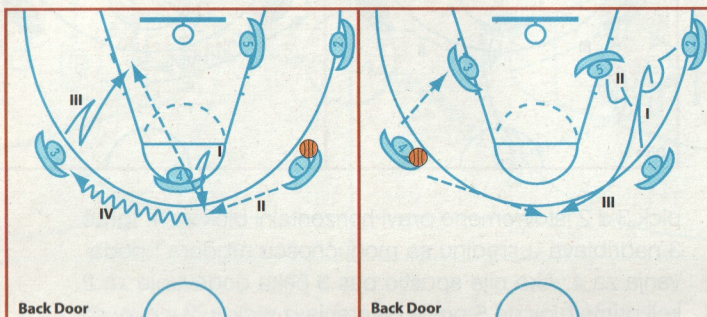
„Fist II” (VII)

Igrač 4 dolazi u odigravanje pick-a sa 1 na strani. 1 nadriblava u sredinu sa mogućnošću spuštanja pasa za 5 a 4 se otvara iz bloka i pravi donju blokadu 2 koji istrčava i prima pas od 1 sa 5 pravi uzastopnu blokadu za 3 koji izlazi iz blokade, prima pas od 2 i ima otvoren šut.

„Back door” (VIII)

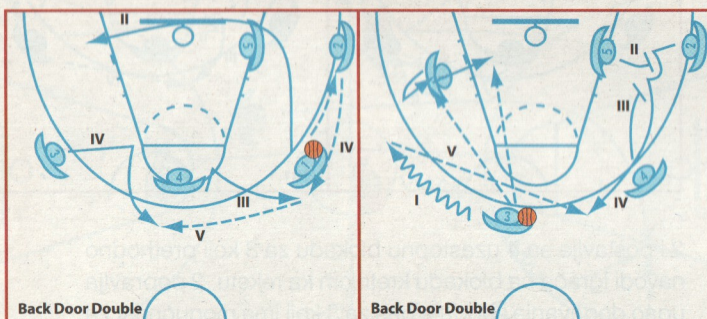
Igrač 4 se demarkira i prima pas od 1. Igrač 3 ako je odbrana na liniji dodavanja i preagresivna utrčava u back door i

ostaje na poziciji niskog posta a 4 nadriplava na stranu i spušta pas da 3 igra leđima. Ako pas nije spušten 1 i 5 prave uzastopnu blokadu za 2 koji prima pas od 4 i ima otvoren šut.

„Back door-double” (IX)

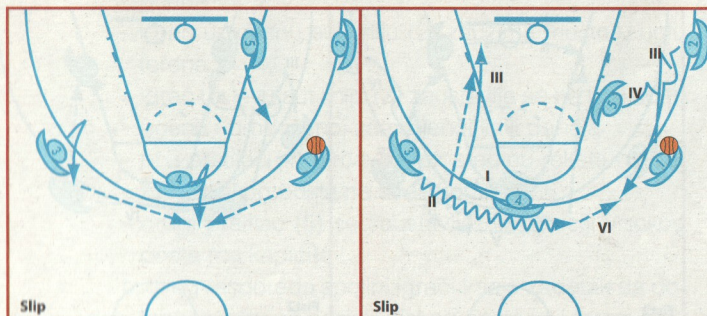
Igrač 1 dodaje pas do 2 i prazni stranu odlaskom na niskog posta sa suprotne strane od lopte. 4 se demarkira i dolazi na mesto 1 i prima dodavanje od 2 a 3 se demarkira i dolazi na mesto 4. Igrač 4 dodaje pas 3 koji čeka fintiranje kret-

nje u back door od 1. Igrač 3 nadriplava na stranu 1 a sa suprotne strane 5 i 4 prave uzastopnu blokadu za 2 i otvoren šut.

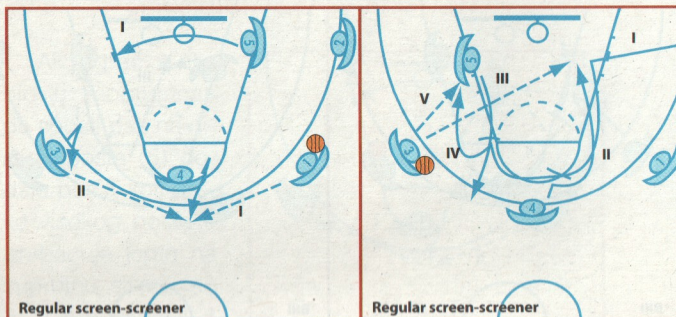
„Slip” (X)

Lopta od 1 preko 4 menja stranu do 3, igrač 4 fintira odlazak u pick sa 3 na strani i proklizava spuštajući se ka košu. Na suprotnoj strani 1 i 5 prave uzastopnu blokadu za 2 i otvoren i brz šut.

„Regular” screen-screener (XI)

Prenos lopte od 1 preko 4 do igrača 3 a sa loptom igrač 5 na niskom postu menja stranu. 2 pravi leđnu blo-

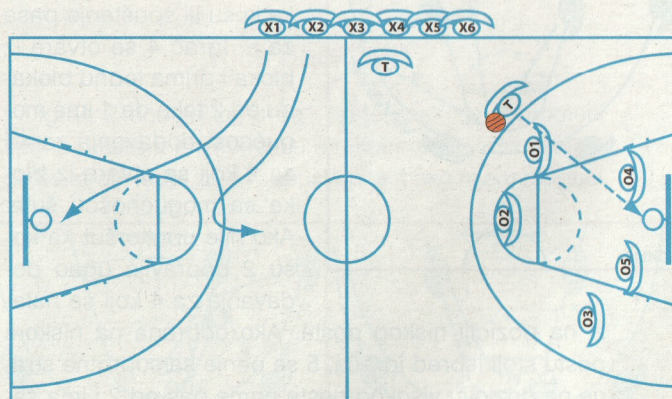
kadu za 4 koji može da primi lob pas i otvara se i prima blokadu od igrača 5 na strani lopte.

Vežbe za sekundarni kontranapad

Ove vežbe koje koriste za simulaciju sekundarnog kontranapada su aktuelne situacije u igri koje daju odlične rezultate.

Vežba broj 4

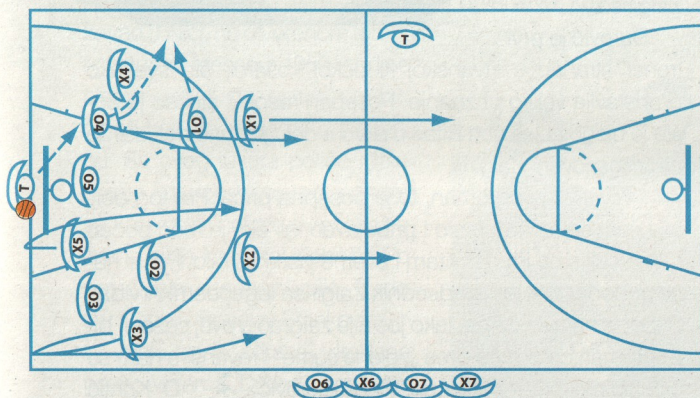
Pretpostavljajući da na treningu imamo 14 igrača naše dve ekipe O – bela i X – plava će imati po 6-7 igrača i svaka svog trenera. Bela – O ekipa se nalazi ispod koša sa petorkom u terenu a plava – X se nalazi na bočnoj liniji terena oko polovine. Trener bele ekipe koja se nalazi u slobodnoj kretnji šutira na koš. U momentu šuta i hvatanja lopte trener plave ekipe šalje

3, 4 ili 5 igrača u odbranu (svaki put drugi broj igrača) i napad ima situaciju za odigravanje sekundarne kretnje. Igrače za promenu određuje trener. Po dogovoru, trener plave ekipe može da pošalje u odbranu 1 ili 2 igrača tako da bela ekipa mora da prepozna situaciju i odigra primarni kontranapad (1 ili 2 igrača u odbrani napada se primarnim a 3 i više sekundarnim kontranapadom).

Vežba broj 5

Igrači podeljeni u dve ekipe O – bela i X – plava. Obe petorke se nalaze ispod istog koša a zamene na bočnoj liniji terena. Trener dodaje pas jednom od igrača O3, O4, O5 u ovom slučaju igraču O4. Kad on uhvati loptu igrači odbrane X3 i X5 moraju prvo da dotaknu čeonu liniju pre nego što krenu sprintom u odbranu. Ova ekstrakretnja predstavlja situaciju za kontranapad. X4 ne mora da trči na čeonu liniju već može da uspori otvaranje prvog pasa ili da krene sprintom nazad u odbranu. X1 i X2 mogu da krenu u presecanje prvog pasa ili da se vrate sprintom u odbranu a bela ekipa O otvara kontranapad sekundarnom kretnjom. Ako trener doda loptu do O1 ili O2 nijedan od odbrambenih igrača ne mora da pipa čeonu liniju. Ako ekipa O – bela postigne koš

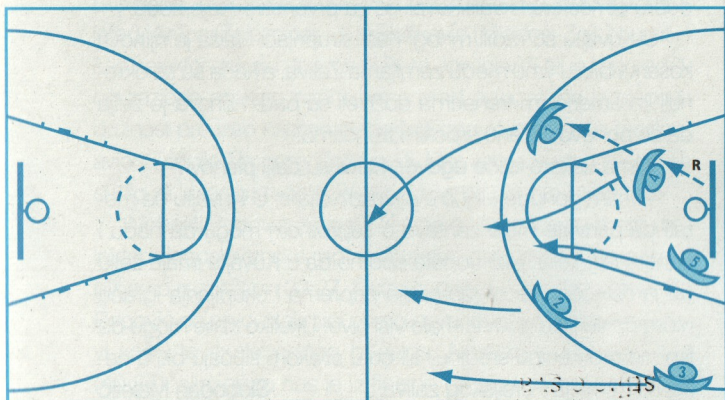

ili bude zaustavljena faulom dobija poen i ponovo otvara kontru. Ako pak promaše šut a odbrana X skokom osvoji loptu ili preseče dodavanje prelaze u odbranu a X u napad i vežba se nastavlja kroz određeno takmičenje.

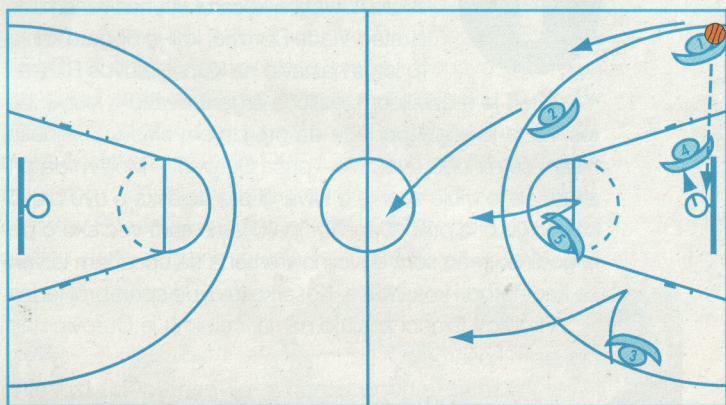
Takođe kroz vežbe „Secondary break organization” (5:0) i „Secondary break game” (5:5) igrači su svakodnevno ponavljali kretnje, koje su poređena po redu kako su usvajane na treningu.

Tranzicija napada u odbranu

Možemo reći da tranzicija napada u odbranu počinje već u fazi napada. Selekcijom dodavanja najbolje postavljenim igračima, selekcijom šuta (nije greška promašiti otvoreni šut ali je greška šutnuti iz nerezonске situacije) i skokom u napadu ekipa procentualno smanjuje broj primljenih „lakih” koševa.

Vrlo bitna situacija je momenat završnice – šuta napada UNC i ulaska odbrane u posed lopte. Tada je igrač na poziciji 1 dužan da istrči do centralnog kruga i da obavesti igrače (položajem ruku) u kom će sistemu odbrane igrati. Samo ako je igrač 1 šutirao na koš iz kornera njegovu ulogu preuzima igrač sa pozicije 2.

Visoki igrači su dužni da krenu na skok i da onaj koji je na lopti oteža otvaranje prvog dodavanja. Na ovaj način igrači su vraćanjem u fazu odbrane obavesteni na način – sistem kojim će braniti svoj koš. Naravno bez obzira koliko se odbrana prilagođavala kontranapadu, veća je verovatnoća da će igrači napada pri brojčanoj nadmoći pobediti odbranu i to su situacije kad im protivnik ukrade loptu, preseče dodavanje što se ne dešava veoma često. Ono što je bitno a biće čudno mnogim našim trenerima, kontranapade primarne ili sekundarne kad odbrana dolazi do situacije da primi lak koš ne zaustavljaju faulom. Objašnjenje je veoma jednostavno – trener Williams ne veruje da je to jedan od bitnih faktora koji mu mogu doneti pobjedu. Za njega je to destrukcija košarke i košarkaške igre i taktički (nameran) faul kao način zaustavljanja protivnika predstavlja tu destrukciju. Takav način igre nije i neće dozvoljavati igračima. Svoju tezu potkrepljuje sledećim argumentima :

- trener je s najboljim skorom u odnosu pobjeda i poraza (naravno pobjeda)
- proglašen je za jednog od najboljih trenera u SADA

U situacijama 2:1, 3:2, 4:2, 5:2 dužnost odbrane je da uspori napad u zavisnosti koliko je to moguće dok se ostali igrači vrate u odbranu a situacije sa 3 i više odbrambenih igrača rešavaju po prethodno navedenom sistemu.

Dosta detalja iz tranzicije sadržano je u vežbama napada i odbrane („Half – court offens” and „Half – court defens”).

Kroz ponavljanje gore navedenih vežbi igrači postaju obučeni za brzu tranziciju iz odbrane u napad i napada u odbranu, što su osnovni preduslovi za stvaranje uspeha u bilo kom timu pa i u timu kao što je North Carolina (UNC).

Naš stručnjak nastavio karijeru u Litvaniji

Đurović uči Litvance

Itvanci su aktuelni evropski prvaci. Na tron su zaseli 2003. i to potpuno zaslužno. Od skoro, Litvance košarci uči naš renomirani strateg Vlade Đurović, koji je bogatu karijeru letos nastavio na klupi Lietuvos Ritasa.

– Reč je o ozbiljnom, odlično organizovanom klubu. Letos, kada je stigla ponuda da preuzmem ekipu iz Viljnusa, nisam se mnogo dvoumio – priča Đurović. – Moram da priznam da je moje znanje o Litvaniji pre dolaska u ovu baltičku zemlju bilo prilično tanko. Ipak, tamo sam već skoro pola godine, imao sam dovoljno vremena da upoznam Litvance kao narod i košarkaše. Košarka je ovde sport broj jedan.

A koliko Litvanci znaju o nama, čemu ih je Đurović naučio, osim košarci?

– Ne znaju mnogo o nama, ali napreduju. Izuzetno cene našu igru pod obručima i tu se završava njihovo znanje o Srbiji i Crnoj Gori. Izuzetak je direktor kluba u kojem radim, Jonas Vainuckas, koji ima tek 23 godine, ali je veoma obrazovan, odlično poznaje prilike u SCG. Lietuvos Ritas je sjajno počeo sezonu, imao skor 18-0, prvi poraz doživeo tek u Beogradu protiv Crvene zvezde. Đurovićev tim je u prvi krug ULEB Kupa završio na prvom mestu grupe G.

– Dobro nam ide, moram da budem zadovoljan. Pružamo odlične partije i nardamo se trofejima. Pre svega, cilj je nacionalna titula i prekid dominacije slavnog Žalgirisa.

Đurović je prvi trener stranac u litvanskoj klupskoj košarci, što svakako predstavlja veliko priznanje. Poseban respekt stekao je pošto je njegov Lietuvos Ritas u prvom delu sezone deklasirao neprikosnoveni Žalgiris.

– Rivalitet je ogroman, to je posebna priča. Pre tog derbija sam se možda malo i pribojavao, ali čim je meč počeo nametnuli smo im naš ritam i dileme više nije bilo. Posle naše pobede, čak je i predsednik Žalgirisa legendarni Arvidas Sabonis najavio da će, iako još nije zaigrao u ovoj sezoni, biti spreman da obuče dres „zelene šume“ i revanšira nam se u finalu plej-ofa – zaključuje Vlade Đurović. **D. KONTIĆ**

Zoran Krečković, selektor reprezentacije Kuvajta

Čari Persijskog zaliva

nekadašnji trener Beopetrola i Crvene zvezde Zoran Krečković, radi u Kuvajtu skoro godinu dana. Njegov boravak u Beogradu iskoristili smo da saznamo kako izgleda raditi u toj zemlji.

– Imao sam tada i nekih drugih ponuda, mislim pre svega na Kinu, gde bih finansijski čak malo bolje prošao, ali prevagnulo je to što do tada u svojoj karijeri nisam trenirao reprezentaciju. To je ipak malo drugačiji rad od vođenja jedne ekipe tokom cele sezone. Dosta je teško, jer oni su pre svega amateri i ono što sam primetio posmatrajući klubove i mlade igrače kvalitet im još više pada. Zašto je to tako? Jednostavno kod njih sport ima takmičarski karakter samo 24 sata pre takmičenja. Prethodno razmišljaju kao potpuni amateri, iako svaki klub ima izvanredne uslove za rad i to ne samo u košarci već i u ostalim sportovima. Glavna ideja im je da utroše malo vremena i na sport, a o rezultatima razmišljaju neposredno pred takmičenje. Mala zemlja sa 700 hiljada stanovnika nema veliku bazu za kvalitet, ali opet oni su u rukometu prvaci Azije. Tamo nema visokih ljudi, nema stranaca i zbog toga je dosta teško kada je reč o košarci.

Kakva je situacija u reprezentaciji?

– Osnovni problem je okupiti igrače, zato što su u pitanju amateri. Problem postaje još veći ukoliko je neko zaposlen u

privatnoj firmi, jer sa državnim, ministarstvo sporta može da se dogovori i da oslobodi igrača obaveza. Bio sam u situaciji da na turniru imam na raspolaganju samo spoljne igrače, a na drugom samo visoke. Sve okolne zemlje zaliva nalaze se u nekom poluprofesionalnom trendu i plaćaju igrače.

Da li ste učestvovali na nekom interesantnom takmičenju?

– Jesam, na turniru Zaliva, gde je Kuvajt posle 16 godina osvojio medalju. To je bilo nadmetanje šest ekipa i pripalo nam je bronzano odličje. Imao sam u ekipi centre koji su niži od mene za glavu. Nažalost ima malo vremena za rad, ali igrači kod mene vole da dolaze, da treniraju, napravili smo dobru atmosferu i kvalifikovali se za prvenstvo Azije 2006.

U Kuvajtu su radili mnogi naši stručnjaci i tada je njihova košarka bila u vrhu među zemljama Zaliva, a kada su se okrenuli ka američkim trenerima doživeli su pad. Njihova je želja da se ponovo okrenu srpskim trenerima.

Vama uskoro ističe ugovor, kakvi su dalji planovi?

– Imam ponude ali još uvek razmišljam. U Kuvajtu će morati da prihvate moje zahteve u suprotnom mogu da nađu i trenera amatera. Nije uopšte sporno da u Kuvajtu imaju želju da ja ostanem, ali organizacija priprema i okupljanja igrača mora da se podigne na malo viši nivo. Ukoliko to ne mogu da ispune promeniću sredinu, ali ću u svakom slučaju biti u nekoj od zemalja Persijskog zaliva. **Slobodan Maletić**

Argentina, 1950. godine

Prvo SP kao podsticaj

naša reprezentacija je posle odigranog Evropskog prvenstva 1947. godine u Prahu, propustila, ne svojom krivicom, dve velike košarkaške smotre, Olimpijski turnir u Londonu 1948. i Evropsko prvenstvo u Egiptu 1949. godine. Ipak dve godine bez velikih takmičenja nisu uzalud protračene. Sa reprezentacijom su u ovom periodu radili trener mađarske reprezentacije Istvan Kamaraš, a nešto kasnije i Francuz Anri Hel.

Na kvalifikacioni turnir za svetsko prvenstvo, koji se održavao u Nici, na otvorenom terenu u januaru mesecu 1950 godine, nismo uspeli da ostvarimo plasman koji nas je vodio u Argentini. Sa ovog turnira potiče i fotografija koju objavljujemo, na kojoj se kao igrači nalaze sva četiri velikana naše košarke: Nebojša Popović, Aleksandar Nikolić, Radomir Šaper i Borislav Stanković.

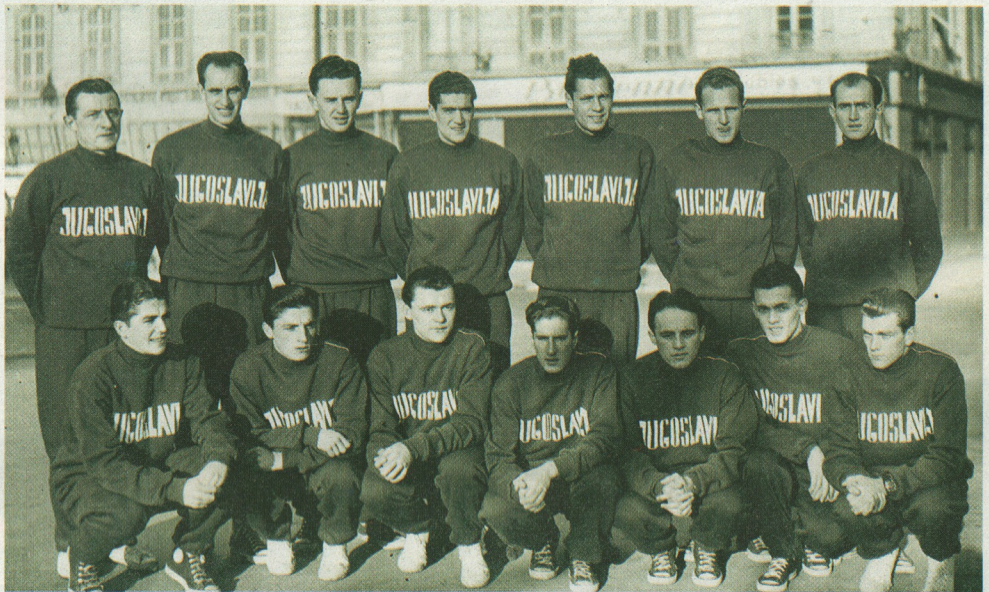
Ipak posle otkaza Italijana, poziv Vilijama Džonsa, generalnog sekretara FIBA koji je usledio sredinom leta brzo je prihvaćen. Posle jedne odigrane utakmice sa kombinovanom ekipom sastavljenom od igrača iz beogradskih klubova naša ekspedicija se iz Rima, preko Madrida, Lisabona, Dakara, Resifea i Ria uputila u Bueno Saires da bi na prvom svetskom prvenstvu uz reprezentaciju Španije i Francuske predstavljala Stari kontinent. Treba napomenuti da je kao prvak Evrope iz 1949. učestvovao i Egipat. Za mnoge igrače to je bio prvi let avionom a za sve sigurno jedan kontakt sa novim i dalekim svetom u kome su mogli da vide ogromnu popularnost košarke.

Našu ekspediciju sačinjavali su sledeći igrači: N. Popović, Sokolović, Gec, Demšar i Kalember (C. zvezda), Loci, Engler i Novaković (Partizan), Stanković (Železničar-Bg), Radojčić (Proleter), Amon (Železničar-Lju) i Blašković (Mladost-Zg). Na put je kao selektor trebalo da krene i Bora Jovanović, ali je iz porodičnih razloga otkazao neposredno pred odlazak pa je njegovu dužnost preuzeo kapiten Nebojša Popović a njegovo mesto u avionu sudiya Miodrag Stefanović. Mija na prvenstvu sveta nije sudio ali je tamo stečeno iskustvo kasnije bogato iskoristio.

Nebojši Popoviću ovo su bile prve utakmice na mestu selektora jugoslovenske reprezentacije. Debi protiv Perua izgubili smo rezultatom 33:27. Ostaće zabeleženo da je Nebojša Popović na prvoj utakmici prvog prvenstva sveta postigao prvi koš i to iz slobodnog bacanja. Naredni poraz od Čilea (40:24), eliminisao nas je iz finalne grupe u koju se plasiralo

šest ekipa pa smo takmičenje nastavili u utešnoj grupi u gradiću Rozariju borivši se za plasman od 7. do 10. mesta.

Ni tu nismo bili bolje sreće, izgubili smo od Ekvadora (45:40) u poslednjim minutima meča i ponovo od Perua (46:43) ali sada posle dva produžetka. Utakmicu sa Španijom nismo odigrali zbog toga što naša zemlja nije imala diplomatske odnose. Odlukom FIBE susret smo izgubili službenim rezultatom 2:0 i zauzeli poslednje mesto. Neodigrana utakmica protiv Španije skupo nas je koštala. Fiba nas je kaznila sa godinu dana zabrane igranja (automatsko neučestvovanje

Ekipa sa kvalifikacija u Nici. Stoje: trener Hel, Sokolović, Stanković, Gec, Marjanović, Demšar, Popović; čuče : Kalember, Šaper, Engler, Roklicer, Nikolić, Godžić i Loci

na prvenstvu Evrope 1951. u Francuskoj) i 3.000 švajcarskih franaka.

Prvak sveta postala je Argentina. Pred 10.000 bučnih navijača u poslednjoj utakmici finalne grupe sastale su se jedine dve neporažene ekipe, Amerika i domaćin Argentina. Argentinci su pobedili rezultatom 64:50. Bronzanu medalju osvojio je Čile. Naša iskustva sa šampionata bila su velika i ona su ne-sebično u kasnijem periodu prenošena na naše podneblje od strane svih aktera ovog događaja. Već posle par meseci u listu Košarka, koji je izdavao Košarkaški savez Jugoslavije objavljeni su članci Nebojše Popovića, Miodraga Stefanovića i Borislava Stankovića. Prvi susret sa južnoameričkom košarkom i sa američkom selekcijom, igra protiv dvometraša koje je imala samo američka selekcija, pravljenje blokada i organizovan napad ali i drugačiji način suđenja i fanatična publika bili su neki od noviteta za naše igrače. Sa druge strane naša ekipa se predstavila svetu i bez obzira na poslednje mesto ostavila dobar utisak, pre svega u tehničkim elementima košarke. Veoma brzo sa svetskim šampionima Argentincima zamenili smo uloge.

Milan Tasić

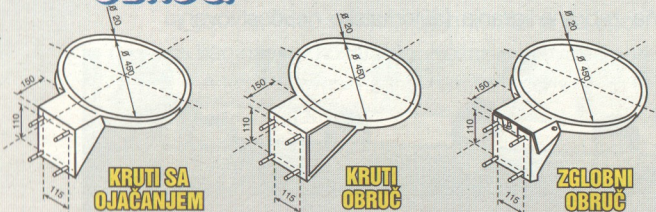
SVE ZA KOŠARKU

www.miravas.co.yu

MIRAVAS

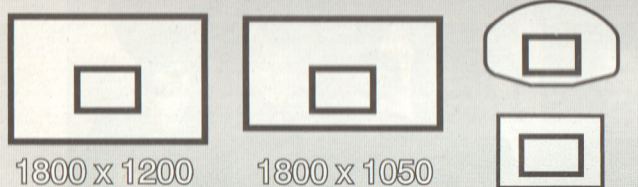
BEČEJ

OBRUČI

PROFI KONSTRUKCIJE

KOŠ TABLE

1800 x 1200

1800 x 1050

1200 x 800

STANDARDNE: - DRVENE
- STAKLENE
- PLEKSIGLAS

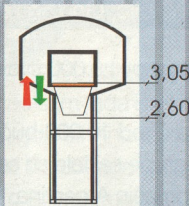
HOBY

REŠETKASTE KONSTRUKCIJE

STUBNE KONSTRUKCIJE

ZIDNE KONSTRUKCIJE

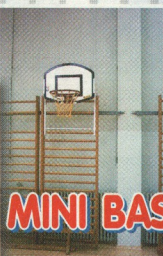

KLIZAJUĆA,
NA ZIDU

STREET BALL KONSTRUKCIJE

POMOĆNI PROGRAM ZA KOŠARKU

MINI BASKET KONSTRUKCIJE

METALNE KONSTRUKCIJE

D.O.O. "MIRAVAS"

21220 Bečej, Veljka Vlahovića 2

Tel/Fax: 021/811-462; MobTel: 063/531-645

e-mail: miravas@sojanet.co.yu

Legende u svom udruženju

k

ancelarija UKT SCG oplemenjena je fotografijama naših legendarnih trenera, dobitnika nagrade za životno delo, koja nosi naziv tvorca Udruženja i njenog prvog laurera: **Slobodan Piva Ivković**. Reč je ne samo o lepom gestu pažnje, već i dugu prema onima koji su na-

šu košarku postavili na najviše svetske visine, a sami ušli u anale ne samo domaće, već svetske košarke. Na zidu za legende su: Slobodan Piva Ivković, Borislav Stanković, Nebojša Popović, Aleksandar Nikolić, Ranko Žeravica, Dušan Ivković, Milan-Ciga Vasojević, Željko Obradović, Svetislav Pešić, Bora Cenić, Braca Alagić, Vladislav-Lale Lučić. **M. Pi.**

Pešić trenirao mlade Spartaka

V

rhunski košarkaški stručnjak Svetislav Pešić nedavno je bio u Subotici, gde je i održao trening kadetskoj ekipi Spartaka. Treningu su pored velikog broja budućih košarkaških nada prisustvovali i brojni subotički treneri koji su burnim okom pratili vođenje jednog ovakvog stručnjaka.

– Dobra saradnja sa Vojinom Đorđevićem samo je još više doprinela mom dolasku i radu s mladima koji ozbiljno shvataju svoje igrачke košarkaške obaveze. Kad god mi vreme dozvoli, rado ću se odazvati i pomagati mlađim kolegama. Jugoslovenska košarka nikad nije brinula za budućnost, samo treba što više raditi i talenti neće izostati ni u narednom periodu kada je u pitanju budućnost naše košarke – izjavio je Pešić.

Danijela Pinter

Iz kancelarije UKT SCG

Kineska delegacija u Kući košarke

Delegacija Košarkaške federacije NR Kine (CBA), krajem januara, sastala se u Beogradu sa zvaničnicima Košarkaškog saveza SCG, Udruženja košarkaških trenera SCG i Više košarkaške škole.

Potpredsednik CBA, Hu Jiaši, zamenik generalnog sekretara CBA i direktor organizacionog odeljenja nacionalnog

tima, Kuang Lubin i koordinator spoljnjih poslova CBA, gđica Ksu Lan, razgovarali su sa direktorom KS SCG, Predragom Bojićem i predstavnicima UKT SCG, o mogućoj saradnji dva saveza. Organizacija Udruženja, seminari, Klinika (BCB), uslovi za izdavanje licenci, načini usavršavanja naših trenera, bila su samo neka od pitanja strane delegacije.

Oprema

Oprema za trenere, koja se može nabaviti u prostorijama UKT SCG, u novoj godini prodaje se po starim cenama. Za trenersku tablu i dalje treba da se izdvoji 1.000 dinara, za fasciklu 1.600 i za pištaljke 400-500 dinara. Svi članovi UKT SCG, koji su overili plavu ili crvenu licencu za sezonu 2004/2005, dobijaju besplatno rokovnik, čija je cena u prodaji 2.000 dinara.

M. Petković

Članarina

Odlukom Upravnog odbora Udruženja košarkaških trenera SCG, članarina za 2005. godinu iznosi 1.800,00 dinara. Reč je o neznatnom povećanju u odnosu na prošlu godinu kada je članarina iznosila 1.500,00 dinara. Značajno je istaći da je normativnim aktima Udruženja regulisano da se ova obaveza izvrši do kraja januara. Zbog kašnjenja odluke uplatnice za članarinu ovih dana trebalo bi očekivati na kućne adrese članova. Takođe, svi oni koji svraćaju u Kuću košarke ovu obavezu mogu izvršiti u kancelariji Udruženja. Izmirenje članarine je, pored ostalog, od izuzetnog značaja za kontinuirano izdavanje Trenera koji je ušao u svoju devetu godinu redovnog izlaženja.

M. PI.

Kladovo

Osnovan košarkaški klub

n

eposredno pred novu godinu Kladovo je dobilo još jedan košarkaški klub koji nosi ime svog grada. U realnoj situaciji kada se mnogi klubovi, zbog nedostatka materijalnih sredstava ili stručnog kadra i neophodnih

entuzijasta, gase, vest o osnivanju novog košarkaškog kluba samo može da raduje. U pomenutom slučaju upravo su se stekli gotovo svi uslovi za početak rada KK Kladovo.

Grupa kompetentnih entuzijasta na čelu sa Urošem Mrvošom, predsednikom kluba, osmislila je strategiju u

kojoj je razrađen svaki detalj. Ambicije kluba su usmerene, pre svega, na pedagoško-stručni rad i omasovljenje. Sam start je više nego uspešan, jer KK Kladovo već sada okuplja preko pedeset mladih košarkaša. Značajna je i činjenica da će od samog strta sa njima raditi Dragan Vukosavljević i Petar Bukatarević, treneri koji poseduju plavu licencu, čime se ne mogu pohvaliti mnogi naši klubovi koji se već godinama takmiče. Ovaj mladi klub zaslužuje pažnju i podršku ne samo na lokalnom nivou, već i samog Košarkaškog saveza, jer reč je upravo o regionu kojem bi u razvoju košarke trebalo pomoći.

M. PI.

FIN TRAVEL CLUB

Dobitnik nagrade "Šampion turizma Srbije i Crne Gore 2003"
u kategoriji elitnog i poslovnog turizma.

Winner of award "Champion in Tourism of Serbia and Montenegro 2003"
in category of elite and business travel.

Fin Travel Sport

Podelite sa nama sportski duh Fin Travela koji
vodi među pobednike!

Vodili smo vas na svetsko i evropsko košarkško prvenstvo
u Indianapolis 2002 i Štokholm 2003. god....

Bodri smo vaterpolo reprezentaciju Srbije i Crne Gore organizujući
putovanja na sva takmičenja protekle dve godine...

Vodili smo vas na najveće trke konja u svetu –
Dubai World Cup 2003....

Organizovali smo putovanje na trke Formule 1
i fudbalske utakmice lige šapmiona...

Fin Travel Sport

Share with us FinTravel's passion for sport
and win-driven mindset!

We took you to the World and European basketball championships
to Indianapolis in 2002 and to Stockholm in 2003....

We supported Water Polo national team on each competition last year,
making their travel planning easier...

We organized travel to biggest horse races -
Dubai World Cup in 2003

We took you to Gran Prix Formula 1, Euro League Championships
and many more sports events worldwide ...

FIN TRAVEL SPORT

Fin Travel je kao oficijana agencija organizatora evropskog prvenstva EP2005 za međunarodni košarkaški turnir Dijamantska lopta i Košarkašku kliniku koji će se održati ove godine u Beogradu. Za učesnike ovih događaja obezbedili smo više turističkih programa u trajanju od 7 dana uključujući smeštaj u hotelima Hyatt, Intercontinental, Hotel M i Jugoslavija. Uz to biće obezbedeni i paketi ulaznica za goste čija će kategorija zavisiti od kategorije hotela u datom programu.

Fin Travel is official travel agent of EP2005, the European championship agency who is the main organizer of international basketball tournament Diamond Ball and Basketball clinic which will be held this year in Belgrade. We provided a several programs related to these events encompassing 7 days hotel accommodation in some of the major Belgrade hotels such as Hyatt, Intercontinental, Hotel M and Hotel Yugoslavia. Entry tickets for the games are included and their category will differ according to the chosen program.

SPORT MEDIA

www.sport-media.co.yu

ISSN 1820-4058

9 771820 405009